Ἀργοδιόλιον.
Διονύσια.
Ζήλημα Ἐδιδασκαλικόν.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Διάφορα ἀνέκδοτα

Συλλαχθέντα

καὶ

Ἀνεγραφέντα

ὑπὸ

Μιλτ. Ζερβοῦ Ἰακωβάκη

Κεφαλλῆνος.

1888

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Τὸ Ἀργοσόλιον

Περὶ τὸ 1846 πρὸ τῆς Ἑνώσεως.

καὶ

Περὶ τὸ 1888 μετὰ τὴν Ἕνωσιν,

τῆς ΙΓ' Βουλῆς.

ὑπὸ

Μιλτιάδου Ζερβοῦ Σακκαλάρου.

Πρόλογος!

„Σοφία γὰρ ἐν τῷ
„κενὸν ἔδος σέφανται,
„Τὸ παιὸν δοιῶν σοὶ ἑσθλόν,
„Τοῦ ἕμμεν ὅλῳ φρένας
„θεὸς ἄγει πρὸς ἄλαν. (Σοφ. Ἀντ. 637).

Τὸ ὡραῖον τῶν λόγων σοφὸν καὶ σεσυγκαμένον ἀνδρός, ἐξ ὧν διδασκόμεθα; Ὅτι ὅταν ὁ θεὸς θέλῃ νὰ βλάψῃ τινά, τοῦ παραλύσῃ τὰς φρένας, καὶ τότε κάμνει νὰ ἐπιλαμβάνῃ τὸ καλὸν ὡς κακόν, ἀρρω-στίας καὶ εἰς ὅλα, καὶ εἰς μέρας, καὶ εἰς δό-ξας, καὶ εἰς ἄθυρα ὀλόκληρα, ὁδάκνει δαρεί-ῃ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

θρεπτικὰ εἰς τὴν εὐεξίαν ὄντ καὶ βαδιστικὰ πρὸς τὸν
ἵππον ὄντερον, θεωρῶν συνάρια τὴν ταρσίαν αὐτῶν καὶ
ὠκὺν ὀρθὴν καὶ σωληνον. Θρυλλάσσ τὸ λόγιον αὐτὸ μὲ
τὸν τρισμέγιστ," μωραίνω κύριε λαὸν, ὃν
" τρέφεις ἀσωτίαν". Πλὴν τὸ λυπηρότερον καὶ δυσ-
θαρρυντικώτερον εἶναι, ὅτι εἰ ὄντ τοιαῦτας ἀρᾶς ἡ
νόσ προσβλητικὰς, δυσκόλως ἀσθενοῦσι καὶ συ-
νελὴν τοιαύτας, ἢ ἀντέχουσι ἀσφαλῶς ἐπίμονον.
μεταμορφώνουσι εἰς χειρὰ καὶ ὀστᾶ νόσου, ἃ-
τινα ἀσυνθὴτ τὰ φάρμακα τῆς θεραπείας ἰῶν, ἢ εἰς
ἰατροὺς καὶ ἀρχιάτρους, οἵτινες μᾶλλον ἐρεθί-
ζουσι καὶ ἀσυνθρῶσι εἰς ἀάσους ὀρθῆς ἀντλη-
γίας, ὅτον ἰσχύουσι καὶ ἂν ὑποβάλλωσι.

Ἀνασοῦντες καὶ ἡμεῖς τὸ ἀρὸ ἰσταμένου
τὰ περὶ ἰῶν ἀκριβῶν τῆς πόλεως τὸ Ἀργοζο-
λίτ, καὶ ἀναγκαιοτέρους αὐτὸ ἀρὸς τὸ ἐντεῦθεν,
μεγάλως ἐξεπλάγημεν εἰς τῆς ἰσχύας καὶ
ἀσφαδοσύλτ αὐτῶν ἀντιθέσεως· τὸ ἀγαθὸν
ἀντικαλεῖν ὑπὸ τὸ κακὸν, τὸ ὑπὲρ ἰῶν εἰς ἐνε-
κα μωρίας, εἰς ἔνεκα ὑποῤῥήτων λόγων,

θεω-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

θερεῖαι καὶ ὡς σύμπαν. Ἐκομίσαμεν ὅλη λοιπὸν
ἐκ τῆς ἐμπορικῆς φύσεως μελανόδους ἐλαιόχρω-
μα ἐπὶ μακρὸν χρόνον βαθμηδὸν καὶ ἀνεπαισθή-
τως, καὶ ἀχὶ ἐν βραχυλάλῳ διημέρῳ δι' ἀμμάλων
καὶ ἄλως εἰσὶν ἐξ ἑφόδου. ὁμοιάζει μὲ νέους φαι-
νομένους ἐλαφρὰς, ἀλλὰ ὑπολανθανούσας καὶ
αὔριον μελαγρυπνίας εἰς ὀξυλάλειαν καὶ ἐπι-
κίνδυνον παλίγκασιν. Ἡ ἰδιωτικὴ λοιπὸν πόλεως
γνώσις, ἣν μελὰ λὰν γεωγραφικὴν αὐτῆς πε-
ριγραφὴν ἀμφιπρόλαφον διαιτάνομεν, λοιπὸν
λυσυχῶς διαγινώσκει μελαβολήν· ἀπὸ ἐν τῷ ἕτερον
ἄκρον ἑτέρας λίαν παραπόδους καὶ ἀγραδῆ-
νι λοῦ ὀθένος καὶ λῆς ἀκμῆς, καλιῦ βεν ἐκ
λῶν ἀλῶσιν καὶ λὰν διαιωρίαν, ὡς ὑπὸ ὀρμε-
νικῆς πλημμύρας καλιστάμενον.

Ἡ ἐμὲν δὴ παρεσκόπλος ἢ ἀρὰν λῆς ἐ-
νώσεως, εἶναι νεῶν διαιγύρεως καὶ λεφανι-
ζόλη παραδεῖσι· ἢ δὲ δὴ ἐνετῶλος ἢ μελὰ λὰν
ἑνῶσιν λῆς Π. Βοσπῆς, καλιμῆμις καὶ βουλ-
ρωλάλης κοσμόσεως· ἐπεὶ δὲ τὸ πνεῦμα βιο-

ολιγ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

σοῦ καὶ μαθητείας σάρκα λὰ ἀντιμορφοῦν, ἐν=
λαῦθα ἡ ὕλη νεκροσοῦ καὶ ἀσχημίας αὐλά.
λῶ ἐν λῷ ἀντιθέτως λαύλης θέλει βεβαίως
πρωτύψης καὶ ἐνδυσώτης φύσεως σολὺ διαφόρ.
ως μὲν θέλει εὐαρεστηθῇ, οἱ δὲ θέλει δυσαρεστη:
θῇ ἐκ λιᾶ ἀναγνώσεως· φιλοτέλης εἰς ἐμφάσεις,
λύση εἰς λύλης· ἀλλὰ δὲν σλαίρει τερεῖς, αὐλε:
γεις ἁφλῶς λὰ πράγματα ἀντιγράφομεν ὡς ἐμφι:
βεῖς καὶ σιζὸι λαπλογράφοι.

Ὁ κύκλος ὃν ἐπεχειρήσαμεν νὰ διαγρα:
γράφώμεν, εἶναι βεβαίως λίαν σχετικὸς
μένος, σλὴν καὶ ἐν τῇ σρακτικῇ ἐν τῷ σαρά:
χῃ ἐπαινῶν σολυειδίαν ἀντιμορφούμενος· σαρα:
σιάζῃ ἐν μικρογραφίᾳ, ὁ, τι γραφιλεργῶμεν
ἐν μεγιλογραφίᾳ εἰς εὐρυτέρας σχετικὰς,
μὲ μόνην λὴν διαφορὰν ὅτι ἡ ἐκ λαύλας ἐπί:
δρασις τῶ μαθῶ καὶ αὐ μεγιλύνοντος, δὲν ἔχει
λόσιν ἐύκολον καὶ ταχεῖαν, ὡς ἐν τῶν σχηματί:
ζων ἀντιγράφεων, ἅτινα βραδύνουσιν ἐπ' ἀόρι:
στον ὥραν.

Πλὴν ἴσως μᾶς σαρατηρήσουσιν ὅτι σρο.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

διόλου ἤθελεν εἶσθαι νὰ ἀποφεύγωμεν καὶ
νὰ ἀποσιωπῶμεν λὰ ἐλαττώματα καὶ λὰς ἀσχη-
μίας μας, ἀμὰ νὰ λὰ ἀποκαλύπτωμεν καὶ λὰ
διακηρύττωμεν ἐνώπιον ὅλου τοῦ κόσμου ὅλε ἀρορα-
ρεῖως, εἶλε διὰ ὅλου. Ἀλλ' ἀφ' ὅ λὰ πράγμα-
λα ἔφθασαν εἰς ἐκείνον σημεῖον, καὶ ἀσημί-
ραν ἐκινδύνευαν καὶ ἀποχαῖν γενικὸν ὄλεθρον
ἀφ' ὅ "ἐκ' ἄκρας ἤκμαζεν γραμμὴν κακῶν,
"κέχυλαι δὲ πᾶλις ὑψίπυλος καλὰ γᾶν," εἶναι
πλέον, δὲν λέγομεν πρέπον ἢ ὠφέλιμον, ἔὐκολον
ν' ἀποδυώμεθα εἰς ἐμπόρια;" Ἐν καιρῷ ὁ
"ῥᾴδιον εὑρηκὼς ζόμα."

Ἐννοοῦμεν καλῶς ὅλι οἱ καλῶς φρονοῦντες δὲ
πράττοντες δὶ' ἐκείνων λοιπὸν ἀποκαμόντες ἢ
ἐκλιμπάνοντες, ἀλλ' ἐκ παρὰ λὸν ἀπάθαρ καὶ λὸν
δικαιοσύνην, εἶλως πρέπον πάντοτε νὰ κοσ-
μοῦν λὸ λόγο καὶ λὰς κρίσεις λοῦ ἐγορεῦ καὶ
ἀθικαστοῦ, αὐστήρως καὶ κρικῶς λὸν καιρ-
ὸν, ἐμπόμορον εἰς αὐλὸν καὶ ὕρους, δὲν ἀθέλο-
μεν ἀσεβῆ καὶ πρὸς κρικῶς αὐλὸ καὶ πρὸς

λὸν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τὸν ἄλλον ἢ τὸ συγχαίνον, ἢ τὸ μελαγχολίζον;

„E s' io al vero son timido amico,
„Temo di perder vita tra coloro
„Che questo tempo chiameranno antico
(Dant. Infer.)"

Διὰ τί ἐλέγετο θεοὶ οἱ ἀόκνοτεροι καὶ ἀγροὶ νέφεσι τῶν ἀνθρώπων; Διὰ τί μᾶλλον ἀόκνος καὶ ἀγρεὺς ἀπὸ τὸν ἀνδρεῖον ἔλεγον, ἢ μᾶλλον ἀχρῶν ἀπὸ τὸ χρῶτος;

„Κοινὸν τὸ πεύθειν πᾶσι βροτοῖς ἀνδρὸς ἑῶγενῆς.
„Ἐγὼ γὰρ ἦν Ζεὺς ὁ δαΐφρων ὀρῶν ἄει,
„Οὐδ' ἂν σιωπήσαιμι τῶν ἄλλων ὀρῶν
„Σθένοντα χερσὶν ἀλλὰ τῶν σωμάτων."

Διὰ τί φρονεῖ καὶ συμβουλεύει ὁ Σοφοκλῆς. Ὁ δὲ Εὐριπίδης;

„Ταῦτ' ἔστ' ὀνητὸν τῷ δύλῳ σώματι
„Δόμους τ' ἀσόλους, θ' ὑμνοῖ λέαν λόγον.
„Οὐ γὰρ τι λοῖσιν ὠφελεῖ χρὴ λέγειν
„Ἀλλ' ἐξ ὅτου τις εὐπαθὴς γεγήσεται."

Ἔλεγον τῶν ἄχρως δύνασθαι τὸ πᾶσαν νὰ

δεσμε

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

δορθωθῇ, ἢ ἐπλάκιζον νὰ μελρισθῇ, ἀφ' ἧς παρ-
ρησία δὲν ἐξελέγχεται καὶ ζημιοῦται, ἀλλ' ἀ-
ναυλίας πολλαπλοῦται ἢ μέση ἐν παραβύστῳ. "Οὐ
" ἔστι λαμπρὰν κρύπτειν." Τὸ φῶς περιστέλλει ὡς τὸ
σκότος διαδέχεται τὰς ἀλαζόνας. Αἱ ψυχικαὶ νόσοι
θεραπεύονται διὰ τῶν λόγων, ὡς αἱ σωματικαὶ
διὰ τῶν φαρμάκων· ἕλεγον ὑθμιὸν μέτον δὲ ὑρί-
ζαλαν.

"Ψυχῆς νοσούσης εἰσὶν ἰατροὶ λόγοι."

Ἢ πῶς δύναται τὸ ἀγαθὸν νὰ θριαμβεύσῃ καὶ
δοξασθῇ, ἀφ' οὗ τὸ κακὸν δὲν κολαφίζεται καὶ
ἐπονείδιστος καταδικάζεται; Τόλε τὸ κακὸν δόξα-
" σθείσαν, ὅλαν τὸ κακὸν κολαφισθῇ." Ἐν τῇ
ἐνθέσει τῶν περίεργων λυπῶν, ὑφίστατο ἡ ἀρμο-
γὴ καὶ ἡ ἀρίστευσις τῆς ἀληθείας καὶ τῆς δικαι-
οσύνης, ὡς καὶ ἡ θεραπεία τῶν κακῶν ἐμφύετο.

Ἐκ τοιούτων ἀρχῶν καὶ ἐθῶν ὁρμώμενος,
καὶ τὰ πράγματα ἀνθιστάμενος, συνεπάθαινον
ὡς ἐν διπλοΐδι, ἢ μᾶλλον ὡς ἐν μελαμίᾳ, ἐκ
δύο τῶν Ἀργοναυτῶν ἡμίσεας ἐκ διαφόρων ἐσο-
χάς

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

χος, ἐξ ἑνὸς μὲν λιὼν ἀγαθὸν καὶ ὠφέλιμον, καὶ ἐξ
ἑτέρου λιὼν φαύλην καὶ δυσχερῆ· παραδίδουσι δὲ
ἀμφοτέρας εἰς λιὸν δημοσιόλιλα ὡς δύο πάλοσλρα,
ἀριθμὸν καὶ ὄψιν ἐλεύθερον νὰ ἐκλέξῃ καλ'
ἀρέσκειαν, καὶ ἀφομοιώσῃ μὲ λὸν ἑαυλόν λε σκο-
πὸν μρίνῃ συμφερωλέραν εἰς λὸ εὐγῆναι αὐ-
λὸς καὶ λῆς ὑγείας.

Καὶ σημειούμεν ὅλι ὅσλις δὲν ἔχῃ διεφαλι-
μένας λὰς φρένας, ὑ μόνον θέλῃ χρειασλῆ ἰσ-
χυρὰς καὶ λὰ ἐκλογὴν, ἀλλὰ θέλῃ, ἂν ὁρ-
θῶς καὶ ἀσφαλῶς συνόλως, μᾶς χρειασῇ καὶ
χάριν, ὅλι λὸ ἐκκλιλεχνήσαμεν μελὰ δίκαιης καὶ
ἀληθείας λὸ λιὼν, δι' ὧν ἔνοσλαι νὰ θέλῃ
νὰ σωθῇ, λόλε μὲν ἂν μὲν ἦναι ὑγιὴς ἐνδέχελαι
νὰ μὴ μοιρωνθῇ, ἂν δὲ ἦναι ἀσθενὴς καὶ
ἐπιδεκλικὸς θεραπείας, ἔνοσλαι νὰ ὑγιανθῇ
καὶ ἐνθρονισθῇ ν' ἀναρρήνῃ

16 Ἰανουάριος 1888.

Τὸ Ἀργοσόλιον.

κατὰ τὸ 1846 ἀρὶν τῆς Ἑνώσεως, καὶ 1888, μετὰ τὴν Ἕνωσιν τῆς ιγ'. Βουλῆς.

Α'.

Ἡ νῆσος Κεφαλληνία, ἤλις μετὰ τῆς Ἰθάκης ἀπολεγῆ μετὰ τὴν Ἕνωσιν καὶ Νομὸν ἔπαρχίας, ἔχει δύο παραλίους δόλους, τὸν τῆ Ἀργοστολίου καὶ τὸν τῆ Λιξουρίου, καὶ δέσαρα ἕλλα πολίχνια ἐδίους παραλία, οἷα εἶναι τὰ τῆς Ἄσσου, Ἁγίας Εὐφημίας, Ἀγίασσοῦ Σάμης καὶ Τριπιάρδα. Πλὴν τὸ μέτρον καὶ ἡ πρωτεύουσα ἀπάσης τῆς νήσου εἶναι τὸ Ἀργοστόλιον, περὶ τοῦ ὁποίου καὶ μόνου ἤδη πρόκειται.

Ἡ Κεφαλληνία μόνη, ἤτοι ἡ ἄνευ τῆς Ἰθάκης, διηρέθη μετὰ τὴν Ἕνωσιν εἰς ἕξ τῆς Ἐπαρχίας, ὧν τῆς Πάλης, ἐχούσης πρωτεύουσαν τὸ Λιξούριον, ὡδόλιν παραλίαν, ἀμφιανόνιζον, κειμένην

εἰς

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τὸ λόφον ἐσίασεν καὶ ἀνωμαλὸν ὀρίζοντα· ἐὰν ἐπὶ
ζάμης, ἐπὶ ὀξείας μέρος ἔτναι ὁ Ἀμφιαλὸς,
μικρὸν ἀνέχοντον πρὸς τὰς παραλίας ὑδαρχίας
τὸ λόφον ἐστὶ τὸ ὀξὺ ἕλο τὸ ἀρχαῖον φρούριον Σά-
μι καὶ ἐὰν ἐπὶ τὸ ὀξείαν ἕλο τὸ ἀρχαῖον φρούριον Σά-
μι καὶ ἐὰν ἐπὶ τὸ Κράνιος, ἐπὶ ὀξείας ἔρα ἔχει
τὸ Ἀργοζόλειον, σρωλεύουσα καὶ ὄχι τὸ Νομοῦ.
Ἀσανλες δ' οἱ κάλαμοι ἐπὶ νέον συμπληρωμένοι
εἰς τὰς δόλυς καὶ εἰς ἐπὶ τὰς κέρμας, ἀνέρχουλαι
εἰς ὀγδοήκοντα ὡς ἔχει τα χιλιάδας. Προγλο-
σοίτρεν δὲ ἄκως δεῖ δικλὸς, ὅλι ἔλε ἐχωύρια
σρολιθήμεθα νὰ διέξωμεν, ἔλε καλαχορίας νὰ
ἐξαφάνωμεν· εἴμεθα ἱστορικοὶ ἀλλοὶ καὶ ἀμε-
ρόληπλοι, ἀλλὰ καὶ σρακλικοὶ ἀνέχειρὶ καὶ δι-
δυ ὀώδικλοι. Χυρόμεθα νὰ συνεδέωμεν καὶ ὄχι νὰ καχαπέσωμεν.

Τὸ Ἀργοδόλειον ἐρύελαι ἐπὶ ἐὰν ἐναλο-
λιπῶν ειρηκοδόλων ἐραχέως καὶ ἐφιμένως
λαμίσκει, ειμμένει σρὸς τὸ δυσικὸν ἐὰν νό-
ον μέρος, καὶ ἐλίγον ἐος σρὸς ἄρκλον ἐὸς
ἀκρολίμνιον, ὅπου ὑδάρχει καὶ ναΐσκος ἐοῦ
ἁγίου Θεοδώρου. Ὁ λοφίσκος ἔλος καλέλαι

ἄλλοι

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

πλη μοινῶς Ῥάχη τῆς Λέσης, διότι ἡ ὁρὸς δυσκολὰς αὐτῇ εἰκεῖς φέρῃ καὶ σήμερον τὴν ὀνομασίαν Λέση. Ὑψηλότερον ὄρους ὑπάρχει ὀνομαζόμενον Λαοῖλοφος, διότι οἱ ἀρχαῖοι ἐκεῖ συνῆλθον, ἐφρόντισαν καὶ ἔκτισαν πανοχυρῶν πέτρων δυσπάλυτα μέρη, ὀνόμαζον Λάοιλα· ἴσως ἦν ὁ πρωτεύων τόπος ἦτον τὸ ὄνομα Λέση. Ἀπὸ δεξιὰ δὲ ἐκ τῆς ὁρὸς νότιον ἀρχαίας ὁδὸς Κρόκης εἰς πεδίον μέγιστον.

Ὁ λαφίσιος κύκλος μεταξὺ τῶν ὁρῶν ἐναλλὰξ εἶχεν ἀποτόμους ὀρθίους βράχους, γυμνῶν καὶ ὀρεινοτέρων λόφων, σχηματίζῃ δὲ λιμένα ἐντὸς πόλεως· λιμένα γενομένων μὲν, πλὴν εὐρύτατον καὶ ἀσφαλέστατον. Ὁ ὁρὸς νότιος ἐκτείνεται μικρὸν αὐτῇ μυχὸν, χωρίζομενος ὑπὸ ὠρείους λευκὴν γεφύρας καὶ καλούμενος Κύλαβος, ἀσαφεῖς λέγουν ἀναθῇ, σταλαγμένων εἰς νότιν ὑδατίνων, καὶ δυναμένην νὰ γένῃ ὡς πόλο καὶ ὁρὸ 60 ἐτῶν ἰχθυοτροφεῖον χρησιμεύσαν. Ἡ ἐσωτερικὴ Κύλαβος μὴ ἦτον ἀρχαῖος ὀνομασίας. Κύλαβος

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Καίτοι ὁ λιμὴν εἶναι ἀσφαλέστατος, αἱ
πρὸς τὴν εἴσοδον ὅμως ὑπάρχουσι ὕφαλοι, μι-
κρὸν αὐτὸν ἐπικίνδυνον εἰς τὴν εἴσπλεουσαν. Πλ.
σφανοὶ ὁ μὲν ἐστὶ τὴν σπουδὴν τῆς Λιμνῆς (Βαρ-
δάνου), ὁ δὲ ἐστὶ τῆς ἄκρας τοῦ ἁγ: Θεοδώρου,
εἰς ἣν περαιοῦται ὁ λοιμὸς τὸν ἀέρα· ἀπ-
αντῶσι καὶ ὀλίγοι ἢ ναύσιμοι εἰς τὰς
πρώτας φορὰς θέλουσι νὰ εἰσπλεύσωσιν ἐντὸς
αὐτοῦ. Πάντα δὲ τὰ μέσα νὰ εἰσέλθωσιν
ἐντὸς τοῦ λιμένος πλοῖα, ἢ καὶ ἔξω αὐτοῦ πλ-
έοντα, ἐγγίζουσι πρὸ σημείων τινὰ εἰ-
γράφει, ἐν μέσῳ δὲ τούτων ἐστὶ ἡ πόλις ἐπὶ τῆς
πρὸς ἄρκτον ὑψηλοτέρας μοίρας τοῦ λιμένος. ||

Εἰς σκοπιὰ ἐστὶν μέση μεταξὺ τῆς ἄ-
κρας τοῦ ἁγ: Θεοδώρου καὶ τῆς πόλεως, θα-
ρρεῖται φυσικὸν τὸ φαινόμενον μεχρι τοῦ
τὸ ἀνεξήγητον. Ἐκεῖνοι πρόσωπα θαλασσό-
δαλος ἐκφεύγει ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν ἀπὸ χαμη-
λῶν ἀδρομάλων· ἐάν δὲ ἔνεκα τῆς ἄρρωστίας καὶ δύ-
ναμις τοῦ ῥεύματος, ὅτε σπάνιον ἐξ ἀνάγκης

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

αὐ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

αρμοχαναὶ δύο ἐπὶ τῆς ἀνατολικῆς ἀκτῆς τοῦ λιμένος, ἐξ ὧν ἡ εἷς ἔτι καὶ νῦν διατηρεῖται.

Πολλοὶ φυσιολόγοι ἐπεχείρησαν νὰ ἐρμηνεύσωσι τὸ περίεργον τοῦτο φαινόμενον, ἀλλ' ἄδαρles ἐπλανήθησαν εἰς ὑποθέσεις ἢ δι' ἀνὰ ἀπλοῦς συμπεράσματα. Ἡ μᾶλλον ὅμως εὐλογοφανὴς δοξασία ἦναι ἡ διαπιστοῦσα ὑπὸ ὑπάρξιν ὑπογείων ποταμίων ῥευμάτων, ἅτινα διαβρόχως καὶ ἐξαναγκάζουσι τὸ εἰσερχόμενον ὕδωρ. Ἡ ὧν ὑποχθονίων ποταμῶν ἡφανισμένων δοξασία αὕτη, λαμβάνει ἀληθὲς κῦρος καὶ ἐκ τῶν συνεχῶν καὶ ταλαίπωρων μεταβολῶν ἐπὶ τῶν ὑδάτων ὑδάτινα ἄφθονα καὶ ἀφιλοκαλίαν, καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τοῦ Ἀργοσολίου. Πρὸς δὲ ταύτης ἐπὶ μίαν περίπου ἐξάγελαι πηγαὶ γῆ, καὶ ἐπὶ ἄλλα πρὸς νότον ὑδάτινον, πλησίον τῆς πύρης Μελισσάνη, ὑδάρχουν ταλαιπώρα δοροκίθων λευκῶν καὶ μαύρων.

Ἡ ἐπὶ τῆς ἀναπολιτικῆς πλευρᾶς τοῦ μυστικοῦ λοφίσκου ἡμιδορυμένη ὁδός, ἦναι ὑδατῶν καὶ πυθμὴν ὡς πρὸς τὰ ὑπόλοιπα τῆς πόλεως

μέρη

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

μέρη. Τὸ σχῆμά των εἶναι ἐπίμηκες· ἄρχεται
ἀπὸ τὸ πρὸς νότον μέρος τῆς ἀγ:ᾶς Κυριακῆς τῆς
Ξένης, καὶ ἐκτείνεται πρὸς δυσμὰς ἕως σχεδὸν μέ-
σης, περιβάλλει εἰς τὴν δυτικωτέραν πλευρὰν τῆς
Ἐκκλησίας. Ἡ θέσις των ἐν τῇ ἱερᾷ εἶναι, ἐν μέσῃ
εὐθείᾳ καὶ εὐρείᾳ.

Δεύτερα ἱερὰ εἶναι, ἐκεῖνα καὶ τὰ ἀνατολικὰ δύο
τῶν μέρη εἶναι ὀρθία, στενὰ καὶ κυκλοτερῆ,
καὶ τὰ ἀσύγκριτα ὑδρεῖα διαφορεύουσι εἰς τὴν ὄρ-
θιον εὐθείαν· μάλιστα τὰ ἀνατολικὰ ὑψοῦνται ὀ-
κτὼ καὶ ἐννέα πόδας τῆς Εὐγενίας, καὶ τὰ
ὄρθια πολλαπλάσια, καὶ τὰ χαμηλὰ διπλᾶ,
καὶ ἕκαστον τῶν περιμέτρων τῶν πόδας εἰς βαθεῖαν
καὶ σκιερὰν σχεδὸν πάσαν μεταβάλλει.

Δεύτερα εἶναι πλατὺς εὐθὺς καὶ εὐρύς, καὶ
τὸ νότιον μέρος, ἔνθα εἶναι τῶν ἁλῶν τὸ θησαύρισμα καὶ
τῶν ἐξ αὐτῶν ποσοτήτων ἀναθυμιάσεων, ἐσώκλειστα
εἰς διαλειπούσας σωρείας· τὸ ἐσωτερικὸν ὅλης
εἶναι διαμέτρου ὑγιεινόν. Πόσα φρέατα ὑ-
πὸ μέσα καὶ ἄνω μέρη τῶν πόλεων ἔχει, ὅλην
δὲ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

δυναλύεται καὶ παράγεται· εἶναι ὅλως ἐνεργόν. Τὸν ἐλαίου ὅμως δαίδαλον· ἐδύνατο, νομίζομεν, ν' ἀναδημιουργῇ τὸ εἰς λίαν εὐρυπόρων ἄνυδρον τὸ κολάβριον ἄφθονον, σχεδὸν ὁλίγον δύσχυμον ὕδωρ, ἂν ἀνωρύττοντο ὀλίγα μέτρα ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ καὶ μετεφέροντο εἰς λίαν ὀλίγον. Ἐδύνατο δὲ νὰ μετενεχθῇ καὶ ἐξ ἀποστάσεως λίαν νέον αὐλῆς, ἀλλὰ ἀπαιτοῦσε μεγάλας δαπάνας. Ἕνεκα δὲ τῶν μετουσιωμένων ἐτῶν σχεδὸν τῆς ἀναλογίας τῆς ἀναλῇ ἐν αὐτῇ περὶ τὸ ἔαρ γυναικὸς ἢ καὶ ἐκ νεωτάτης ἡλικίας, περὶ τὸ θέρος γραώδους καὶ γλωσσώδους ὥρας, καὶ περὶ τὸ μετόπωρον καὶ τὸν χειμῶνα δεινῶς καὶ ἀπείρως ἀθεραπεύτου.

Τὸν ἐκλογὴν τῆς θέσεως ἐπόθουν μὲν οἱ ὡραιόλης τὸ χωρίον δύνασθαι νὰ δικαιολογήσωσι, καὶ διὰ τὸ ἐξ ὧν ἔλαβε τὴν ἔναρξιν περὶ δύο μόλις ἑκατονταετηρίδων ἰσχυρὰ παραδείγματα ἀφθόνων ἀλιέων, διότι περὶ τὸν πόντον καὶ περιέχουσι τῆς νήσου, ἀλλὰ διὰ νέων μεσόγειον φρέατος τὸ αὐτό· ἐπειρῶντο, ἀοίκητον διάστημα ὡς ἑπτὰ μέλια ἀπὸ τῆς θαλάσσης. Ἡ μετάθεσις ἔγινε περὶ τὸ 1757.

Τὸ

Τὰ φυσικὰ λαῦλα τῆς Θέσεως μεγαλεμπόρια, ἀναδειχθέντα μέχρι τινὸς ἐξ ὀλίγων τεχνητῶν σπουδαιεμπορείων, λόγῳ ἐξερχόμενος ἐκ τῆς δο-
ξίας εὐρίσκω τινὰς τῶν ἀλφαβητικῶν δημοτῶν, ὡς ἦ-
τοι ὁ ἐν ἀγ: Θεολόγῳ παπάμιος, ὁ τῆς Λάσης καλ-
λιεργὸς ἀνωφερὴς, ὁ τῆς Κρανικίας ὅλης δια-
σχίζων τινὰ εὔρεσιν καὶ χαρτοβόμβας ὀνόματος πεδιάδα, ὁ τῆς Τεμένης διερχόμενος διὰ τῆς Θα-
λάσσης καὶ ἐκβηνόμενος ἐπίσημα τῆς Μονῆς τῶν Δρακάνων, καὶ ὁ τῆς Προμπεράκης ἐν τοῖς τῆς
σάλπιγξ, ὁ ἀρκούδερος δάβλιν καὶ ἴσως μονα-
δικὸς ἐπὶ τοῦ ἡμετέρου Παραλίου ὅμως μόνον ἐκεῖ καὶ πέριξ τῆς πάλαι μαλάκης ὑπάρξεως ἀναβιβάζ.

Ἐσωτερικῶς ἡ ῥιμεσαμία ἦν καὶ ἀκανόνιστος, ἦταν ἐν ὕψει τῆς ἄνω μέρη εὐθεῖα, εὐρυλάβη καὶ καθαρὰ, πλὴν ἡ δευτερεύουσα διαμερισματικὴ, ἀλ-
λοδαπὴ ἐν μέσῳ ἀπηρχαιωμένα, ἀλλ' οὐ κατηργ-
ἦχι ἀφιερωμένως καλλιεπιμορφίνας, ἦταν ὅμως ὀλιγάδερον χερεὶ ἢ κορυφὴ, ὅθεν ἐμφανίσα-
τὸ δυεῖρα ἐκ καλάμων, ἀγόρευον μᾶλλον ὑδὸ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ἴν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τὴν ὑποκρισιν ἢ τὴν φαντασίαν. Ἐὰν μετὰ μέτρου
φρονίμου καὶ φρονίμου ἐπιμελῆται τὰ ἄλλα μέρη
τὰ ματαιώδη καὶ διαφθείρωσι τῶν ὠδῶν, ὡς καὶ
τὴν δενδροφορέα καὶ οἱ ἀκροάσεις, ἴδετε καὶ ὁ
ἀὴρ βελτιωθῇ, καὶ ἡ σάλπιγξ ἁρμόττουσα καλλι-
φθογγῇ, καὶ εἰς τὸν σίναμα τὴ ὑποκρισιν ἀνα-
γραφῇ, διὰ ἴδετε καλλιεργοῦ τὸν φιλόκα-
λον, τὸν ἡρακλέα καὶ τὸν μόρφωσε τῶν
καιρῶν. Ἀλλὰ δυσχερῶς ὀφείλομεν νὰ ὁμολο-
γήσωμεν ὅτι ὑποκατάστημα ἐντὸς αὐλῶν καὶ συν-
μὲ τὸ βαρβαρόπλοιος καὶ βανδαλισμόν, τὸ ὀδοῦν καὶ
τὸ νεόφυτα δένδρα, καὶ τὸ καλλωπισμὸν ἀρέσ-
κειαι δυσκόλως νὰ καλαγρέψῃ.

Περὶ τῆς πόλεως τόδε διαλέγομαι, ἐκεῖ τῶν
ἀρσοπηγωθέντων, ἢ ἄξιον λόγου φυσικὸν ἢ τε-
χνικὸν ἔργον, ἔχῃ νὰ παραλειφθῇ ὁ ἐνδόξου
ἐρευνητὴς ἢ ὁ ξένος περιηγητής. Μόνα τὰ
ἀνωθεν τὸ Κηπάκι ἐρείπια τῆς ἀρχαίας πόλεως
Κράνης, δύναμαι νὰ παράσχω ἰδέαν ἀρχῆς
ἐμὴ αὐτὸς, ἀλλὰ περὶ ἄλλων τὸ παραπέμπομαι

εἰς

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

εἰς τὰ Ἀρχιτεκτονικὰ Σχήματα τῶν νῦν Κεφαλληνίας, ὅσα ἐμπόλεως ἀνεσκάφθησαν.

Ἐὰν ὅμως τὰ στερεὰ εἶναι τόσον σπάνια καὶ ἰσχνὰ, ὅσον εἶναι καὶ τὰ ὑγρὰ τῶν τόπων μᾶλλον πλούσια καὶ πάσαρια. Πράγματα κοινὰ καὶ συνήθη, εὑρισκόμενα εἰς πᾶσαν ὥραν ὀλιγοστὰ ἐπωλοῦντο. Ἐν Γυμνασίου, ἐν Σχολαρχεῖον, δύο Δημοτικὰ Σχολεῖα ἐκρέμων, καὶ ἐν ἄλλοις Δημοτικὸν Θηλέων, ἐν μικρὸν νεόδμητον Θέατρον, ἐν μικρὸν Κοσμοκρατεῖον, ἐν Εὐφροσυνεῖον, καὶ ἐν Ἀρχιεπισκοπεῖον. Ὑπῆρχε καὶ Δημόσια καὶ Καλλιγράφια.

Ἕλειπε ὅμως ἀγγειοπλαστεῖα ὑπέρυθα εἰς δημόσια, εἰς ἰδιωτικὰ, καλαμαρικὰ καὶ ἀμφορεῖς μεγάλους καὶ μικροὺς καὶ ἀμφορίσκους καὶ φιαλοειδῆ μικρὰ, καλλιτεχνικὰ ἔργα ἀρχαῖα καὶ νεώτερα καὶ ζωϊκὰ ὀστᾶ ἀνωνύμων ὀνείρατα. Σκεύη βαθυκοίλια ἢ καὶ ἰδιωτικὰ ὁδοποιΐης, σκευασμάτων φιαλοειδῆ καὶ μεγάλα καὶ

Βεο

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

μορφικὰ ἀνάλογα ἱργαστάσια, συνδεδῶ-
σὰς μὲν ἀνεξαρτησίαν, μὲν εὐφορίαν καὶ μὲν
ἀλγοβολίαν τῶν μεχνῶν, ἐδαφῆ δυνάμενα νὰ
ἀνεύρῃ. Τὰ φιλολογικὰ μαθήματα ἐδίδοντο
ἐνταῦθα καὶ τὰ ἑλληνικὰ μὲν ἐπιμελείᾳ, ἐπει-
δὴ καὶ τὰ ἑλληνικὰ τῶν ἠθῶν ἐξημερόννυν, καὶ
τὰς ἀθήνας πόνους ἐξευγενίζυν, φαίνονται ἀ-
νεγνωρισμένα ἐν τῇ σοφῇ, διότι ὀδάκις ἐσπου-
δάσθη, μετ' ὀλίγον ἐλησμονήθη καὶ ἀ-
σεβέως. Μόναι ἐξαιρέσεις ἐπιτηδειαὶ μηχαναὶ
ἀμφορέων συγκροτῶσι σφὶ ἐνίων ἐτῶν, ἐπιμε-
ρῶς ἐπιτήδειαι, ὡς καὶ ἐν ἑτέροις ἐπιτηδείων κα-
τάστημα οἰνοποσίας λίαν ἐφάμιλλον. Ἐπὶ δὲ ἐ-
ξαιρέσει τῆς ταύτης καὶ τὸ μικρὸν Θέατρον, ἔτ' ὂ-
σον καὶ ἡ ὠρχήστρα εἶναι ἀμφιβολόκυκλος, ἡ σο-
φὸν ἐπὶ τὸ ἔδαφος ἐκ λίθων ἐπιμελῶς προσκεκλιμένων ἀπὸ τοῦ
ἔτους 1846 μέχρι τοῦ 1888, ἐν ᾧ ἐπὶ τούτῳ ἐμερίσθησαν
ἡμέραι, διότι ἐπιδὴ τὸ Πανεπιστήμιον καὶ τὸν Δικα-
στήριον, αἱ λοιπαὶ Ἀρχαὶ καὶ τὰ Σχολεῖα ἔχουν
ἐπιτηδεῖα διαστήματα μεμερισμένα. Ἐξ ἐπι-
λάβωμεν δὲ περὶ τῶν παλαιοτέρων, οἵτινες
εἶναι

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

γραι τὸ μέρος καὶ τοιοῦτος βάσις πόλεως μέρος.

Β΄.

Ὁ πληθυσμὸς ποιῶν τῆ Ἀργοστολίου ἀνήρχετο κατὰ τὸ 1846, ὅτ καὶ πᾶσι σχεδὸν μᾶλλον τὸ 1858., μὲ ἀσείρωτον διαφοράν, ἀπὸ δὲ ἡμέρας ἕως ἑπτὰ χιλιάδων. Τὸν αὐτὸν ὡς ἔβγιζα πληθυσμὸν εἶχε καὶ ἔχῃ καὶ ἡ πόλις τὸ Ληξουρίου. Τὰ δὲ ἄλλα προμετρουμένου: τὰ λέξαρα δοκοῦντα, ἔνα μέρος λόγου ἄξιον ὡς πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν κατοίκων, δίδε τὸ ἴσον μοῖρις πᾶσι ἀριθμῷ 800, ἐφοχὰς, τὸ ἴσον ἀγ.ᵗ Εὐφημίας 300, τὸ δὲ Αἰμονατ ἴσης Σάμης 150, καὶ τὸ δὲ Γιουσκάρι 250.

Οἱ κάτοικοι τῆ Ἀργοστολίου ἢ Ἀργοστολιῶται εἶναι μεταξὺ μορέως ἀναστήματος, ἀδυνάτους μέσου ὅρου πρὸς τὸ ὑγιαῖον· ἔχου τὸ σῶμα εὔδρομον καὶ ὀρθρεῖον, τὸν δὲ χρωματισμὸν ὑποδόλευκον· τὸ κατάστημα ἔξω εἰς ἀμφίβολα

τὸν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἰωὴ γένη ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἑλληνικά, μαρμαρώδη ἐπάνθεμα τῆς φυλῆς· ἡ ὑραιόλιθος συναλοίφη τὸ ἄμμον ἢ τὸ θῆλυ, πλὴν καὶ ἐν τῷ ἄρρενι καὶ ἐν τῷ θήλυ καὶ ἐν τῷ οὐδετέρῳ, ὑπάρχουν παραπλησίως πλάσματα διαφορετικὰ τῶν ἀρχαίων παραγωγῶν. Ἡ γλυκόπολις εἶναι μὲν ἀφελὴς καὶ ἀνεπιτήδευτος, ἀλλ' ὅμως καὶ ἁρμονικὴ καὶ δεινοπαθὴς καὶ κολακευτική, ἀλλ' ἐσφαλέρμεν ἂν καθαρτὸν θέλαν εἰπεῖν.

Εἶναι κοπιῶντες καὶ συνεφιλόνεφο, πλὴν ἐν μέσῳ πόλον ἐσυχνομιγνύοντο ἀπὸ τοὺς πολίτας τῶν νέων πολέων. Ἐπιδίδονται μὲν εἰς τὴν μικρογεωργίαν, δὲν ἔχουν ἰσχύν, πόλοι ὀκνηροί, καὶ πρὸς τὴν ναυτιλίαν· εἰς ταύτην ἐξέχουν καὶ διακρίνονται ἕλκοι τῶν νέων μέρη. Ὅλη φήμη τῶν γεωργικῶν ἐστιν, ἐξ ὧν ἀπορρέει ὁ ἡθικώτερος πλοῦτος· εἰς ταύτην ἀσχολοῦνται οἱ πολλοὶ τῶν ἐθνῶν, ὅλως διὰ τὴν εὐκρασίαν φιλοσοφίας τῶν μετάλλων καὶ τὴν ἀγονωτέραν γαῖαν καὶ πολὺ ἡ ὄψις εἰς ἱερουργὸς ὀκνηρότερος. Οἱ Παῖγες ἰδίως εἶναι οἱ φιλοσοφώτεροι πάντων.

Α.

Αἱ ἀνώτεραι καὶ εὐσυρώτεραι λάξεις σανδά-
ρων μὲν ἐκ τῶν ἐσωτερικῶν, ἀλλ' ὀλίγον μεμιγμένων σὺν
πολλῶν ἢ ὀφελίμων ἰσχνῶν καὶ γραμμάτων, σχὸν καὶ
ἐκ τῶν ἐντὸς μανθάνειν ἐκ διδασκάλου μόνον ἐκ τῶν ἀλλο-
τρίων καὶ ἐκ τῶν Νομικῶν, ἐξ ὧν ἔχει πόρρω καὶ
ἐκ βαθυτέρας. Ὅθεν καὶ ἡδεῖς δοκεῖ ἐξ αὐτῶν, ἢ σανδά-
νων διεστράφησαν ἐν τῇ πόλει· οἱ δημηγορικοὶ καὶ
ἐξ ὧν καθηγεμονικῶς ἔρως καθέξαντες, ἔμεινον
ἐν τῇ ἀγκυλοδακτῳ, ὅτε ἔχον δικανικὸν καὶ τὸ γέλοιον
τῶν σανδώνων, διότι ἐμελέτων τοὺς ἐσωτέρους ἐ-
γόνας δι' ἑαυτῶν καὶ πρὸς ἰδίαν μᾶλλον λεγο-
μένην ἢ πρὸς ἀφορισμὸν καὶ περιβόητον. Τὸ
τοῦ λιμῶν καὶ ἑαυτὸν, καὶ τοὺς ἀλφίδα καὶ
τοὺς αὐθρωπόλυκα.

Αἱ δὲ καλύτεραι καὶ εὐφορώτεραι λάξεις
ἀσχολίαν μᾶλλον εἰς τὰ ἐσωτερικὰ καὶ
τῶν μυστολεκτέων, ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς λαοὺς καὶ
εἰς ἐκεῖνα εἶναι λίαν βραδυπρόοδοι· μόλις
ἐδυνήθη διὰ τοὺς ποιητὰς καὶ σχὶ ὅλως τοὺς
ἀνάγκαις τῆς χώρας. Τὰ καθόλου, μορ-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

γέλερα καὶ δολιχώτερα ἀπομμύσσοντα δρο-
μαιότητα αὐτῆ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ. Ἐκεῖ ὅμως
ἡ σκληρὰ ἀπαντῶσα πάσαι καὶ ἴσως ἐ-
χοι εὐφυΐαν, ἐδῶ τὴν αὐθεντείαν, τὴν
ρᾳδιουργίαν, τὴν ἀποδημιαλοσοφίαν, τὴν λεπτρυ-
σιν κ. τ. λ. αἵτινες δύνανται νὰ συναγωνισθῶ-
σι πρὸς ταῖς τῶν λοιπῶν Εὐρώπης· διὰν αὐτὴ
ἔτυχε σκάνεως. Ἴσως ἡ ἔλλειψις τῶν μέσων
καὶ τῆς ἐμπορικῆς ὁδοῦ, ἔτυχε οἱ ἐκεῖσε λό-
γοι τῆς βραδυπορίας των καὶ ἀλεθείας τῶν
ἔργων των. Πολλὰ ὅμως ἔτυχον καὶ αὐτοὶ ἀ-
ξιόλογα, ἔχον τὸ σκοτεινὸν νὰ ἦναι γε-
νέλερα καὶ διαρκέστερα, ἀπὸ τὰ ἐν τῇ ἐλ-
λοδαπῇ μελαγερόμενα.

Ὁ χαρακτὴρ τῶν καλοΐκων ἔτυχε μᾶλ-
λον συστολικὸς καὶ συνθρυπτὸς ἢ εὐφάνταχος
καὶ χωρὸς, ὡς ἔτυχε ἐκεῖνος τῶν καλοΐκων
τῆ Ἀνατολῆ, τῶν ὁποίων καὶ τὸ ἦθος ἔτυχε
μᾶλλον εὐκίνητον καὶ ὀρμητικόν· ἔχω τὸ
κάθος τὸ ὑποχονδρὸ καὶ τὴν ὄψιν τῆς

με-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

μελαγχολίας, καὶ τὴν ἐπιδόκησιν τῆς συμφορᾶς καὶ τὴν χάριν τοῦ φαντάσματος. Ἡ εὐθυμία ὡς καὶ τὰς λαὰς χαρμοσύνας καὶ δαιμονίους ἡμέρας, ἢ λαὶς λουδὰς λατσιδάους ἢ, ἔχω τὸ εὔνοιαν καὶ ἀνδρεῖαν· ἦταν μεμελημένη καὶ σοβαρὰ, καὶ ἐδῶ ὅλα τοῦ ωδαμένη ὑδὸ ἐγδὸς λιμὸς διαροχάτ δικαιοσύνη, ὅδες ἀμαρτῆ δᾶδαν γουλᾶαν καὶ ἡμοσύνη. Μεγδᾶ μέν, ἀλλ' ἡ ἔμεχνας τῆς καρδίας δὲν φαίνεται δαύλολα εἰς τὸ μεγδαρέλον. Ἐδῶ εἶναι δοκλάκιας ψυχρὸν καὶ ἀκαδὲς ὡς βεβιασμένον, καὶ ὡς ἀδλὴ συζολὴ νεύρων καὶ μυῶνων, ἴλα τὸ δύνῃ, ἴλα ἐμείνας, διὰ ἀδυναλῆ νὰ μεταδώσῃ ὅ,τι δὲν ἔχῃ, δὲν χάριν καὶ δὲν θερμόλατα. Λείπω σοφιαλμικός.

Ὁ Ἄχαρις, ψυχρὸς καὶ δοσμοσύνλας ἔ-λος χαραυλὴ εἶναι ἴδιος ἐν γένει τῶν καλό-μεν τὸ Ἀργαζολίν, διὰ οἱ λοιδὸν δὲς νῦν κάλιμοι ἔχει δολὺ δίκαιον. Εἶναι καὶ χαροδοιοὶ, καὶ θερμοὶ καὶ εἰκασυνδέσι-

δον

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

λεύ· εἶναι δὲ καὶ ἐγγαλιάλαι, εὐεπίδεκτοι καὶ ἀεὶ ἑαυτῶν ἀμείμονες, ἀγαπῶν τὸ κοινόν, φιλέρχονται ἀνδρῶν, ἔνεκα κοσμοπολῖται καὶ ὡς ἐκ τοῦ ἀληθοῦ φιλόξενοι· πάλαι τῆς ἐλευθερίας καὶ ἰσότητος, ὑπερφυῶν καὶ τῶν ἀνδρείων καὶ τὸ ἔθνος τῶν· ἀλλὰ ἔχει καὶ πολλὰ ἐναλλάγματα, μεσόγαια μᾶλλον ξένα, ἐνῷ τὰ παραθαλάσσια εἶναι ὅλα ἰδιαίτατα. Ἐδορυφόρησε μεγάλως ἡ Ἀθηναίων ἀναλυθῆ, ἄδοξος ὑπῆρχεν ἐκ τῶν παλαιῶν τὸ Ἀργοσολίν καὶ τῆς λοιδορίας τῆς μεγαλομανίας παλαιότης, ὡς ἴδιόν ἀδίκως καὶ ἀπαλλαγῆναι ἐ- πρᾶξεν ὁ Ἅγιος Σπυρίδων, ὅστις περιχόρευσεν ἐξ Ἀργοσολίν καὶ μετὰ εὐπραξίας ἐξ ἀνέλθῃ, παλαιφίλην λέαν σπουδῆς καθ' ὅλης φαίνεται τῆς χώρας διὰ τὸ ἐξῆς ἀορατόν.

„Scoscesa via, disordinata, angusta,
„Oscuro borgo e non città murata.
„Barbara terra d'empietade onusta,
„Ove l'ira del cielo è sempre armata.
„Vetusta nobiltade, non vetusta.

„Νέ-

„Virtù ed onestà disonorata:
„Sede dei Tribunali ognor ingiusta,
„Oppressa da morale e calpestata.
„Superbe donne un dì meglietta incolte.
„Infame vulgo all'amicizia infido,
„Rozze favelle in modi astuti avvolte.
„Di spavento e terror spietato lido:
„La furie dell'Inferno ha sempre accolte
„Ce[illegible]onio di scatterato nido (a)"

Μοῦσ' ἄλλα μοι ἔννεπε τὰ ἀμφιγύηεις ἐμοῦ=
μόθεν πάθ' ὅτ' χρόνον ἐμάχη, ἄλλα μοὶ ση=
μερον πάθ' ὁλοιμύρεται ἐφαρμόθεις.

Ομηρος

(a) Πρὸς παλάμην δάντων μεταφέρομεν
τὸ ἀρχαῖον τῖλο ἐν τῇ ἡμετέρᾳ γλώσσῃ διὰ τῶν
ἐξῆς ἀνομοιομαλήκτων καὶ ἀναξεύλων χύκνων.

Ὅσσ' ἀραχῇ, ἀνύμφακος, βραχύλις.
Ἄσπιλος κώμη, ἐχὶ ἴλιγγος δόλου
Βάρβαρος χύρα, ἀλύπρης ἀσεβίης,
Ὅσ' ὁ θεὸς ἔκν' ἀλλα ὀργιομένης.

Εὐρι=

Ἴσως ὁ χαρακτὴρ τῶν Ἀργοσηλιωτῶν ἦτον
ἀρχῆθεν τῆς ἀληθείας θέσεως τῆς πόλεως, τὴν ὁποίαν
φαίνεται καὶ μυρρφνεται, διότι καὶ ὁ ἀρίζων ἦ-
τον συνεσταλμένος, καὶ ὁ ἀὴρ ἦχὶ σαφὴς ξη-
ρὸς καὶ ἄνυδρος, καὶ τὸ ἔδαφος ποὺ ἀνώμαλον·
ἡ δὲ φύσις τῆς θέσεως ἦναι παράγων σοφὸς γε-
ωπόνων πρὸς τὴν διάθεσιν τῶν χαρακτήρων.

„La terra simili a se gli abitator produce"

(Ὁμοίους ἡ χώρα πρὸς αὐτὴν γεννᾷ καὶ τοὺς ἀνθρώπους)

Δεὺ

Εὐγένεια νέα, ἦχὶ ἀρχαία,
Τιμὴ καὶ ἀρετὴ παλαιοχημένη·
Ἕδρα περιφήμου ἄδυτος δάφνη·
Ἠθικὴ ἄγνωστος κι' ἐυρεθεμένη.
Γυναῖκες ὄμορφοι καὶ ἀλαζόνες.
Ἄλογος ὄχλος καὶ ἄδικος φόβος.
Ἀρχοντοπυλῶσα κι' ὄλη σαπίλα.
Τρομάρα καὶ φόβος ἀκόμη φρικώδης,
Κυφοχαμένα φωλιὰ παιγνίων
Ἐλὴς μόνος ἐστὶ λαὸς ξαίνουσα ἔχεις.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens
ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Δεν είναι λίαν φιλοθεάμων, αλλ' ένιοτε γί-
νεται ακόρεστος ως οι οινόφλυγες εις τον οίνον.
Δεν είναι σφόδρα εύμεταβόλος, ήτε σφόδρα σταθε-
ρός και αμετακίνητος. Έχει πάθη τινά γνώ-
ριον, αξιοζήλευτον και δυσαπόσπαστον. Είναι υπό-
συμβολον μικροσκόπων και ιλαρόν εις λό-
γους τινάς, αλλόκοτα όντα διεφθαρμένων και
δραγολόγων ανεγκλήτων. αρίστευε μάλιστα εις
τον κακολογίαν ή τον ύφηγορολογικά. ήταν λίαν
ύποπτος ως και εις τα ανθηρότερα πράγματα,
άλυτα διαζωγραφήσας σχεδόν πάντοτε και μέ
δυσαρεστα και μεγάλα χρώματα. εις τα μέσα
και τας έχθρας ην, μυρίως εις τας ανωτέρας τά-
ξεις, αμάλακτος, και εις τας συμβάσεις και
τας φιλίας ην άγαθός. ως εις τον τόπον ην υπόπτευε
και εις αιφνιδίας μεταβάσεις, διότι πολλά-
κις συνέβαινε από το εν εις το έτερον άκρον,
από την υπερβαίνουσαν ανοχήν, την καθ' όλα
και την απόφασιν, εις την απεράντου ανυποφορίαν,
εις ενεργουμένην και την αποτρόπαιον.

Είναι

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Εἶναι μὲν καὶ οἱ Ἀργοζολεῖδαι θρῆσκοι καὶ ἱππόται, ἀνίοκοι δ' καὶ μικροφιλόδοροι, ἀλλὰ καὶ εἰς ἀλλοδαπὰ εἰς ἄκρον ἐκδιδόασι, δεξιοὶ ἄνδρες καὶ ἐπιδέξιοι· τὴν γέννα δὲ ἔκγονα αὐτῶν ἔστι μέχρι παίδων καὶ παιδῶν ἐκγόνων, διακρέπουσιν ὡς ἐπὶ τὸν ἐξωτερικὸν συμβιβασμὸν νὰ μείνουσιν ἢ εἰς ἐνδότερα, ἢ εἰς ἔμπροσθεν. Μεγίστη ὁμως ἐνδαρχία διάφορος μεταξὺ ἀνδρῶν καὶ παιδικῶν χειρονομιῶν τῆς ὄψεως, δηλονότι εἰς τὰ μυοσκόπια προσώπων καὶ τὰ καθόλου χρώματα· διακονάστην δὲ ἀρετὴν, εἰς τὰ ἀνώτερα ἀδεκαντικὰ ἢ καὶ τὰ κατώτερα ἀκροκαμπῆ, ἢ καὶ τὰ ἐνδιάμεσα ἀρμονικὰ· ταῦτα ἔστιν ἐν γένει ὁ φυσικὸς χαρακτὴρ τῶν καθόλου τῶν Ἀργοζολῶν.

Γ'

Ἂς μεταβῶμεν ὅμως καὶ εἰς τὸν σημερινὸν βίον, ἵνα παρατηρήσωμεν τὸν χαρακτῆρα αὐτῶν, ἐξωτερικώτερον καὶ πρῶτα ἐν τῇ παρούσῃ περιόδῳ τῶν 1846 ἐτῶν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τῆς Ἑνώσεως. Ἀλλὰ εἶναι ὁ χρυσοῦς ἥλιος εἰς ἄκρον
ἀνατολῆς, ἀχὶ δεδειλωσ ὡς ἐκ τῆς μεσημβρινῆς συνοδείας, μεθ' ἧς ἤλθον
ἐκ σελήνης, ἀλλ' ὡς ἐκ τῶν ἀνατολικῶν καὶ χρυσο-
λόφων ἰδίων.

Καλὰ ἦν ἡ σοφὴ βασίλισσα ἐν πολυτίμοις καὶ
ἐν φορτίοις; ἐν ὕβρει καὶ ἔπαρσι καὶ ὅλως ἐν
χλιδῇ, ὁ πανηγυρικὸς βίος τῶν καλοκάγαθων ἐν Ἄργο-
λίδι, διέτριβον κἀκεῖ οἱ ἀρχαῖοι καὶ ἐν ἀ-
γαθοεργίαις, ἔτρεχον καὶ ἀπλόοντα, καὶ χρυσβλι-
τα, καὶ ἐκστρατηγὸν καὶ φυσικὴν εὐγένειαν. Αἱ
ξέναι διαδοχικαὶ συνοδεῖαι ὑπὸ τὸ περίβλεπτον
ὄμμα τῆς βασιλίσσης, δὲν ἴσχυσαν νὰ ἐκφοβίσωσι τὸ
καὶ ἀπλῶς νὰ ἀποθέσωσι κλάδα. Ἀπὸ τὰ ἄλλα μο-
ναδικὰ μεθ' ἑαυτῶν ἔφερε ἡ ξένη συνοδεία. Τὸν
Τίβιον ἡ αὐτοκράτειρα καὶ ἡγεμόνισσα ἀρὰς τὰ
ἄλφια!

Τὸ ἀβάσταχτον θρησκευτικὸν δεσποτικὸν ἀπ-
μεῖον καὶ ἀνυπόφορον καὶ ὡς πλοθήρα καὶ
ὡς λαθρέμπορα. Ὁ ὑψηλὸς καὶ ἱεροσυλικὸς κλῆρος

Χάρα

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

χαραυλὴν καὶ ἡδὺν ἦχον τὸν τῆ χρόνῃ μεγαθῇ, τὸν
ἀπὸ τῶν περιστερῶν τῶν λεχεδώνιον ἐν τῶν ξένων χαλα-
ρωθῇ· ἰδιάζοντα μὲν ἀρχαϊκῆς δίζεως καὶ μι-
κροδραγύας. Τὰ ἄνθρα καὶ τὰ σκαλάσεις
ἔχουν ἀθυρποδέτους καὶ ἀνάθετα· αἱ ἐξ-
ρολεγόμεναι ἐμέτρουν ὑπὸ ἑξῆς ναυτικῶν μετ' ἔδους τῆς
ἀμετρίας καὶ ἀληθοῦς εὐσεβείας. Τοιοῦτοι δράσων
ἡ Ἑλλὰς καὶ ὡς ἐν τῆς ἐκκλησίας, καὶ
ὡς ἐν τῆς ἐναγείας, καὶ αὐτῶν τῶν ναυτικῶν
νων. Ναῶν τῆς, καθίζαλο σεβασμὸν καὶ ἐφάμιλλον
τῶν δρώντων πίστιν. Ἡ σεμνότης ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ,
ἡ ἀφιλοκερδία ἐν τῇ σεβάσμῳ καὶ ἡ λαμπρὰ διαπό-
ρησις καὶ βάθη ὑμνολογία εἰς τὰ ἱερὰ Ταμεῖα,
συνταξόμενα μετ' εὐλαβείας καὶ παλαιότητος, ἐ-
σεβάσθην τῶν ἀγιότητα, τὸ μεγαλεῖον καὶ τὸ παλ-
αιὸν αὐτῶν. Περιηγηταὶ ἀλλοδαποὶ παλαιμαρτύρων
τῶν ὑδεροχὴν ἀπὸ ἐξ ὅλων τῶν ἱερῶν τῆς Ἑ-
λλάδος ἐκκλησιῶν. Ἦλθον ὅρος τὸ παναγίου,
ἐν ἐδεῖτο τὰ ἁγιὰ καὶ σώματα ἤθη ἐδέσποτων
δαιμόνων καὶ ἐδὲ τῶν ἀποστόλων καὶ τῶν.

Δὲ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Αἱ φιλαδελφίαι ἰδέαι καὶ τὰ ἀληθινὰ
ἀνδρεῖα, τὰ κοινὰ τῆ ἑλληνικῆ δόξα, καὶ
τὰ ἐνδοξα φρονήματα, ἔτυχον τόλε ἀοιδῶν ὑμνη-
ξόντων, καὶ ἀδόντων ἐν χρόνοις τὰ μόνα ἄξια
νόντο. Πᾶν ὅ, τι εἶχε διάφορον ὄγκον ἢ τὰ δραμα-
τόλογα, εἴτε ἐπολεμήσας, ἢ τὰ χρηματολογήσας δημῶν
ἀφελοσοφήθη καὶ ἐπιγραφῆ. Αἱ ὁδὸ τόλεων
θυσῶν καὶ καθ' ἑκάστην ἐπιθέσεις τῆς ξενοφα-
λείας καὶ τῶν ὀργάνων της, ἐπέβαλλον καθ' ἁν-
τόθεον λόγον τὸ ποιητῆ συμπαθῆν, διότι ἡ ἐπι-
κράτεια τὸ συνεχομένη ἐπὶ τὸ ἐλεεῖν βίᾳ, καὶ τῶν
γενναίων ἐπὶ τῶν τόλεων πανθῶν, ἔδιδον τὸν τό-
νον ἢ τὰ ἐνθουσίας, καὶ ἔξιν εἰς τὰς ψράξεις, καὶ
τὸν ἀμφιβαίτατα τὸ σεμνορ τῆς τὰ ὀχύρας. Ἦτ-
τον ἐποχὴ μεγαλοφροσύνης, χαρᾶτος καὶ ἐν-
τερπνότητος πάσης ἀρετῆς, εἰς ἣν ἐμπεριεπάθη
καὶ μετ' ὀλίγον ἐπιστήμης ἀνεπερόχθη καὶ τὸ ἐ-
θνικὸν τὸ Ῥηροστάσιερ γρόνημα, τὸ ὁποῖον ἐ-
ξάσε θέαν ἀναρίθμητον τῶν πολεμικῶν σκη-
τῶν ἱστορίας τῶν Ἑλλήνων, καὶ ἐδίδαξε τῆς

καὶ-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

διαφαλλανίας, ἐξ ὧν τὸ πρῶτον διεσαλεύθη.

Αἱ ἴδιαι ἀνδίραι λάξεις, αἵλινες καὶ ὡς
ἐν ταῖς ἀγωγαῖς, καὶ ὡς ἐν τῷ χαραμελῶρας, καὶ
ὡς ἐν τῶν ἄξεων δὲν ἦσαν ἴσον μεταβάλλουσαι καὶ
ἰσορρεπεῖς πρὸς ταῖς δημοσιακὰς ἰσχύσεις, ἀλλ' ἐξ
αὐτῶν μᾶλλον ἐσχηματίζετο καὶ τὸ μεταβάλλειν
ἐκ τῶν ἄνω πνεύματος, δὶς ἔμενον καὶ πάντοτε ὅμως
ἀπαλόθριαν ἐν ταῖς ἀλγεινῶν ἔργων· ἠχόνοντο
πάσας καὶ αὐταὶ φέρουσαι τὸν ξυνεῖον ζυ-
γόν, ἐν αἷς λεπτὰς πολλάκις ἐνόθευον ταῖς φι-
λανθρώπους ἐνεργείας των, ἢ ἐκ ἀνθήματος
μὲ φόβαρχα καὶ ἐπιλειπῆ πάθη, ἐμπε-
δοῦμενον ὄλη ὠρμῶντο ἀχὶ ἐκ ἀρχῶν, ἀλλ'
ἐκ συμφερόντων καὶ μεροληψιῶν.
Μοναλαῦλα τοίνυν καὶ ἐξεθέμεν ἐκ ὅλα-
θρὰς καὶ ἀναρέλης χαραμελῶρας· ἀχὶ δὲ ἐδα-
φικὰς κρημνῶν καὶ ἀκτοίας των ἐκ τῶν τε-
λῶν καὶ τὸ δικαίων μὲ ἐσχάτερον πάντοτε
μάθος, διότι τὸ εὐγένεια ἐκ τῶν ἐξεν-
γενίζη καὶ τὸ ὕψος καὶ τὴν γράσιν.

Δεῖν

Δεν ήσαν βεβαίως λίαν δημοκρατικαί, άλλ' δεν ήσαν καὶ ἀπολύτως τοῦ λαοῦ, ὃς ἔλεγε πάντα τὰ ἀστεῖα ἐπιγράμματα· ὑπῆρχαν καὶ ἐξέβαν τοῦ δυναστικοῦ, καὶ ἐν ἐκκλησίαις ἐφρόντιζον· μάλιστα καὶ εἰ ἀρχιβεβαίως συνεβάθγαν καὶ ἐψήφιζον καὶ δὲν ἦσαν ξένων ἐξαιρέτων, ἀλλ' ἐχὶ ὡς ἐν τοῖς φυσικοῖς δικαίοις, ἐπλάχιζον ὡς ἐν τῷ ὁρθῷ ἀποδοχείῳ τοῦ ἐν τῇ αὐλῇ χώρᾳ συμβιώσεως, καὶ τοῦ ἀναγκαίας ἀλληλεγγύης, γράνεως συνεβούλευσαν ἐκ βάθους ὅλη

„Μελὰ μεγάλων βαιὸς ἄριζ' ἀήρ,
„Καὶ μέγας ὀρθοῖ' ὑπὸ μικρῶν."

Καὶ οἱ μικροὶ ἠσθάνοντο τοῦ ἀναγκαίου τῆς προσλήψεως καὶ συνδρομῆς τῶν μεγάλων, καὶ ἦσαν πάντα τοῦ ἀναγκαίου τῆς ὑποστηρίξεως καὶ ὑπηρεσίας τῶν μικρῶν. Εἰδιδύσκοντες δημοκόπους, ὅπως προσλάβωσιν ἢ εὐαρεστῶσιν τοὺς πολλοὺς ἕλληνας, ἐθήρευον μετὰ πολλῶν ἀγώνων τὴν συμπάθειαν καὶ ἐπιδοκιμασίαν τῶν πολλῶν, αἵτινες ἦχον τόλε μεγίστην βα-

ρύτη-

ρδαλα και σαρασίαν, διότι ἦσαν αὐθόρμητα
καὶ ἀφελεστερᾶς, καὶ τὰ ὁποῖα ἀλαζαὶ ἢ μεμιθυμένα.

Εἰς δὲ ἀλήθη ἐνεφάνιζον καλὰ διὰ ἐσοχὴν
ἐμήνυαν δὲ ἀγνώμονα καὶ πρωϊμώτερα δὲ σα-
φωνιῶν καὶ ἐθνικῶν αἰσθήματα, ἄλινα ἐ-
ξωτερικὰ καὶ σολλάκις ἐσαυτηρίζοντα
μελὰ σαιδικῶν αἴτρ· ὁ εὐγενέστερος ἐνθου-
σιὼς ἐσυνώδευεν αὐτά· ἡ ἐλευθερία μελὰ
τὴν δάξεως, ἡ ἐσιδημικὴ λαμπρότης, ὁ θρη-
σκευτικὸς σεβασμὸς καὶ ἡ γενικὴ ἀγαπᾶ-
της, σαρίγανον δὲ ὠραιότερον καὶ βεβαιω-
τερον θέαμα. Ξένοι σαραμπῶντες δὰς ψυχι-
κὰς δαῦλας ἰσχύσης, ἐθαύμαζον καὶ ἀραιά-
ρουν δὰ ἀλήθη, θρονιαζόμενοι καὶ δ' ἄλλον
αὐτῶν μέλλον! Τὰ χρονικὰ δῆς ἐσοχῆς ἐμέ-
νης, μνημονευόμενα ὑδὸ δῶν χρόνων ἀνεξαρ-
τήτων δύσι, ἦταν μάρτυρες ἀψευδεῖς δῶν λόγων
μας. Τὴν δρόσφ ὄμως ἀδέβη καὶ δ' ἀρμονι-
κὸν αὐτὸν μέλλον, θέλοντες ἀπαλάθας
μάθη καὶ αὐτό.

Εἰ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Εν Ἰδίοις ἡ συνεργαλικὴ πόλη ἐσυμβαλοῦσα
τὴν ἰσχὺν τῆ θρησκευτικῆς, παρεῖχεν τῶν γυμ-
ναστικῶν καὶ εἰς τὰς λοιπὰς τῆ κοινωνικῆ
βίου ἐνεργείας· συνελέγετο δὲ προσκαίρων ἐκ τῶν
ἀδιαλείπτων μορίων καὶ χρηστῶν ἠθῶν, καὶ
τῶν πρόσθεν ἀγαθῶν ἕξεων, γενναίων γρο-
νημάτων καὶ ἀρμονικῆς συμβιώσεως.

Η συμπεριφορὰ καὶ ἡ ἡδονὴ τῶν ἀνθρώπων
εἶχον τὸ περιποιητικὸν καὶ εὐγενὲς, δεικνύειν
ἐπιστήμης πρὸς ἑαυτὸν καὶ πρὸς τὸν ἄλλον· οὐ
ἀμοιβαῖον σχέσις ἦσαν καὶ κατὰ πάντα,
καὶ οὐ φιλίαι ἐμμενεῖς καὶ σταθεραὶ, ἀ-
ναφερόμεναι τὰς σχέσις καὶ τὰς φιλίας
τῶν ἀρχαίων αὐτῶν· οὐ συγγενεῖαι οὐκ ἐκ
τῆς φύσεως αὐθορμητικαὶ καὶ ἀμιγόμερ-
δεις· οὐ οἰκογένεια ἐν τῇ ἱεραρχίᾳ τῆς τῆ γο-
νῆ καὶ τῆ συναρχίαις καὶ ἀρετῆς· ἡ πο-
λιὰ πλησία σεμνὴ καὶ ἱλεως ἑστῶσα ἱερὰ, ἡ
νεότης ἀνδρείαν αὐτὴν συνεχίσασα ἐνδοξον
τῆς· ἡ ἐνεργεία καὶ ἀγαθοεργία, δίδαι νομι-
μοι

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

μι πρὸς τὴν εὐγνωμοσύνην καὶ τὴν ἀγάπην τῶν
συμπολιτῶν, ποιαν σύνεσιν καὶ ζωήν, ἐν
ἀνάγκῃ δ' ἀποθνήσκω καὶ μετὰ τόσων· ἡ ἀθανα-
σία καὶ ἀναμάρτητος ὑπεροχὴ ἀναγνωρίζεται, ἐλεεῖται
καὶ ἀπαιτοῦνται· ἡ χρηστολογία καὶ ἡ εὐφράδεια
εἰς τὰς ὁμογενείας, εἰς τὰς συναναστροφὰς καὶ τὰς
περιπάλεις, εἶχε τὴν ἀνάγκην ὅπως μετανοιασῶν
σχεδὸν ἐθνῶν· πᾶσα ἀλαζὼν ἢ γελοία ἀσέμ-
νεια, καταγίνεται ἢ ἐσκεπτόμενα παραχρῆμα
ἀπὸ τῶν ἀναλέκτων καὶ συνελευθέρων, τῶν ἀπαιδεύ-
των λόγος ἐπέρασε λίαν ἐλαφρότερος.

Ἡ ἀρετὴ αὐτὴ χρηστὴ συμπεριφορὰ καὶ
ἐμπόδιος τῶν ἀνθρώπων, ἐγγυᾶται καὶ τὴν ἀσφα-
λῆ ἐπιβίωσιν τῶν ὑποσχέσεων καὶ τὴν ἐίρηνην τῶν
ἀστῶν λόγων, διπλασιάζονται ἐν ἀνάγκῃ ταῖς ὀφει-
λαῖς καὶ ἐρχόμεναι εἰς βοήθειαν τῆς ἀνεχείας.
Οἱ ἀστοὶ βέβαιοι περὶ τῆς ἀποδόσεως, δὲν ὑπο-
πτεύουσι τὰ περάσματά των· εὐεργετοῦσι ἰσόπο-
δα καὶ ὠφελούμενοι, συνέρχονται εἰς ταῖς
περιζήτοις τῆς τῶν ὁμοχώρων· αὐτὴ δὲ ἀσκεῖ

Εὐ-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

συγγραφεύς, δὲν παλαιχρόνια τῶν ἐπιστολῶν ἐκείνων, ὧν ἐπέμενα μάλιστα τὰ πλεῖστα ἐθεώρουν ὡς μόνιμον παραπαλαθήκην, χρήσιμον καὶ συμπόριον εἰς τὰς ἐνάγκας του. Ἡ ἐκ τῶν ἐπιστολῶν καὶ τῆς μάλιστα ἐκ τῶν ἀπορρήτων χρησιμότης ἐφαντάζετο καὶ ἐπαλάμη ἦσαν ἄγνωστοι ἢ ἐσκοτισμένοι.

Ἡ ἀπόλυσις ἐν τῷ γραφείῳ, ἡ αὐθὶς καὶ ἡ ἐκφυόλησις, ἦσαν τὰ ἀναπόφευκτα ἐπακόλουθα τοῦ γυναικείου φύλου. Ἡ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀπορριπτικὴ φύσις ἐφαντάζετο, ἐπιτίθεται ἐπὶ τὸ ἀρσενικὸν, ἐπειδὴ ἡ ἀσθενὴς φύσις, ὡς μὴ γυρὰ ἀπορρίπτουσα καὶ ἄγρυπνος φύλαξ τῶν χρησίμων πόθων, ἐκλαμβάνεται τὰς ἀπόψεις ὡρίστως. Τρεῖς γυναῖκες ἔχουν ἔγγαμος, ἔχουν ἄγαμος, ἔνδεκα ἐπέτυχαν εἰς διαπόπους διπλωματίας ἢ εἰς χορὰς ἀπὸ διαφόρων ἀπόψεων γενομένους, ἔχουν ἐφαίνοντο εἰς τὰς ἰδίας ἄνευ τῆς συναινέσεως τοῦ ἰδίου συζύγου, ἢ ἄλλον ζητοῦντα συμμαχῶν, ἔχουν ἐπέρχεται ἀπὸ εἰς παρόντας, ἢ ἐπιθυμοῦν ἐκ τῶν ἀρχομένων, ἔχουν συμπαραστάτης τοῦ

δεσ.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

δουλίαν καὶ δυναστοσύνην τῆς φαντάσιας· ἡ
δὲ τυχοῦσα ἀσυναρτησία ἐξεστρεπτὴ δίκαιος τῆς ἀν-
θρώπου διανοίας ἐντοσίῳ σεβασμὸν καὶ συζο-
λην. Αἱ αὐθαιρεσίαι σχεδὸν ἀσχολίαι τῶν λοι-
πῶν σωφρόνων γυναικῶν, ὅσαν ἡ ἐν τῇ οἴκῳ ἐσ-
τολὴ καὶ παρὰ δουλοσύνης, καὶ ἡ μέριμνα
τῆς ἐμπρεπῆς ἀγνείας τῶν ἐθνῶν.

Τοιαύτη ἐν τῇ οἴκῳ καὶ ἐκτὸς αὐτοῦ συν-
εσταλμένη πολιτεία, ἀνεμέμνητο τὰ ἀρχαῖα ἤθη,
ὅτε ἐλευθέρα γυνὴ ἐξήρχετο ἄνευ τῆς συνοδίας μιᾶς
ἐπιτάκτου θεραπαινίδος, καὶ ἂν ἦν δουλὴ ἑνὸς
ἐμμένουσα σωφρόνως, ἄλλως ἐπιτηδεία ὑπὸ τῶν γυναι-
κωνίτων. Ἡ ἀξία αὐτῶν πρὸς τύχην καὶ συνεύ-
ρουν σεμνὴ καὶ εὐτάκτου οἴκου, καλὴ ταμιευ-
τρίας, ἔνια δὲ ἐπιτροπεύουσα καὶ ἀπὸ τῆς ἀγο-
ρᾶς, ἦσαν καὶ μᾶλλον εὐγενεῖς καὶ πολύγυνοι. Θυ-
γατρὶ ὑπῆρχον συναναστροφὴ καὶ ἀπόλαυσις συ-
νουσίας, ἡ ἐλεγεῖα ῥυθμὸς καὶ ἐλεημοσύνη ὄργια.
Ἐν τῇ κοσμοκρατορίᾳ μέσον καθήρχοντο τοκρί-
ως καὶ πανδοκικῶς δοιάδες ἐξόδου μοναυλικὰ

μέ-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

* Περὶ δὲ λέχη τῶν Ἑνετῶν ἐν τῇ Ἑλλάνικι Ἐφτάδι, ἢ
ἐν πρεσβείαν ἤλθε ἐδῶ (1797) ὁ πρῶτος λόγος, διαβάζω
ἀπὸ τῆς Καθημερινῆς ἐφημερίδα τὸν ὁ νῦν σύγχρονος Ἰόλε Ἰωάν-
νης Π. Λοβέρδος Κωζῆς, "Ὅλη ἡ ἀγωγὴ ἔκαμνε μεγάλην
προόδους. Εὐθὺς νέος ἐδόθη νὰ πράξῃ ἢ νὰ ἐδῇ ἀποφά-
σεν ἐνά· ἂν δὲ τὸ μέρος, παίρνει μικρὰ διορὸν ἔχοντες μέ-
σῃ, ἐὰν ἐνεβάλλει καὶ ἰδικὸν ἢ ἐὰν ἐσταμμένον δημοσίᾳ, ἐὰν
ἡ μονῆς ἐξεδόθην αὐτοῖς ἐὰν ἐφαρμοσύνεν. Ἡ ἐρμηνεία
ἦτον ἐν πλήρῃ ἀκμῇ, ἡ δὲ διαλεκτοσύνη δὲν ἦτο ἀφανής."
(Καθημ. Η' σελ. 184.).

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

μόρια, ἀλλ' δὲ μελιδόκα, ἀλλὰ μικρὸν διηγήσομαι
ἐπ' ἀρχῆς, καὶ πρῶτον ἐπὶ τῶν ἄλλων καὶ
ἐπὶ τῶν ἀσκῶν.

Ἡ δὲ τῶν λάξεων ἀνοιξις καὶ ἔμβυσις τοιαύτη, καλεῖται δὲ ἡ μὲν ἄνοιξις τῶν λάξεων, συνιστᾶσα ἐν τῷ μέσῳ τῶν μελισσῶν καὶ εἰς τὸν φελλὸν τῶν ἐπιστομίων, ἐν ᾧ ἐστὶν ἡ ἱερὰ θυρίδα, τετραμμένη καὶ ἐπὶ τὸν ὀργάδιμον στεφανιαῖον ὁρὸν τῆς ἱερογλυφικῆς σανίδος, ἐξ ἧς ἐγνώρισε τὸ φῶς καὶ τὴν εὐφορίαν. Καλὰ δὲ ἐπὶ τῶν ἐπιστομίων ἢ ἐπὶ τῶν ἐπάνω ἐστὶν ἐπιτρεπτὸν μὲν ὑπὸ τοῦτον μὲν ἀπλῆν ἢ πολλαπλῆν γίνεται, ἢ δὲ εἰς παρεμφασὰν ἢ παρενοχλήσεως ἐνώπιον, ἢ δὲ ἀλαξία τῆς συνίστασις καὶ ἐπιστολικὸν, ἢ ἔτι καὶ παρὰ τὸ ἰσχάνειν ἀνοίγει, ὁ ἐστὶ ἢ ἄλλος νεκυίας ἐσώσα, ἐρυθρία καὶ ἐπανήκοντα ἀμείνους ἐπὶ τῶν λάξεων*. Ἡ δὲ ἐνδοσθὴς καὶ σύγκρυον ἄνθη νεοσσία, δεῖ ἐπιστρέψῃ ῥάπτειν ὑπὸ ἰσότιμον ἀμελῶν, ἀλλὰ διηγήσεται, ὡς εἰ

σφρ.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

σκολαιοχός ἦσαν, ὑπὸ ἐκ τοῦ εὐγενεστέρου ἐμανικό-
σεων, πόλι ἐκ τῶν ἐκόλαις ἐφοίτευσαν ἡ σύγκλητος ἐδέ-
φορέτουν καὶ σοφιστικῶν Συλλόγων, καὶ ὁ σρῶ-
τος ὅρκος τῆς ἐθνικῆς σαλιγγενεσίας." Εἰ ξένοις
νικᾶν καὶ διαφόρων καλαρθόθη ἄκος!"

Αἱ ἱστόρικαι ἐκ τῶν ἐκόλαις διαφόρων ἐν δὲ ἀσχο-
λίαις ἐγγραπτικαὶ ἐάξεις, ἐκ σρῶτον αὐτῶν καθῆκον
ἐθεώρουν τὸν σρὸς τὸν δημιουργὸν καὶ τὸν θρησκή-
αν τῶν ἐνδοξῶν τῆς ἀγάκτος των. Ὅθεν ἐκόλασχε-
δὸν ἐσχηρίζουτο ἐγγράσαι ἢ ἤκουσαν τὰ καλαζήμα-
ἐλλων, ἐὰν σροσηγμένους δὲν σροσύρχοντο ἐκάσλοτε
σρώϊαν εἰς τὸν Μιλρώοκιν, ἵνα σροσφέρωσι τὸ
θυμίαμα ἐν σεβασμῷ σρὸς τὸ ἀέρλλον ἐκῆ-
νο δίν, ἐξ ἐ τὰ σάντα ὑσορρέει, καὶ εἰς ὃ τὰ σάντα
ἐγκρίνουσι.

„ . . . . . Ἀλλ' ἤρχετο ἐὸ ἔργον
„ Θεῖαν ἐσευδόμενος ἐκείνη . . . . ."

Ὅλα ἐκ τῶν ἐκρεσιῶν καὶ τῶν κοσῶν ἑορ-
σίμων ἐορῶν, ἀφιερωμένων χάριν σερίοδο-
σάκης τῶν θρησκευμάτων αὐτῶν καθιερώσα-

Μὲ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Αἱ δὲ τοιαῦται προσαναπαύσεις ἐφόδια ἐποιοῦντο
εἰς τὰ ἔργα αὐτῶν, ἦσαν καὶ ἀνυστικοὶ εἰς τὰς δο-
ξασθείσας ὁδούς, λίμναι εἰς τὰ πάρυδρα, ἀνάθυ-
μα εἰς τὰ ἐπιφορευόμενα ἔθνη, καὶ εὔπλοοι
καὶ εὐπαρόδευτοι πρὸς τὰς προτεραιούσας.
Τοιαῦται ὁδοὶ ἐφαρμόζουσι πίστει καὶ τὸ ἐν-
τεῦθεν ὕδατος θεῖ ἄρχεσθαι καὶ ἵνα θεὸν
σαλαβαώθ," ἐγίνοντο καὶ πρὸς τὰς νεω-
τέρους, καὶ πρὸς τὰ ἔθνη ἔλεγχος καὶ
παράδειγμα εὐσεβείας, πίστεως καὶ χρηστῆς
πολιτείας.

Τὰ δὲ διαφέροντα ἡ δυσμενὴς πάθη, ἵνα
μὴ δυσχερῶς ἀκούσῃ ἐπλήθυνον ἀπὸ τῆς ἀνθρώ-
που, εἶχον ὅρια καὶ μέτρον, καὶ ἵνα ἅπαξ εἰ-
πεῖν ἀμεριμνία εἰς τὰς ἐνεργείας καὶ ἀνδυ-
ναμίας ἦν. δόκιμος δὲ συνεβιβάζουσι, ἡ πυρ-
φανὴς αὐτῶν ἦλον ἀληθὴς καὶ ὁμερεὰ,
διὸ καὶ ἔθος κεκτῆσθαι πίστεως, καὶ ἐν παρδίᾳ
δὲ ἦσαν ἐγγεγραμμένα μέχρις ἀποθανεῖσθαι;
ἐγρόνουν ὅτι ἐν οἰκήμασι δύνανται νὰ ἐμεῖναι.

Δάσος

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

θῆναι, ἵνα καὶ οἱ ἐχθροὶ δύνωνται ἀλλήλοις νὰ θαρ-
ρεθῶσιν. Εὔγλωττος καὶ ἡ εἰδήσεις τῆς θρησκευτικῆς
δεισιδαιμονίας πρὸς τὸν πολεμοῦντα ἐν
ἐκβάσεσιν τῶν ἐχθρικῶν διαθέσεων.

Ἡ μικροπραγμοσύνη, ἥτις συνήθως ἀπαντᾷ
ἐν τοῖς μικροπόλεσιν, ὡς καὶ ἡ κακοηθεία, καί-
τοι δὲν ἦτον ἀπόλυτος τῶν χαρακτήρων τῶν κα-
τοίκων, ἐμφανίζοντο ὅμως καὶ ὑπὸ τῶν ἀξιο-
σεβάστων, ὡς ἐν τῷ ἐπιταλάντῳ ἀνολέ-
ρ καὶ σπινδικολέρ βέη. Ἐδείκνυε καὶ τὸ
καφενεῖα, ἅπαν ὅλως ἀπεπλαγμένα ἐκ τῆς ἐ-
δης αὐτῶν τῶν γυναικοστρίγγων δυναστρατῶν
καὶ πυκνῶν ἀναμίξεων. Οἱ ἐν τοιαύταις κα-
κοήθεσιν ἀργολογίαις ἀδυνάμενοι καὶ ἀσχολή-
μενοι, ἐμφανῶς ἐπὶ τῶν διαβόλων. Οὗτοι ὅμως
θεωρούμενοι ὡς ἐναγεῖς καὶ φόβητρα παιδίσκων,
ἀπεχρέφοντο καὶ παιδιόφοβοι ὑπὸ τῶν παι-
δῶν γενόμενοι, ἅτινες καθ' ὁμοφωνίαν, ἀνόθευτος,
χριστόφυτον καὶ γενικὸν ἔχει μέγα μῖσος, δι-
ὃ ἐξημερώνει ἐπὶ τῶν ἐντέλλει καὶ διδασκα-

2ᾳ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τὸν ὁμοφρονοῦντων, οἵτινες αἰεὶ τὴν ἐσοχὴν
ταύτην ἐνοικοῦσιν πίνουσι ὑφυῶς καὶ κα-
θαλλήλως μὲ τὸ ἐπώνυμον κολαχθόνιοι, ὅλοι
οἱ λοιποὶ σάκκοι δὲ ξένοι κάλοικοι λέγουσιν ἐν ὁ-
μονοίᾳ καὶ ὁμοφροσύνῃ.

Τὸ ἐπώνυμον ἐμοῦ οὐκ ἀγορεύσει δὲ ἡ ἐπι-
χειρολέσα τὴν χώραν πολεμικὴ δύναμις, ἀλλ' ἐμφο-
ρμένη ὑπὸ τῆς εὐγενεστέρας ἰδέας, τῆς ἰδέας
τῆς ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας ἢ ἔνωσις, εἶχε
στρατείαν καὶ ἀντεστράτευσαν μετὰ τῶν ξένων
μέσων τὴν Θεσσαλίαν, καὶ ὅσοι ἐν τῇ
ἐξεύσῃ μου μετ' αὐτῶν ὁμοφρόνουν, διότι ἐν
τῇ πλήθει ἐν τῇ πόλει καὶ ἐπάνω τῇ πύλῃ,
ἔσαξον θαρραλέα ἐθνικὴν σημαίαν, καὶ ἀ-
νέφερον ἐπὶ γενικῶν ἀνδήμων τὸ ἐθνικὸν
φρόνημα, εἰμὴν μεστωμένην καὶ σωφρονοῦσι
ἀντεστράτευσαν στρατιῶται διὰ τῆς ἐμπορίας
λόγχης, ὑβρισμοῖς ἐθνονόμοις, ὑβρεσιν κα-
κοήθεις ζάκυνθ, ἀνέδρυνον ἀγχόνας, ἐφυλά-
κισαν, ἐξόρισαν, ἔθυσαν καὶ ἀπόλυσαν· ὅθεν

δε-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

διαλύεσθαι ἐκφαυλιρίσθαι καὶ μαλαχθόντος, καὶ
ἀναδιαζόλων τὸ ἐθνοφρονῆσαι καὶ ἀγωνιζομέ-
νταλον, ὅδλος ἐκαλῆτο ῥῆσοσάζης. Θῦλος καὶ
ὅδοι ἐκ τῆς ἀνωλέρας λάξεως συνεμφίζοντο τὸ
φρόνημάδος ἢ καὶ ἀσλῶς κῦχους, εἰσιδεῖνον-
τες ἐξαιρετῶς τῶν μεταῤῥύθμιον, ἀσιδέχτο
τῶν ὑρύθυμον, ἀδιάσοζον καὶ δυνατὸν φα-
ταγγα τῆς κοινῆς γνώμης.

Αὖθις ὅτε, ἀν διεσράλλετο τ' ἀνύθμον,
ἢ ἀνέμιδιν, ἢ σκαπλαῖδες, ἢ συνεφυγμένον ἀσ-
θαίρεδον, ἢ σδωσιάσοτε ἐσεβγλεύετο ἢ λεμά-
νος καὶ ἢ ὑσέλησις, ἢ ἐβλάδλοντο ἀδίκως τὰ
συμφέροντάδτ, ἀμέσως ἐδυσφόρη, διήγγραμέ-
νην θόρυβον καὶ γενομένην ὡς ἀνάγκαλος, κα-
τεμαύγαζε καὶ τῆς ἀσολγοσαίης ὁρμάξεως,
ἐξέφραζε ζωηρῶς τὰς συμπαθείας τῆς ὁδοῦ τῶν
ἀνυπνθέντων, καὶ τὰς ἀντιπαθείας τῆς καὶ
τῶν ἐπιβαλόντων χῦρας ἐνδίκης. Τοιγαροῦν
διὰ τῆς ἱδρυμένης πόλης σπέσεως, ἐγένετο ἐδί-
κτρος τῆς δικαιοσύνης, ἐντεθαῤῥῦνε τὸ θύ-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

δόμαλα, ἀείδοντες ἰὼ μοχθηρὰς, συνιέντες ὡς
τὰν δυναλὰν ἰθαναύρθυσιν τᾶς ἀδικίας, καὶ
τὰν διριζολὰν τῶν κακῶν ἕξεων ἀρὸς τὰν ἀ-
θροσυναγίας.

Αἱ δὲ διασεισθοῦς καὶ τὰ θεόμαλα, με-
μερὰ τόλι καὶ σθένια, ἀνεσπερῶνθο μέχρι
ἰανὸς ὐδο' ἰῶν ἀφειῶν, ἡμέρων καὶ χρονίων
ἰὰθῶν ἰῶν καλόμεν, ὅλως κατ' ἀρι-
μέρης καιρὸς ἢ ἐνιαύσιος ἑορτὰς, συνερ-
χόμενος εἰς συγγενεικὸς ἢ φυλικὰς κώμας,
συνεσθίων καὶ συνευφραίνοντο ἀναλόγως
ἰῶν μέσων καὶ τὸ χαρακτῆρός των. Οὐδὲν ὁ-
μως ἀπρεπὲς ἢ ὕβριστον, ἢ καὶ καλ' ἐόντως
αἰσχρὸν, ἢ ἀνελεύθερον καὶ δοκέμιον εἰς
τὰ παραδεδεγμένα σωφροσυνικὰ καὶ ἤθεα ἦθι-
μα ἢ ἰὰν κοινὰν εὐκοσμίαν καὶ εὐφροσύνην, ἠσχη-
μένον ἢ παρανόμουν, ἢ ἄλλως πῶς ἐνοχλοῦν
ἰὰς ἀκοὰς ἀνθρώπων ἢ ὄψεις, ἢ ψυχικὰν εὐχέ-
ειαν, διὰ καὶ οἱ ἴδιοι οὐκ συνήρχοντο πᾶσαν
ἡμέραν, καὶ οἱ ξένοι καὶ οἱ ἀστοὶ θε-

ἀλλ'

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

α καὶ ἀδόλους ἐυλλογίζονται, φιλικῶς συνεχόν-
το καὶ ἀδελφικῶς συνηγάλλονται· τὰ καλα-
γύρια, τὰ ἄγρια ἢ ἐσίβυλα φαρμακικὰ σά-
θη, καὶ ἡ μέριμνα τῶν ἀλλοδρόμων ἀπαλάττει
σφρῶν, ἦσαν ἄγνωστα.

Ἡ δόξις ἐν ἐνὶ λόγῳ τὸ Ἀρχοντολίκι, ὡς καὶ
"ἄσασα λόλι καὶ ἀρχοντικότερος ἡ Κυφαλληνία,
ἐδύνατο μόλιστα νὰ ἐξομοιωθῇ μὲ ἐυλα-
μένην μοναχικὴν κοινόβιον, ἐὰν ἦν ἄγνο-
ούμεν καὶ ἀδέρμαστα μέση, καὶ ἀνυβάτου τὲ-
λους καὶ ἀσκημολογίαι, καὶ ἐξοχὴν θεωτικὴ
δολοφονίαι, καὶ ἅπας ὁ συρμὸς τῶν ἡδε-
χθεζέρων ἐλαλωμάλων, καὶ ἐξαισιώνυλαι ἀδ-
ενοκλίας καὶ ἐναγγελικαὶ καὶ ἰδικαὶ ἀρε-
ζεῖ, ἐξ ὧν ἀρουσύδης ἡ ἀρυλίζη δατῶν ὠδί-
βορα, καὶ ἡ εἰρηνική, ὑγιὴ καὶ ἀρμονικὴ
συμβίωσις. Τοιοῦτοι δὲ ἦσαν ἀμφότεροι καὶ ἄλλοι
μᾶς ἤρεσαν βιοῦν χαρὶ τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1851,
εἰς τὸ δημοτικὸν ἀσύλλ, καὶ μᾶς ἔρχονται
ὡς αἰχμαλώτους ἐπὶ τὸ συμπόσιον τῶν Ἀγκυιδέ-
ρων

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ρν. Μόνη σαφηνεία καὶ ἀκριβεία ἐπὶ τὸ
αὐτῆς τῆς λέξεως, ἀγαθόλεκτος καὶ εὔθυμρο-
δίνης, ὑπάρχει ὡς ἀληθέως φυλόν, ὃ καλα-
χθάνεσθαι δυνηχῆσον· ἔτι μετὰ τὸ ξενικὸν ἄλλον
σπανιώς δείκνυται καὶ ἀνθρώπων καὶ σφαγ-
μέλων.

Δ'.

Ἂς σαρατηρήσωμεν πῶς ἐν τῇ αὐτῇ πό-
λει καλούμενος καὶ μετὰ σαρέλευσιν ἱκανοῦ χρό-
νου ἐκεῖνος ὁ αὐτός, πῶς σερὶ τὸ 1888, ξενικὸν ἔθος
ἔλαμε μετὰ τὴν ἕνωσιν τῆς 13ης Βρατῆς (b). Διεξ-
γραφίσωμεν τὸν ἕνα σερόλαμσιν, ἂν διαγραφῶ-
σωμεν καὶ τὸν ἕτερον, ὅσως σαρατηρήσωμεν ἀλή-
ρη τὴν εἰκόνα.

Εἴδομεν τὸ σαρελθόν, ἂς ἴδωμεν τώρα καὶ
τὸ ἐνεστώς. Περίεργα ἠμέτερα σχεδὸν μόνον, διαι-
χωρίζοντα αὐτὰ, τὸν ὁρίσαν βεβαίως νὰ διῆθεν ἀ-
νεν

(b) Εἰς αὐτὸν τὸν Ἕνωσιν ἦλε ἐγὼ, ἦλε ὁ αὐ. Ἀ.
Μορφιέρδος, καὶ ὁ σρωθυσυνιστὴς, ἐλάβομεν μέρος.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

νεῦ λιτὸς μενύσεως καὶ μελαβολῆ, ἀμφότερα αὐτὰ ἔνεκα τῆς φύσεως τῶν ἀνθρωπίνων ὄντων. Πρὸν δὲ ἀρχίσωμεν νὰ χωρίσωμεν, ἂν οἱ διαιρετῶν ὁ λόγος πάντοτε καθίστανται ἐπὶ τὰ ἀρέσκοντα βιβλιώτερον καὶ ἐναλλάσσοντα, ἢ ἐμπειρίας ἐπὶ τὰ χείρω, ἀκούσωμεν καὶ ἕνα καλὸν καὶ ἀρχαῖον ἦχον.

Ἐν τῇ ἀρένῃ λαλῇ, ὁμολογοῦμεν ἐμπειρικῶς, μεγίστη μᾶς καλεῖ ἀμηχανία, ἐπεὶ διὰ τὸν τύπολον τὸ ἀνθρώπινον σῶμα, ἢ διὰ τὴν ὑλικὴν ἀνωμαλίαν, διὰ ἀγαθὸν ἀφ' ὅσον ἐσυμπεράναμεν, δὲν ἔχομεν, ἀλλ' ἀμηχανοῦμεν διὰ τὸν ἀμφιβάλλομεν εἰς ἓν διαλέξωμεν, δόθεν νὰ ἀρχίσωμεν καὶ ἐν νὰ λεγόμενον, μέλλοντες νὰ διαιρέξωμεν ἐπὶ πλέον καὶ βαρβαρότητα ἐπιμέτρου ἢ ὀργάνου καὶ ἀγραύλους θεσπέσας.

Ἂς λέγωμεν ἐν ὑλίᾳ τὸν ἀφελῆ ἐν τῷ ἐσωτερικῷ ὑπερόπτην συνωμαλόν,

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τὸ ὀδοῦν εἶναι ὅλως ἀντίθετον τῷ σαρκώδει. Ὑγρὸν καθαρὰ, συμφέρον ξηρῷ, ὑγιεινὸς ψυχρὸς καὶ τῷ θέρει. Ἥλιε σκιερὰ, ἥλιε ἰδέα, ἥλιε καρδία θερμαίνει ἢ ψυχόμενος διὰ σύ-
χρονον ἰσοχάν. Εἶναι σαγελώδης, ἀδομφαλι-
κὴ, διαφορισμένη, ἄνευ λινὸς ἰνθυπὸς γαστρὸς
καὶ ζωϊκόλυλος· δεῖ ἀγμῷ ἀδελῷ ἢ ἀθαλῷ
τοῦ ἐλαιώδους κόσμου, εἰς ὃν ὑποδοχὴν τὸ θῆγον,
τοῦ ἀληθὲς, τὸ αὐξητικὸν, ἀλλὰ τοῦ διαφορικῆς,
τοῦ ἐξωθρίβδης καὶ τοῦ καλλοσκεπῆ· θερμῷ
αὐτὸν ἀνωφελῆ, ὕγρανον, χίμαιραν, μαλθ.

Πᾶσα σικύης, πᾶσα δροσοδάφνη, πᾶσα
ἐσιχαγρίνης μόνον τοῦ ἰχνικὸν ἀδοδαφικὸν
ἐδεδιδύμης, καὶ τῶν ἀλάτων τοῦ βοῦ τοῦ ἰνα-
νοδόκιον, ἔχω καὶ διὰ τῆς χρόσεως τῶν
ἀθροιλιδέρων καὶ αἰσχροδέρων μέσων,
λόλι σὶς ἰωῦλα βαίου καὶ δρακοντιαλιπόλη-
λα καὶ χαρλατορικόν· πᾶν ὅ, τι δεῖ καλαμήγ
ορὸς ἴππου λίλος, καὶ ὀρὸς μόρον κλινο-
δῶν ὀρέξεων τέκνα γρῦδον καὶ ἀπάθειαν

ορ-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

προσοχῆς. Τὸ συμφαλιῶν, τὸ ἰλλάδες, τὸ ἀθι-
ῶν δύναται καὶ ἀρίστης νὰ μικλογραφῶνται ἐν
τῇ μουσικῇ, ἀλλὰ ἀρὸς ἄλλοις ὀλιγῶν γρα-
φόντων, ὡς τὸ σαγήνη καὶ τὸ δόλωμα ἀρὸς σύλ-
λημιν τῶν ἰχθύων· τὸ δᾶν ἀναμφαλαιῶται εἰς
ζῶν μοῖραν καὶ τὰς φακέλας πλοκάς. Ὑδὲ τὸ
ἐξάρμα, τὸ δόγμα καὶ ὁ μανών, ἄλλως σύ-
μφορον ἀροσοβεύονται καὶ διαγράφειν δᾶσαν ἐν
δύο μέρεσιν. Ἄρχε, δίκε, σκῆψε, τὰ δ' ἄλλα
„ἴδιον τὴν ἄξιν." Τὸν ἀρόδρομον ὁμῶς ἔλαβον
ἰσοκώλων κλιμάκων καὶ ἀβαίνουσιν ἀροσὼν καὶ
ἀροσῳδίας καὶ ἀράγματα, θέλομεν ἐφεξῆς
ἐξετάσειν καὶ ἀερὶ ἑκάστων τὰς ἀρίστας μας.

Εἶναι μὲν ἀληθὲς „ὅτι αἱ ὑλικαὶ αὐτῶν ἀρχαὶ
καὶ θεωρίαι, δεῖ διακριβοῦσθαι ἐν διαλυόμε-
θα αὐτάς, βλὰν ἐξάγονται, ὄφελος καὶ
σαφεστέρων καὶ θεωρητικώτερον, ἐκ τῶν δομι-
κῶν τῶν μελῶν, καὶ πᾶσαν σαφῶς ἐκφυ-
κοῦσθαι ἐκ τῶν ἀρακειμένων αὐτῶν δύ-
ναμιν.

Τὸ ὑγιὲς καὶ θεωρὸν θρησκευτικὸν
αὐ-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

δόθημα, ὡς καὶ ὁ Ξενοφῶν αὐτὸ ἐν τῇ
Κύρου, οὐκ ἀναλύθησαν ἢ ἐξεθέντησαν
ἀδρῶς, ἀλλ' ἐνοθεύθησαν ἢ ἐξίλυσαν. Ἡ δίζης
ἐν τῇ συνηθίσει ἀλεκτρολόγη ὑπὸ τῆς μανδε-
μφροσύνης, καὶ ὁ αὐτὸς ἐνόσβυσα ὑπὸ
τῆς ὑποψίσεως καὶ κατηλλαγῆς. Πᾶν ὅ, τι
χαριζόμενη ἢ ἀφιλονίκησ τὴν θρόνλα ἢ τὸν
ἀγῶνα μὴ τῆς εἶναι δηλον, μεμφόμενος ἐφανῶς
καὶ δόλῳ, ἀνάξια τὸ αἰῶνος ὅλον καὶ
τῶν νέων ἐκεῖνον τὸ ἀθεώρητ καὶ μεγαλουργῆ.

Οἱ ναὶ ὡς μικρὰ καὶ συναθροίσους
τῶν δίζων πρὸς κοινὴν τὸ ὄφελος ἢ τῶν ἀγω-
ων τὸν δόξολογίαν, καὶ ἐβεβήκεσαν πάσης ἐπι-
σήμου ἱερουργίας συχνάζουσαι καθ' ἕξιν ἢ
σεσωσμένως καὶ ἀρχαίως, καὶ χρησιμεύουν μᾶλ-
λον πρὸς διασκέδασιν καὶ χρησιμεύουν. Τὰ
πάντα εἶναι φαντασιακὰ καὶ ἐνθουσιάσια,
λόγῳ δὲ ἐνθεσιῶν ἔργα ἀνθιμένουσιν πρὸς
τῶν ἐπιδεικνυομένων ἐνλάβειαν. Ὁ ἐνθὺς τὸ
ναὸν μέχρις ἐπὶ ὑψηλῶν χαιρωσσῶν, ἐνλὸς πλοῦ σο-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

πλ-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

δίβελαι παπουτσιῶν ἢ ὑποδημάτων· καλλιγραφικὴ δὲ οἱ γαυροὶ καὶ οἱ βαθεῖαι αὐλὸν μελάνοιαι ἐπιγράφουσι πρὸς τὸ θεαθῆναι· ὑδατοπρίστοις θεοφυβίαν καὶ εὐσέβειαν, ὅπως ἰσοτιμοχείρων μὲ τὸ λόγια τὸ ἀρχιερατικόν, πρόβλεψ δὲ τὸ λειτουργικόν· ἔτσι ὁ μισθοδότερος καὶ ὀλεθρεμόλερος τῶν ἀνθρώπων, δεδὴ διὰ ψευδοῦς μελαμφιεσμοῦ ἀγρεύων καὶ θυσιάζων τὰς ἀβαρχίτους ψυχάς.

Ἡ δὲ ἱεραρχία, πῶς ὄφειλε νὰ ἦναι ὁ εὐαγγελικὸς λόγος, τὸ ὀρθὸν διδασκαλεῖον, καὶ τὸ νόμιμος σφιγγόλιθ τὸ δουρίτλιν, ὑδατόγραφ ἀστεμφὲς διὰ βῆς καλῆς δοκιμάσας τὰς καλαχρήσεις καὶ τὸ ἄθρησμον τ' εὐσεβοῦς δογμάτων· εἶναι ἐνδεχὸς δυσκολοφορεῖσθαι ὡς ἀμέφαλος, λέγουσα βιόν σκανδαλέδη καὶ ἀνάξιον. Περιβάλλεται μὲν τὸ ὑψηλὸν τὸ λειροφόρλ ἀξίωμα, ἀλλ' ἐχὶ καλὰ μέμφιον ἀποζωπλικὸν, καὶ πρὸς ψυχικὴν ὠφελῆς καὶ τῶν διδαῦν σωτηρίαν, ἀλλὰ καλὰ μέμφιον σιμωνιακὸν, καὶ πρὸς ἐμπόριον καὶ σπεκουλάτιον· σβάνιμ

ἔτσι με

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

σαι αἱ ἐξαιρέσεις· φύσει μὲν ἐν τοῖς σοφοῖς, ἀλλ'
οὐχὶ καὶ ἐν τοῖς ἐμπείροις συνοικοῦν, διὸ ἐμε-
ληθέντα μᾶλλον εἰς ἓν τὸ ἐπὶ πραγματείας,
ἢ ἐν τῷ ὑφίζειν ὑπαιτιάσειεν καὶ ἐν τῷ ἐνίσχυ-
σιν τῶν λόγων. Δεῖ γὰρ μόνον τὸν ναὸν, ὅπως μὴ
ἐν ταῖς γαλῆναις καθίσωσιν καὶ ἀδιαῶς
διαπτῶσιν, ἀλλὰ μισθοῦσιν αὐτὸν εἰς πλέονα, καὶ
ἵνα θησαυρίζῃ καὶ πάλιν τὸ γλυκοπόμπιμον
ἀλγοῦσιν· εἰσέρχεται ἀλυχὴ καὶ ἐξέρχεται ἀλτοία,
ἐνῷ ἡ ἀλυχεία καὶ οὐχὶ ὁ ἀλῶς εἶναι, ὡς ἐν-
λὴ τῷ Χριστῷ, ἡ λιμὴν, τὸ σίμνωμα καὶ ἡ δόξα αὐ-
τῶν. Εἶναι δόσοι οἱ ἔμποροι, ὥστε πολλοὶ ἀσίχνη
τὸν νὰ συχνάζῃ τοὺς ναούς· δεῖ χρονολογῆναι μό-
νον τὰ βαλάντιά των, ἀλλ' ἀσολείσθαι ἀπὸ τῆς
ἐργασίας καὶ ἡ προσοχὴν ἐπὸ τῶν συνεχῶν
περιφερόντων δίσκων καὶ τῆς περιοδικῆς
συνήθως ἐπιδείας.

Τοιοῦτον εἶναι τὸ θρήσκευμα καὶ τοι-
αύτη ἡ ἐμπορία ἐπὸ τὸ ἱερὸν ἐπιτρεπόμενον σή-
μερον σκῆνωμα τοῦ ὄχλου. Ἀλλὰ καὶ ἐν

ἀλλὰ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

λεῖται ἐν τῇ κοινωνίᾳ δυνάμεις καὶ ἐνέργεια
τὴν αὐλὸν ἀποκριθῆναι τέρμεν.

Ἡ ὀπισθάτερα δὲν εἰδώλεον μόνον τὸν
ἀρχαίεον χαρακτῆρα, ἀλλ' ὅλως ἠλλοιώθη καὶ
ἀνεβάθη· διεβήρησε τὸ ὄνομα, ἀχὶ καὶ τὸ ἀράγμα.
Οἱ τέρμεν τῆς φύσεως δεσμοὶ καὶ τὰ φιλόζωα
αἰσθήματα δὲν συγκρατοῦν πλέον αὐλάν· εἶναι
αὐλόχρημα ἀναρχία; ἕπαιτος φρονεῖ καὶ πράτ-
τει κατὰ τὸν φαντασίαν του, ἢ τὸ πολὺ ἐνεργεῖ ὡς
συνελεῖται, ὅλες δημιεῖ δεῖθεν ὅλε ἐνδια-
φέρεται ὑπὲρ τῆς ὀρεάδος, πλὴν ἐλαφρεῖαι τὸν
κατηλθεν μερίδα, αὐθαιρέτως διευθύνεται
καὶ ἀνεβλαβῶς ὀρειλεῖ· ἤλθ' ἄρρεν, ἤλθ' θῆλυ
φροντίζει προσάντων περὶ ἀυτῆ, καὶ ὅταν εὕρῃ
ἄλλε κορίζει συμφέροντ ἐκεῖ παραδίδεται, καὶ
ἐμπαλαίει ὡς ἔρμεὸς τὸν κοινὸν κυρέαν,
ἐνθυμέμενον μόνον αὐλὰν μόλις ἐν περιπλο-
κῇ συμφορᾶς.

Τὸ γ' ἄρρεν δὲν συνομολογεῖ ευκόλως
τὸ προλέρεσθαι τῶν ἀγελῶν, ἢ δύσκολον

αὐ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ὁ χάριες ἐπὶ ὠρωπόλιος, ἢ τὰ θέαγρα τοῦ
ἔρωτος· ὁ μαγνησιρὸς τὸ ζήβοτος μελάθρου
συνεφέλκυσε, ἢ θρασυγρείνη ἐρωτικὴ ἀστρισμε-
νία ἐπουνάσθη τὰ δύο φῶτα. Ὁ μαγνη-
σιὸς ἔπνος καὶ ἡ ἀστρισμένα γεραμινικὴς
ὑγρὰ πρὸς ἐπὶ πλῆσον τὸ μελάθρον ἢ ἐπὶ ἔ-
νωσιν τῶν σωμάτων, ἀδιαφορῆν διὰ τὰ ποιὰ·
ἤτε ἢ θη παραμυρῆν, ἤτε ἐπιμέλειαν, ἤτε γέ-
νη, ἤτε ἀγωγὴν ἢ καλλιγωνίαν, ἤτε μορφὴν,
ἤτε σχολέως, ἤτε ὑγιείαν, ἤτε νόσον· τὰ πάν-
τα παραβαίνων, ἢ συγχέων καὶ ἀναμιγνύων,
ὁδόντας ἐξαιρεῖται ἐπὶ πολιάν, ἢ ἐπὶ ὀρ-
μὴν καὶ ἐπὶ ἀβρὰς πόδας, ἔτε καὶ δρυ-
μαίους, καὶ μὲ ἐπιγαμίαν ἀμφίβολον καὶ
καχεκτικήν.

„..... Πᾶσι ἔμεδε γένος·
„Οὐδὲ μὴ θαύμαζε γένετ' ....ἀχῶν
„Μαυρῶσθαι, σὺν γὰρ μίσγεται ἔσθλὰ κακοῖν"

Ἐνίοτε ὁ ἔμερος γάμος μεταβάλλεται εἰς
κοίτην πανύστη, διότι ἀθεῖ καὶ ἐγὼ καὶ
γε-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

φωνὴν νόμος· ἢ δὲ θρασυκαρδία δειλὰς ἁμῆς,
ἢ δὲ γενὴς συμμενὴς δορὶν σίβεται. Τοιαῦτ'ἐ-
σος καὶ ἡ ἐμπληστὰ σκεμφρονῆται, καὶ τὸ αἷμα
μαίνεται, καὶ τὰ λέοντα γομφαλίζονται, καὶ τὰ
δρυόσσα πῦθι σφαυβάλλονται καὶ ἀδοβαρβα-
ρόνται

„.... Τοιοῦτον ἦαν τὸ βάρβαρον γένος
„Παλιὰ τὰ θυγατρί, ἀπῆτε μητρὶ μιγνύεται
„Κόρη τ' ἀδελφῷ ....."

Αἱ συμμένται ἢ τὰ φυσικὰ, ἢ τὰ ἀνεωραϊκὰ,
ὡς καὶ αἱ φιλίαι, σίβονται ἢ ἐσιενάδονται, καὶ
ἀκαιρεῖν ἢ διαλύονται, τὰ καὶ τὸ μέρος τῆς
ἀγάπης, ἢ τῶν συγγενῶν αὐθαιρέτων, ἢ τῆς
ἐκλεκτέως τῶν ἀρετῶν, ἢ τῆς ἀμοιβαίας ἀνοχῆς, ἀλ-
λὰ καὶ τὸ μέρος τῶν ἀδοκήτων ἢ τῆ συμφο-
ρᾶς· ἔλεγε τὸ μέρος ἢ δὲ ἐκαινοσοιήθησαν
καὶ ἐξιώσης, ἔζωσαν καὶ ἀθάνατοι, ἔδοσαν σῖτα
καὶ ἡ συμμένται καὶ ἡ φιλίαι· μάλιστα σο-
λάσεις μεταλλάσσονται ἐὰν δυσμενήσαν καὶ
ἐχθροποίθησαν, ἢ ἀναλλάσσονται μὲ ἐσιθέσεις

καὶ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

καὶ ὑβριολογίας· καὶ προσηγόρευσαν λυκὸν χάρι-
τος καὶ εὐεργεσίαν σαυλάσαν λησμονῆναι,
καὶ ἀνελεημοσύνην ὑπὸ τῆς συμπαθείας ἀγνω-
σύνης.

Τὴν ἀσλὰς σχέσις ζωσπεῖ καὶ διευθύν-
νος ὁ ὑποκαμισὸς ἐν ὑλικῇ συμφέροντος. Σὲ
θλιποζάγν ἢ σν ἀδοκίμην δὲν ἀνδαφρεὺν, καὶ
δὲ διριδοῖνται ἢ κοπαπεύν, νὰ θόσον ἐλδί-
ζον ἢ διζεύν, ὅλη αἱ γαιμορεννικὰ ἐμεῖν καὶ
χαριλογίαν ἢ φιλοφροσύνην, δύναιλν νὰ χρη-
σιμεύσουν ὡς μεσῖται καλάληλοι καὶ λελε-
σφάρος, σρὸς ἐκλείωξιν ἐν ἐκπιδιωμένον σκοῦ.
Ἄχλοε μελαχγρίζουλαι λὰς ἀμαγὲς ῥάδιγρίας
ἢ λὰς δικαιοσλὰς καὶ σωφροσλίας, ἢ λὰς ἐμμέ-
σας ἀζυγλὰς, ἐξ ὧν γεμίζν ὅλε δύναιλν ἐκκο-
λύλερον νὰ φθάσουν εἰς ἐν ἐλάμμαλῶν σχεδί-
ων ἢ ἐλιολιῶν, ἢ ἐλαροβλαβῶν.

Εἰς λὰς δοσοπηγέας ἢν ἢ μεγάλας,
ἢ μικρὰς, ἢ ἐκ μὲ παλὴν σίγιν ἐμπορεύου-
ν, ἢ ἐκ ἐέμια καὶ μέλμια μέρδν ἐσχλίωγν.

Ἡ ἀπάλη καὶ ἡ ἀραιὴ εἶναι λαὶ πυρεώλερα μέ-
σαλων. Ἡ ἀγορὰ μάλιζα λῶν σιωνδιάσλε ἐδ-
δόμων, ἔτναι ὁ, λι δυνάλαὶ λοι νὰ φανλασθῇ ἄ-
θλιον καὶ ἐλεγνόν. Θύερμία ἐσλήμιας ἢ λό σο-
λὲ ἀαροδικὴ καὶ φαλμακαλικὴ ἐκ μέρους λῶν
Ἀρχῶν. Ἐσυρένως ἡ αὐθαιρεσία, ἡ ἀσυνεδη-
σία καὶ ἡ ζορεαγγία συνοδεύσ πάντων σχεδὸν
λαὶ ἀράξερ. Εἶλε σοάντα, εἶλε ἄγθορα ὄγναι λὰ
ὄνεια, ἐχὶ ἡ δικαιοσύνη καὶ ἡ ἰσηιόλης, ἀλλὰ ἡ
ἰσχὺς καὶ λὸ ἔθος θέλω ἀροδιορίζειν λὸν ἀξίαν
καὶ λὸ βάρος· ἀναλόγιους ὑπερία ἐσυρέσλαι,
ἄλλως ἀσυδέσλαι μὲ ὕβρεις καὶ ἀσέλρεον ἀδο-
ωρεσιών· ἐγγόνους ἐλαιῶ ὑπάρχῃ διὰ λὸν ἀ-
δικοσθένλα. Ὁ δὲ ἄγλος πάντας ὑπερφερόμε-
νος, καὶ πολλάκις ἐξυρίωλος καὶ ἄγριος, κα-
λασκευάζεται καὶ ὡς μέσσια μελάλλινον ἐκ
σίλ καὶ ἀραβοσίλ ἢ ἐλέφαν λου θαλασσέά-
λων. Ἡ ἀγορὰ ἐν αὐλῷ λόγῳ ἔναι εἰκόνα
καὶ γυμνάσιον μεγάλων ἀδικοσυμφορίας, ἢ ἀρ-
φέρει ἀσυναρμοσίαν καὶ λέρμα λῶν παθόλων.

Πλὴν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

* Ὁ περὶ τὰ 1754 ἐπίλοιπος Διονυσίου Πατριάρχου Τυρνόβου, ἀπορευόμενος τὴν ὀδὸν τὴν παλαιὰν τῆς Θεσσαλονίκης, ἀρρωδίᾳ "ὅτι τὰ πλοῖα ἐσυχνοῤῥίπτοντο μετ' ὄρμου καὶ ἀλλαὶ τοιαῦται. Θέλων εἰς ἐνέργειαν τῶν ὁ τὴν ὑποψίαν ἡ πονηρὰ: ξένα καὶ τὸ πορφύρεον τῶν ἐνχειρίδων πρὸς κίνδυνον τῶν ἀσθενεστέρων, διὰ τὴν ἀναρεσκείαν τὴν εὐδαιμονίαν των ἐχὶ ἐν τῷ σεβασμῷ τῶν νόμων, ἀλλ' ἐν τῇ ὑποτροχῇ, ἢν ἐπιμηχάνηται τὰ ἐθνικὰ ἐπὶ τῶν ἄλλων." Τοὺς λόγους τούτους ἐπιστόρησαν καὶ ὁ περὶ τὰ 1757 διάδοχος αὐτοῦ Ἀγαθάγγελος Μάνιος. "Καλὴ τὴν ἐπὶ δεκάδας λέγω, ἐπίστανται ὑποψίαν μεγάλην, παρελθόντα ὅτι τὰ μεγαλήτερα κινδυνεύουν προέρχονται συνήθως ἀπὸ τὰς ἀναλέρας τῆς χέρας λέγω, ὡς ἐν τῇ τοῦ σοφίσματος καὶ προσταθίας, ὃν παρίχνε ἐν τῇ ἐμπορικαλίᾳ, ἕνεκα τῶν ὀδῶν μαρβάνει ἐξαιρέτων ὑποψιῶν." (Ἐφημερολόγιον. Ἱστορικὰ καὶ ἀρχαιολογικὰ τῆς νήσου Κεφαλληνίας. ὑπὸ Μαρίνου καὶ Νικολ. Πανταζοπ. Βιβλ. Ι. σελ. 198-199 καὶ 205).

Πλὴν ἡ φροντιστήρια δὲν εἶναι σχολεῖα, εἰς ἃ νεανίσκοι μανθάνουσι καὶ τὰ ἀρχαῖα ἑλληνικὰ καὶ τὴν ἀρχαίαν ἔξεσιν, εἶναι ἡ παιδαγωγία καὶ ἐπιμέλεια μητροπολιτικὴ· ἀρέσκονται νὰ διακοσμῶσι δωρεὰν καὶ χάριν σπουδῆς, ἢ καὶ πρὸς ἡδονὴν διδασκαλίαν ὀλιγοστῶν ἀνδρῶν ξένων βιβλίων, καὶ νὰ δίδωσι παραδείγματα καὶ εἰς αὐτὰ τὴν ὀμιλίαν τὰ μεταφράσεις, μελὰ λίαν ἀκριβείας, τὰ ἄνευ λαμπρυσμοῦ δὲ λαμπρὰν καὶ δάκρυα.

Παραδείγματος τὰ συμβαίνοντα εἰς τὰς ὁδοὺς ἢ εἰς γραμμάτων· πρόσεξε μὴ πώποτε τῶν παρεόντων, τῶν λεγόντων ἢ τῶν ὁμιλούντων. Ἔ! εἰς τί νομίζεις ὅτι διαφέρουσι συνήθως αἱ ὁμιλίαι; εἰς συνδιαλέξεις εὐσχήμους, ἢ φιλικὰς ἐμπόρων καὶ εὐφυολογίας, ἢ ἔργα τῆς ἡμέρας ἕξεώς τινος ἀρετοκῆς, ἢ ἀκαταστάτους ἀνθρώπους καὶ σατανικούς; — Οὐδέν. Τὰ σατανικὰ εἶναι τὸ ἄλλως ὥριον, ἐς αὔριον τὰ σατανικά, — ἤτοι ἐν παντὶ χρόνῳ τὰ σατανικά! Ἡ δὲ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἡ εἶναι παρὸ εὐθυμίας, διαυκαδίας, ἀνιό-
ως καὶ συνάμα εὐαρέσκως δι' ἀλλαλῶν δα-
σκάν, ἢ μονόλογον καὶ περιφημιδόλογον γλα-
λεῖν ἐν τῶν ἄλλων.

Οὐδεὶς σχεδὸν ἀνὴρ ἢ γυνὴ, ἢ νέος, ἢ γέ-
γηχώς δέρχεται ἢ ἀναμιμνήσκεται, ἢ ἐμ-
οίδεν λυχνίας καὶ λαχᾶς ἐντὸς τῶν ὁμίχλων
ἐμφύσων, χωρὶς νὰ γίνῃ ἀνακμύρεσον καὶ ἀ-
σχολία ἐν ὁμιλεῖν. Εἰρωνεῖαι σκωπτικαὶ,
ὑπαινιγμοὶ σαρκαστικοὶ, βλέμματα δορυτῆ,
λέξις ἀορίστου, μέσον σκιρόχολον εἶναι ἡ λέξις
καὶ τὸ ἐνδύσημα πάντων. Παραμυθεῖται ὁ
σοφιστὴς ἢ ἀνιχρὸν ἐμαθητὴν, ἢ παρηγο-
ἢ τὸ ἐδιόρρουν αὐτὸ, ἢ μορφὴ τὸ ἀροσίον, ἢ συμ-
φορὰ, τὸ βάθρον, ἢ ζάλη, καὶ διὰ σκανδά-
ξει ἐν ἐνὸς σοφεύξεως ἰδεῶν, ἀνυφαντᾶται καὶ τὸ δα-
ρεῖθον καὶ πᾶς ὁ βίος, ἢ οἰκογένεια, ἢ σχέσις,
ἢ διαμονὴ, τὸ ἦθος ἐν ζῶν, τὸ σοιὸν καὶ τὸ
σοσὸν ἐν τροφῶν, ἢ διδαχὴ, ἢ εὐσορία ἢ
ἀσορία, τὰ ἐγκλήματα, αἱ ἐλλείψεις, τὸ ἐνδύ-
μα

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

μα, καὶ ὅταν ἡ συνέχεια μὲ τὸ περιφέρειον
καὶ ἀλλεξόρειον ἄλμιον." Ἐφάνη αὐλῶς
"δοξαπραγμονῶν ἢ τὰ ἑαυτῆς πασιόλιοβαι".

Γνωρίζον τὰ βάρη ἀμφιβέζερον ἀπὸ τὸν
δαγεζάον, καὶ καθαρεύειν δαδέναν ζοῦ
ὄμεον ἐνλεχίζερον ἀπὸ τοὺ δρρεμβυλίου,
τὰ τὸ μαγγειρεῖν καὶ τὸ πολιτῶνόν καλέ-
ερα ἀπὸ τὸν μάγγρον καὶ τὸν θεραπαινίδαν,
ὅσης δὲ ἐπιστέλλουλα ἐρεσσόλερον ἀπὸ δὲ
τὸν Ὕλον, καὶ ἐὰς ἀποθέσης ὃν δολὺ μᾶλλον
ἀπὸ ἐὰς ἰδιαίτλων· εἰς τὸ δάνλα εἶναι ἐφη-
μερα, διὸ ἔχω τὸ καιρὸν νόσημα νὰ
συνλάβον ἀδιαπόσης καὶ ν' ἀναπνεῦσαι ἀν-
τὰ. Ὑπερβαίνω καλὰ τὸν ἀνέχεσθαι καὶ
καλοσπόλαν καὶ αὐλὸν τὸν μεμαρίλιν ἐνε-
ίμεον ἀγνωμίαν· ἀλλὰ ἀσελφίζω τὸν ἀναπ-
αὐλῶν μπροδερίζω, καὶ τὸ φιλοπαίγμον
καὶ ἀτύπλον χάρα· εἶναι ποδίδες ἀπνάνω
ἀποκλάρεσσι, ὅσως πόσλαν κεφαλὴν ἀμένας
ἐδὲ ἐὼν νέλων ἐὼν ἄμμον. Πολλάκις οἱ ἐοῖ-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ἐκ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἐν τῇ παραγραφῇ τῶν νόσων, ἢ ἐφ' ἑαυτῶν ποιεῖται καὶ καθ' αὑτῶν τῶν νόσων.

Πλησίον δὲ τούτων ἴσασι ἕλκεα ὀμοίως ἔνδοθεν ἔξωθεν, πλὴν καθύπερθε· καὶ καλὰ τὰ δυσεύτικα καὶ καλὰ τὰ πλατέα. Οὗτοι μεμιγμένοι τοῖς ἀναλέπτοις γίνονται ὡς ἐπὶ τὸ ἔνδοθεν καὶ ἀναλεπτότερα καὶ ἀναιμωτέρα, διὸ καὶ σαρκώδη πολλάκις ἀναφαίνεται καὶ ἐνοχλεῖ, ἢ διὰ ἀσχήμονας γλύφους, ἢ διὰ ἀλόπους μορφασμούς, ἢ διὰ ἀσήμους τὰς τοῦ ὀνόματος. Ἐπὶ τῶν ὑπολειπτῶν αὐτῶν χαλεπὴν ἐξέρχονται καὶ καρτερὰν ἀνωνύμως καὶ βαρυσοχεπὰ ἕνια χαράγματα, μιλτώμενα καλαχρυσικῶς δάλυσι, ἄλινα μὲν τὰ ῥυσαρώτερα χρώματα διαγραφήν· ἔστι δ' ὅτου τὰ ἄξια μορυγῆς, ἀλλὰ καὶ τὰ ὑγρὰ ἔρα ἀνελεγμένα, καὶ καλασιρίου συνήθους ὀνομασθὲν εἰς τὸν βάρβορον καὶ ἴσα ἄλορα καὶ ἀπαρενεγκάς, ἄνευ ἑνὸς διαφορίτου φύσει, ὑγιεινὰς καὶ καρτερὸν ὀδοροχῆς, διὸ καὶ ἀνθ' ἑτέρου μετὰ ἕτερα ἕρια, τὰ δὲ ἀνὰ χρη-

τὸν,

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ζοι, καὶ τὸ μέρος σπαρέντα σεβαχή.

Οἱ δὲ τὴν λοιπὴν μικρὰ ἔργα ἀνύσαι νὰ ἔχουν ἐνὰ ἀμαξάλα μὲ ἑνὸν τοὶ φιλόσοφο τὸ Μακεδόνος, δοχεμβῆσαι εἰς Ἀθήνας ἔπαρχαν ἐξ 60 σαχιλῶν, ἀπέναν ἄλλον ἀρολαβαρέαν σιοσὸν, ἐμὴ νὰ συνέρχυλαν εἰς τὸ Ἡράκλῆον τῶν Δεκελέων (ἤγουν Χαυλιόν) καὶ νὰ σκιάσῃ ἄπανλα τὰ εἰς Ἀθήνας γενόμενα. Ὁ δὲ σαναρὸς φίλοσοφος ὠρεσάμενος ἐν λοιπάνλης ενγόλυλος, ἔπερνεν ἐς αὐλὸν εἰς λάλανλον (30 χηλιάδας βραχμὰ), ὅπου ἐμ ἀποχέλαν ἐν λαλαγμαλέαν λαὶ φελοῦα αὐλὰ λῶν ἐχθρῶνλν.

Πλὴν οἱ λοιπὶ φιλόμαλος ἄνθρωποι,

„..... δίλιες ἀρχὴ ἔνλες λῶν σόφον

„Λέχαν σοφὸν καὶ σωφρόνως φιλεῖν,
ἀνλὶ νὰ λιμβάνν ἡ μεμφόμενν χρυσὰ ἄθλα,
διαμβέβρν ἀσεναλείας αὐλὰ, λόλε δὲν ὁλο-
λιλεύνν μόνα λὰ σράγματα, ἀλλὰ λιλαβάλλν-
λαθραίως ὡς δολερόνοι μᾶλλον λὰ σρόσωπα,

λῶν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τῶν ὁσίων φυσικῇ τῇ λόγῳ διηρθρῶσθαι τὰς φιλοσο-
φίας. + Αἱ μὲν γὰρ ἀκριβεῖς ἐπιστῆμαι, καὶ μεθόδῳ
καὶ ἀνύσμασι, τέλεσιν ἐκπεπαίδευκαν διδασκαλίαν
ἐμφερῆ πρὸς ἀποδείσεις. Ὑπὸ τῶν ἀνα-
λογισμένων αὖτε ἀνθρώπων, ἥτε ποιηταὶ εὐ-
φραναὶ σέβονται, ἥτε σωτῆρα ἢ ἀρεταὶ ἀναγρα-
φόμεναι, ἥτε ἀξιάγαστα ἐμφαίνει, ἥτε εὐεπόφατοι
κυρίαι φέρονται· καὶ πάντα ὑπὸ μιᾶς δόξης
σκιαμαχούμενα, σύρονται εἰς ταὐτὰ ἀγνοίας καὶ
ταῖς ἡμέραις ὑπὸ τῆς παιπαλοσύνης καὶ ῥυσα-
λογίας.

Τὸ μεσημβρινὸν τοῦτο νόσημα ὑγιέως δι-
δοιχῶς καλὰ μᾶλλον ἢ ἄλλον ἀπολαῦσαι, μὴ ἐξ
αὐτομάτου καὶ αὐτῶν τῶν ἱερῶν τῶν Μουσῶν
ἐμπάλιν. Ὅτε ἡ σοφία καὶ ἡ σεμνόλεια τῶν
θεῶν ἤνθει, ἥτε ὁ ὀργάσιμος σεβασμὸς πρὸς τὴν
ἱεροφάντιδα αὐτῶν, ἰσχύσαι νὰ ἐμποιήσωσιν αἰδῶ
καὶ νὰ σφιγξάμενοι τοῖς ἀληθέσι, τὰς βακανο-
λογίας καὶ τὴν ἀνεμπόδιστον πρὸς τὰς διδα-
σκαλίας.

Τὰ

+ "Αν δὲν ὀρμῶνται νὰ φύγουν ἢ ναυτικοὶ ἀ-
γορᾶς, καλλιεργοῦνται ὀλίγιστον τὰ μερό-
λαρα τῶν ἀνθρώπων, διὰ φαντάζονται ὅτι
δύνανται νὰ συρίζωσι τὸν σαρακοστέν
λοῦ ὑδατος διὰ ἀναγκάσωσι ἢ σκανδαλωδῶ-
μόνων, καὶ νὰ δεσπόζωσι τὸν ἔρχεσθαι
διὰ τὸ ἀναπλήρωμα" κύριον τὸ ὄνομα
τοῦ Ἄλλου."

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Τὰ ἐνδιαίτημα τῆς συνειδήσεως ἐρ-
γάζῃ, καὶ συνάμα ἀθυμοῦσα καὶ ἐρεθιζομένη
φοιβάσσεως, μεταβάλλονται εἰς μέγα ἐναντίον,
καὶ ἐν φυλάκῳ ὕπνῳ καθεύδει. Οὐδεμία
ἀνάπαυσις ἢ σεμνοπρεπὴς συμπεριφορὰ συνει-
δήσεως ἐξ φοβερᾶς ἐν γένει σαπῆς· ἴλεως
ἐκ ὀλίγῃ σεβαζὸν πρόσωπον ἐξ ἐμπιστοσύνης,
ἴλεως ἀναχάσκει χρυσὸς λόγος καὶ χρόνιος
συμβολὴ ἐξ ἀσφαλείας. Ἡ ἐναντία ἐννοεῖ-
ται ἐλευθερία, ἐν θεωρίᾳ ἀνύπνιον μὲ
ἀνοσιοπλασίαν ἢ ἀνοσιοπλασίαν, παρέχει εἰς αὐ-
τὴν πᾶσαν εὐκολίαν, ὅπως καταχρῶνται αὐ-
τῶν. Οἱ ἐναντίοι ἐν γένει ἢ δὲν ἐξαπατῶνται
ἢ ἀναφορᾶς. Αἱ ἐμπειρίαι εἶναι πάντων.

Τοιαύτην ἑρμηνείαν δυσχερῆ δέδωκε, καὶ
χάρτινα καθρέπτην προσφέρει πρὸς ἐκ εὐσυμπά-
θειαν πλὴν ἀξιοσεβῆ αὐτῶν βλέπειν καὶ τὸ
γνήσιον ἐν γένει φῶς, λέξη δὲ θεωρεῖ
σήμερον ὡς πόλεμον ἀναγκαῖον καὶ σχεδὸν
ἐμπέσει σβέσαι καὶ ἀμυθῆ ὑπάρχειν συν-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

δεῖ-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

λεγόμενα, διὰ συνοδίαν τὴ νομίμην αὐλῆς προσλάβοι. Ὅλα αἱ ὕστεραι συνοδεύονται βλέον ὑπὸ τὴν ἐδίαν πηγήν, ἤλθε αἱ ἄγαμοι ὑπὸ τῶν γενναίων ἢ ἀνδρῶν. Ξυμβὰς καὶ ἕλος τὴ νέα βασιλισσῆ, ἐπιδοῦσι καλὰ καινὴν μεθ' ἣν ἀποδεχόμενα μᾶλλον πάντα τὰ καινὰ, ὡς ἐγένετο καὶ οἱ Πέρσαι ἐφαχθέντες χορὶ τῶν Ξαλονίων, γινόμενοι διὰ καινὴν συνηγορῶν, καὶ ὑπὸ τῶν λοχόνων μένει διευθυνόμενοι, ὅθεν καὶ τὰ συμφορεύοντα βίου συνυπηρετῶν ἐν πολλοῖς ὡς ἐμοὶ δοκοῦσι. Οἱ πάντες καὶ οἱ ἐμπολῆται δὲν ἐφύχθησαν ἀπὸ γενναίων, ἀλλὰ ἡ ἀπὸ καὶ ὀρὸς τοῦ σωροῦ ἕλον ὀρμηνύεται ἐκ τῶν ποιητῶν διαφυγῶν.

Δέσποινα ποιεῖν καὶ βασιλικὸς ἐμφανίζονται μόνα ἐκ τῆ σφιτάλης ἢ ἄγαμοι ἢ καὶ τὰ βίβλη, ἢ καὶ ἐνθουσιάσμας μόνα μόνον τῶν ἐκπομπῶν ἐκ, διερχόμενα τὰς ὁδοὺς καὶ τῶν ξενικῶν, ὅσ' διαφέρει τοῦ πλήθους ἢ νὰ ὀφρανθῶν ἐκ τῆς ἀναγωγῆς

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

νὰ αὐτόνων ἀσήμων ὕλης, ἢ νὰ προσιόν-
σιν εἰς βαρὺ ἀνεξομένης σήμερον εἰς δῶσιν
ὅλως ἐξαίρ γενέσεως πρὸς λύσιν ἐμολόγουσιν ἢ-
φαγένεσαν, καὶ ὑπερεληρένης ὑπὸ ἐνόρασι-
λαν ἱεροτάξιν· μόνον συσχνάζει λὰ ἐμφορι-
κὰ, μεθ' ὧν περαλῶν καὶ ἐναντίως λογαρια-
σμός· μόνον παραπάθειαν φέρειν εἰς τὸ
ἀφανεῖς, καὶ λύειν ὀρμαθῶν ἐς λύσιν
προσωραίαν ὡς εἰς κρυσέρας θεάλρι· εἰν
λῶλο μόνον καλ' ἐξαίρεσιν συνοδεύειν
καὶ εἰς λύσιν ἕλκειν καὶ εἰς λύσιν μετέλευσιν.
Ἤδη ἐρξαν μόνον νὰ σφενγῶλαι καὶ λύσιν
Εὐρέσεων.

Ἄλλαχῦ ὑδαρῦ σλεῖν υδάρχην φραγμὸν, λὰ λύχνα
λῦν Μοκῦν καλέσεσιν παπλαχόθεν, καὶ ἡ σάρξ
ὡς ἐξ αὐτὸν ἀλωθῆσα ὑπὸ τὸ ὑδρεσχύσαν-
λον ὑ-
λαῦ φρουρμάτος, παρεδόθη εἰς λὰν διαφυγὼν
ἀγρίων καὶ ἀχαριστίων ὁρίξεων, ἐξ ὧν πίδα
εὐρίσκεσιν εἰς σλέρα ἀθεσίαν διασκορπίσεσιν
καὶ σφραγίσεσιν, ἥλις ζυζυκῦν κινδυνεύω νὰ
μα-

Ακαδημία Αθηνών /Academy of Athens

μελαδοθῆ καὶ ἐς ἄδασαν λίν νῆσον, διόλε ἡ ἡ-
νε μέρη παραλπρῶνδαι σποραδικὰ λινα σομβλί-
μαλα..

Ὡς ἐπέμελον δ' ἐν μεγαπόλῃ λαόλας ἀναρ-
χίας καὶ ἐμδεχθῆ διαμφορᾶς, προσελθὰν δορυχῶν καὶ
ἢ λύρην ἢ λέρα ἐν σοφιλικῇ φαλριαφρῇ, ἴλας μολύ-
νασα καὶ ἐπ' ἄδυρον σκέδον καλαπερραδόσανο
ἄδασαν λὴν ἐσιπράλγαν, ἐξανάδλη ἀδιαπόσης
ἐὸ δῦρ λῶν ἀχαλκόλων σαθῶν, καὶ μολὺ πᾶ-
σαν ἤραμον καὶ ἀμφρόχνοδον σιδηρον, πᾶδαν
ἀδιχφωνὴν γύμνασιαν καὶ πᾶδαν ἐνόπλα ἐναρ-
γῆς· ἐμφύσιον πνεῦρα δὲν ὑδάρχῃ, ἴλε κρίσις
ἀφαλρίασις ἐμφίρεας, ἴλε κοινὰ γνώμων ἴλε κα-
λὴ, ἴλε καλὴ βαγῖλεα, ἴλε ἐνδιαφέρον ἀμνδᾶ-
σν καλὲ ἐῶν καπνοφαγῶν ἐμνύσεας· βαυλὸν
ἀδιαφορία, ἐμχρωμία, ἐμοίσμὸς, βδελαλος, σέ-
λαγος ἀχανὲς, λάδος ἀμέτρατον, βαδυγλωσία
σολοφγλυσσος, μανὲν ἀκαλανθαλος, χάος δεσ-
ποτὸν ἄνευ ἀρχῆς, ἄνευ μέσ, καὶ ἄνευ λέξ-
εὶς ἃ βάδλας κυλίονλας ὡς οἱ κολαπρέκοι ἐν-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

λόγ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἐν τῷ Ἡδ. Ἀσαλῶν καὶ ἀσαλῶνλαι, ῥαδιεργῶν
καὶ ἀνδιερραδιεργῶνλαι, ἐνδρίζειν καὶ ἀνδενδρίζεσθαι·
τὸ ἐνδύσασθαι σενδαμόν, τὸ δερμάτινον δίχιν, τὸ δέρ-
ματα καὶ ἐθνικὸν φρόνημα, ἢ πάθημα ἐνερ-
γητικὸν καὶ φιλάνθρωπον. Τὰ ῥάκια ἐν
ἐσθορυβέρᾳ ἐνδύᾳ καὶ ἀνυβέρᾳ ἐν γένει
ἐσθῆτι, εἶναι δὲ πολλὰ σαπλάσιον ἀσυρμὰ ἀσυρ-
σαβῆς πᾶσι, ἀφιλοδάλφιες καὶ ἀφιλογενῆς
ἐν τῷ βίῳ, ἀσυρσαβίζειν καὶ ὅλως ἰδιοῆθε-
μονες καὶ ἔθνης καὶ δαλφίδος καὶ ἐν ὕδρᾳ
δανάλτ.

Δαδαχειρὰ δολλάμις μέχρι σδαλάμις
εἰς θεάλρα ἢ μοινὰς δαδιεσδόχις, σλὰν ἀλαν
φρυλλὰ ἐν ἰάλ καὶ δυρᾶς· εἰς ἰμεῖνας ἐδο-
λῶν ἐμαλαλάλας, εἰς λαύλας μάλις ἀσλὰς
φορβάλας. Πεντὰν ἢ δέσχεν οἱ φέλοντάλων, καὶ
αὖλαι ἀναδυβῶναι ἐν λὰς γερύσυλαν, λαδδα-
θίζειν μᾶλλον λὰ χρύμαλάλων εἰς ξίανς ἢ ανω-
λυᾶς. Πράμυλαι ἐσδερὶς λις ὑδὲρ ἐνυλῶς ἴνας
ἐκορίας ἐδ θεάλρ, λὰ χρυδὰ καὶ ἀρμυρὰ ὑδὲ

ἀδλας

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

αλῆς δίαιτον βραχυτάτην· προσέτι δὲ καὶ ἀναγκαῖ-
ον δλωσὶν λιτὰ νεᾶνις ν' ἀσκαλαφᾷ, μό-
λις προσφέρεται εἰς αὐλίν, ὡς εἰς ναπάρειον ὀ-
ξίδα, ὀλίγα χάλκινα ψιμάθια, ἢ καὶ μόλις
ἀπτῆλαι ἀριφρονιλιῶ βλέμματος, ἢ ἀσοβάλιαι
σωρῶς, ὅλι ὡς ἄδορος δὲν βρίσκῃ νὰ γυρεύῃ ἐ-
σωτερᾶς, δηλ. ν' ἀσοχαμιλίσῃ λιὼ φύσιν, ἤλις
συμβατεύῃ ἐὸν λέμιον γάμον καὶ νὰ σαρα-
δοθῇ εἰς λὶν σορεᾶν.

Ἀσέρχονται λίγος σοβλὸ σλτόπι ἄλε-
νοι ἐκ λὶν δλάνν καὶ μαλαίν ἔβλν κόσμον,
καὶ σρολεγῶν ν' ἀφήσωσιν τὸν ἀλλοφρίνᾳ, ἢ ἐξ
χέρρας ἀνοικλᾶς, λὶ σλόβλι, ἄλενα ἐκσεβοκό-
μενον ἐκλὸς ἐξ ἐδόνλων, καὶ μὲ ζημίαν ὅσως
ἐὸν συμπαθελῶνλιν, σαρὰ νὰ δαλάξωσι λὶν
σύχασιν ἀγαθοεργῶν μαλαδημάλων, ἢ λὶν χο-
ρύγησιν ἐνδεολῶν δρεῶν, ἢ λὶν ἀνέγερσιν
μεφίων δημοκιῶν, ἐξ ὧν ζεράγλαι ἢ χέραλον,
ὡς ξένοι καὶ μὲ ἀρὰ ἔζησαν, ἴλω καὶ ὡς ξέ-
νοι καὶ μὲ κναθδρᾶλα ἀσέχονται· ἀνλὶ νὰ

λὸς

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

δὲ παρακοπτθῇ ἡ αἰωνία ἀγαθὴ μνήμη, λὺς
συνοδεύῃ διαναπλάς ἡ αἰωνία πλὴθη ἢ ἡ δυσ-
ωπία: ἐχρησιάλισαν ἰμάτια ἡθικὰ αὐλόχυ-
τες καὶ καθαρὰ αὐλοφυλακίσιμα.

Ὀφείλομεν ὅμως ἀρὸς σεβασμὸν λῆς ἀληθείας
καὶ λῆς δικαιοσύνης νὰ μὴν ἀποκρύψωμεν
ὅλι ἐνλὸς λῆ γενικῆ αὐλῆ καλαιμωγῆ, ὑπάρχον
καὶ λίγες εὐσωλαὶ, καὶ ἐνλὸς λῆς Ἑλλάς δυ-
ρὰ λινὰ χρυσάλιδος, ἀλλὰ σπάνια, ἀφανῆ καὶ
μεφοσυρένα, ὡς λέψανα καὶ μάρλυρες ἐν-
λαύλῳ λῆ σαρεληθόλος ἀντιφαλικῆ βίᾳ.

Ἀλλὰ λίνι ἰρόφιλος ἀνλὶ νὰ ἐκλογοδοκηθῇ
μελεράση μὲν, ἀλλὰ ἀροσέκοκεν ἐαὶ λὰ χάρο; Πῶς
ὁ ἀληθὴς καὶ ἀφελέμενος μαργαρίλης, μελαβά-
θη εἰς ψευδῆ καὶ ἐυλελίγαλον; — Ποιὰ ἦταν λὰ
ἄλια, καὶ ἐκὸ διαφόρων ἀοκιμαλρόνων ἐρμανεύ-
μενα ἰμεῖς ἀνάγομεν αὐλὰ εἰς ἰρεῖς καλη-
γορίας, εἰς ἐξωλερικὰ, ἐσωλερικὰ καὶ με-
ικά. Ἂς ἐξελάσωμεν διὰ βραχέων ἑκάστης
καληγορίας, καὶ ἀρξώμεθα διὰ λῶν ἐξω-
τερ-

ἐκ θερμῶν ὕλης.

Ε.

Τὸ ἀνεῦρμα τῆς ἐλαφροσύνης καὶ ἀθροπικείας, ἡ φρεσκαδήρεια ὀξυχεία καὶ ἡ ἄκυλος δικολίγα, ἅπερ ἐν ὀρόλοιν χρόνων διοδόξην ἐφ' ὅλῃ τῇ καλλονεῖν δοκιμωρένην κόσμῳ, ἦλθον ἀδόκαλοι λαχεῖν ἢ βράδιον, νὰ μὲν ἐκπεπλεγμένη καὶ ἐφ' ὑμῶν, καὶ ἐφ' ἀδύκους τῆς Εὐρωπάης λὰν ὀλεθρίαν ἐπίδρασιν. Ἦσαν καὶ τίνα νόσοι μοχθηρὰ καὶ, πάλιν ἐνυόχως μεταδόσιμα ἐν τῇ ἀθρο-πείᾳ ἢ ἀφροσύνῃ συνεφαπλουένη μεθ' ἁδλῶν μόλις δὲ ἴδοι, ἂν ἦναι μάλιγα καὶ ἐξ ἑλέρων ἐφοδίων ἐγγραφέντες, ἐκδιπόσουν λὰ δύγα-δηρεύδη ἐκεῖνα μεκόρεια, ἀρέσων ἢ καὶ καθημδὸν μεταβάλλουλαι, ὃν μεταβάθησαν οἱ συνελεῖν τὸ Ὁδυσέως ἐκ λὰ ἀνείκορα τῆς θήρεως. Τοῦ' αὐλὰ συνέβη καὶ ἐνλαῦθα, μα-θεβλήθησαν λὰ σάρλα ἐκεῖ λὸ πλημμελέγερον, λόλη προσλιάσθησαν αὐλὰ ἄνευ τῶν ἀναλο-γων ἢ ἀναξελμάων, ἐξ ὧν ἐμοιρᾶ ἡ ἀσκὴ

ΕΛ-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἐρέται· ἀσεβεῖ γὰρ ἐμέλλομεν ἀμέλει τὸ θεῖον ὡς
ἀμελοῦντα καὶ γενναῖον ὄντα, ὅτῳ εἰς ἀν-
δρὸς ἢ παιδικὴν ὀργανικὴν ἐφικέσθαι
δεῖται μὴν μέθης, καὶ δεῖ τῆς σοφω-
τάτης ἀκροαματικῆς.

Νῦν δεῖ τὴν ἐμὴν καὶ τὴν τῶν ἀ-
θλίων, δόξαντας ἀσελγαινούσας, ἀνελεύ-
θερόν τε καὶ ἀσοφιστεύτως, χωρὶς νὰ ἔκφυγεν
τὸ ἀκόλαστον τῶν ἀσελγαινόντων μέρος, ἅπαν
τὸν ἀνάστεξιν τὸ σκέλους καὶ τὸν ἔχειν τῶν
μηρίδος, τὸ ἐν ἀνασπῶντα μέχρι τινος τὰ
μυδαινικὰ ἔνερα συζύγια, ἢ μεθιέντα
καὶ διαφέροντα πάλιν συνέσυρε ἐν τῷ σφυρι-
κῷ δίῳ. Πλάθει ἐλάφεινα καὶ ἄθρηστα, ἂν
ἐφαρμόσαι δοκῇ, τὰ δὲ ἄλλα ποιεῖ βεβαίως,
εἰμὶ ἀγέλαι ἐλαιῶν.

Ἐκκεχοάθαμεν τὸ ἄδικον καὶ ἀν-
θρώπων σύμφορον πάθος τῆς ψυχαγωγοῦντος καὶ
μεθαρμοσικῆς, χωρὶς νὰ ἔκφυγεν τὸν κινδύ-
νου καὶ τὸ μέσα νὰ τὸ θρηνεῖσθαμεν, καὶ νὰ

τὸ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἐπ' ἀστρεβάλωμεν ἐν λιμένι μὲ ὅλην τὴν φρεντὴ σορφο-
ραν τὸν ἔμπορον καὶ τὸ πλοῖον. Τὸ δάθος λοῦλο
ἐν τῇ ἐσοχῇ μας ἀδορρόφᾳ σχεδὸν πᾶσιν ἐλέγαν
ἐπέργγάν, ἀλλὰ ἡ ἐσύραπις, ἢν ἐξαιρῇ βιός ὄλος
ἀφοσωμένος εἰς ἀσοδιλιοῦν δλάδ εἶναι πλοῦ-
σιος ἐλεύθερος· ἐν ἀδὸ καὶ ἀλλα λοῖς γενναιόσεως ἦν
σοδιμαλος λοῖς φρενοβλαβαῖς, εἶναι καὶ ἡ ἀδο-
κλογξικὴ συμπεριφορὰ τὸ σπεύμαλος πρὸς λὸν
χριμαλοκαλρεῖαν. "Περιορίζων ἐδ' αὐλοῖς ὁ ἄνθρω-
"πος, λέγει ὁ Μόλλεϊ, "ὅλας λὸ ἀροσοκαθεῖς ἐν
"κάνῃ βραδέως μὲν, ἀλλὰ βεβαίως λὰ αἰσθήματα
"καὶ λὰς ἀλροφροσύνας, λὰς ὁδοίας ἐμπνέει καὶ
"δοξὲ ἀνθέρει ἀδὸ λὸν ζυγὸν αὐτῶν λὸ δλάδ
"ἔννοια λοῖς φιλανθρωσίας καὶ ἀνεξάρλησος.
"Ποινολρόπως ἐξαιθενῇ καὶ ἐλαλλόλας ἐν λῷ
"φόσῃ, ὅ, ἢ ἔχῃ ἀναφορὰν πρὸς ἑλέρους, ἤλοι
"χαμερεύῃ λὸν χαρακλῆρα λῦ ἀνθρωποκοῦ.
"Δὲν ὑπάρχῃ ἴσως μεγαλύλερο ἀφορμὴ πρὸς
"δεινοποίησιν καλδόλων καὶ ἐμφυλιοπολέμου,
"ἀδὸ λὸν ποινὸν βιόν ἑνὸς ἕραος ἢ ἐμδ
"μαν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

»ον, τῶν ὀδοίων ἡ ψυχὴ ἔτσι ὅλως παραδεδομέ-
»νη εἰς μέρη ἄνευ ἰδιαιτέρας ὑπαρξέως."

Ἐμερίθημεν καὶ ἐμοιράσαμεν τὸν ἱδρῶ-
τον σαρκοφάγον, ἄνευ τῆς βιομηχανίας, ἡμῖν μά-
νης αὐλίν ἄλλον δικαστὴν καὶ κύριον τῶν
μοιῶν σαρκῶν. Χύρα ὅμως ἐγεμισμένη σαρκο-
φόρων δυνῶν ἢ βιοποριστικῶν ἰχνῶν, καὶ ἔχε-
τα διαφορετικὰ λείψανα διαφορισμένων, ἔγινα ἀ-
δύνατον, ὀδόντες εἰς τὰ ἔξοδα τῆς δεν τορῦ τὸ
ἐσοβόμον, νὰ μὴ δλυχνεύσῃ καὶ ἀφεληροσομέ-
νη εἰς ἀλαλυχρόνους, νὰ μὴ βλάψῃ τὰ χρυσὰ ἤθο-
ῆς, διὰ δημιουργῆται, ἕνεκα τῶν δυσκολιῶν
δαπανῶν της, ἰατρόπουλος καὶ σειλλὰς ἀνάγκης,
ὀδοχρεῖται καὶ ἐκείνη νὰ ὑποτάσσῃ εἰς δυ-
νηξάς, καὶ τὸν συνήδησιν ν' ἀδάσῃ, καὶ τὸ
καθῆκον νὰ ἀφανίσῃ, καὶ δῶσαι αὐτὸ ν'
ἀποβάλῃ, ὅθεν ἀληρώσῃ αὐλός. Ἡ θέσις τῆς ἔρης
καὶ τῆς δοξασίας δυσχερίζει, διότι ὡς ἀλυχὴ
ἔλα γλῶσσαν ἔχῃ, ἔλα χεῖρας, ἔλα πόδας ἀφι-
φρονεῖται δυσὶ δάκτυλον μ' ὅλας τὰς ἀνθρωπίνας

ἔαν

ἐν ἔχῃ, ἢ τὸ δολὸν ἀπολλύμενος καὶ ἐκτῶμαι ὡς ἑτ-
αίρους.

„Λαμπροὶ γὰρ ἐν γένεσσι, χρυμάλων δὲ δὴ
„Πέπνυσθε, ἔνθεν ἢ ὑμέων ἀδόμοθα."

Ἀλλ' ἀκέχθωμεν ἤδη ἔπος ἓν ἐν ἐπαναμίμνῃ καὶ
τὰ ἑπόμενα ἴδωμεν: Ταῦτα τοιοῦτος ἐπιγάφην
ἐπὶ τῷ ἰδιαιτέρῳ χαρακτῆρος τῶν ποιήσεων. Τὸν
γενικὸν τύπον χαρακτῆρα ἐθέσαμεν ἀπο-
δέρω· ἀλλὰ λαμβάνῃ παραφορὰς τινὰς καὶ
ἐκφορὰς ὡς ἐπὶ τῆς θέσεως καὶ μορφώσεως
τῶν λέξεων:

Εἰ τὰς μεταίας καὶ παλαιὰς λέξεις
ἔχῃ μὲν ὁμηρικὰς, ἀλλὰ περιττὰς, ἐνιαχοῦ καὶ
ἀσχέως παλαιοτάτας, ἀλλὰ ἐμπρῆ μεταποιεῖται-
αι, ἵνα ἐν ἐμφάσεως, ἵμερος καὶ ἀληθείας
ἐνδείκνυται, ἐμπρὸς τῶν λέξεων, ἐπίθετα ἐπὶ τοῦ ἀρ-
θρου λόγου· ἐνθυμῆ καὶ θεοπάτητα ἀδάμας
ἐνεργοῦσθαι ἀληθείαν ἐνα ἢ ἐθνικὴν ἡ-
δέαν, ἀγαπᾷ τὴν ἐλευθερίαν καὶ μᾶλλον
τὴν ἰδέαν· ἀλλὰ δὲ ἀποκρύπτει καὶ ἄλ-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἔξιν. Παρεμφάσεται μὲν τὴ ἀλογόμαλα τὴ
ἀθερίνης σρλέξης, ἀχὶ ὅμως ἐμφοσιτὴς κα-
λίας, ἀλλ' ἡ ἐκ σροκοπάσεως, ἢ ἐξ ἀρεσθυγίας ἢ
ἐξ ἀσάλης σαρεσυρόμενος. Ἔχει ὅμως ἐν συν-
ὴ ἀχαριλὴρ αὐλὸς ἀγαθὰς ἰλαθέσης κὰι
φιλαύθρωσα ἠγεμόλα, ἀλινα ἐσιρεπὴς κα-
λεργόμενα κὰι σελρεπὴς λιεσθυνόμενα, λό-
γαλαι νὰ λὺ ἀναλέξωσι ἄξιον λὴς γε-
λὴς ἰν κὰι λὺ ἐθνικὺ σροσαρισρέ λν. ἐκὶ
ἀσιναλέας ἐχόργως μελαχειρίζόμενα, ἢ
σρὸς ἰλιολαγὴς δικοδὴς σαρ' ἄλλων ἰραζόμε-
να, ἢ ὑσὸ κακῶν σαραλλήρελαι λιδασκό-
μενα, ἀλλοιῶλαι, σαραμορφώνελαι, ἐλμυρῶλαι,
γίνελαι ἀμνήσλιγες, ἀνομολογόμελος, θρασὺς
κὰι κακοήθης.

„Θηρὸν οἱ σοφοὶ κακίστην ὅλων ἔχειν σροφάλαι,
„Ἀλλ' ὅλων χρηζὴς λόδων, χρηζὰ βοηθεῖτε ἁμῖ."

Εἰ γὰρ ἀνωλέρας ἐν γένει λόξης, μέ λινας
σάνλα ἐξαιρέσης, κὰι ἰδίως ἐκ λὴς ὑσερλέρας θέ-
σεως

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

σεως ἡ μορφώσεως, δὲν ἔχω μὲν ὀρμὰς, ἔχω σκέψεις
καὶ διαθέσεις, εἶναι συγκινητικὸς καὶ βα-
θὺς χαρακτὴρ, σοφὸς καὶ μετριότης, ῥαδιουρ-
γὸς εἰς ἐλπίζων βαθμὸν, ἀσυνήθης γνώσεως καὶ
ἀσυνήθη ἰδέας διαστάσεως· ἀλλὰ μοναὶ βάσεις
ἔχω τὸ συνθρεπτὸν καὶ βαθύ. Εἶναι ἀσυμάθαν-
τος καὶ μνησίκακος ὡς καὶ εἰς ἄλλην ἐλαχίστην
ἐνόχλησιν, ἢ ὑβρίας ἀλλὰ ἀπολαύσεως ἀγίνη
σωνύθως καὶ εἰς λάθος ἀποφάσεως· ἡ φιλία
ἔχει σχέδος, ἀλλὰ μέτρον· ἡ δίκη ἀγαθή,
καὶ ὑπὸ μόνον τὸ συμφέρον ἀναλογισμένη·
καὶ ζηλοτυπεῖ καὶ φθονεῖ σκέψεις διαμ-
φιβάλλει καὶ ἀμφιβάλλει ἀπὸ τὸν ἀκρον, ἀλλὰ
ἐνδέχεται καὶ ἀπὸ ἐλαφρὰν ἀφορμὴν· ἡ σοφία
σοφάνεται μέχρι τοῦ σημείου ἵνα ἀνθρωπίνως
τὸ ἄδικον χαίρειν, ἀλλὰ προσέτι νὰ ὑποβάλ-
λωνται εἰς διαστολὰς ἀλλοτρίας καὶ ἀνωφελεῖς,
ἢ εἰς ὑποψίας καὶ τυραννίας ἀνωφελεῖς,
ἡ κενοδοξίας καὶ φαντασίας, παρὰ εἰς ἀνδρας

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ἀξίους

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἀέρος καὶ εὐκοσμότερον ἐπιδείκνυται τῆς λάξεως ἕνεκεν.

Χαράδρη ἀφιλόξενος καὶ ἀφιλόπονος, ἀπολείπουσα ἄπορα ἕρπειν ὑδροφυῆ καὶ μυρίων ἀμοιρότατα· ἥν τε σκιεροῖσιν, ἥν τε ἀρειῶν ὑδρηλοῖσιν ἐπέχειν, ἢν μετὰ, ἢν δυσμῆς καὶ ἀγρῶσι παντοδαποῖς νὰ ἐπιμένειν· ἢν φιλοπονίας ἢ φιλοφροσύνας θεωρῆ ἐν χρῇ ἀμηχάνως ἐν ἢν λάξειεν, ἢν δὲ ἐλαχίστην προσοδίαν ἢ λυπεῖν, ἥδεται ἀνιαθοῦσα ἀμοῖ νὰ ἐξοφλῶσι. Λιθάδης, σκιερὸς καὶ ἀλαφρὸν ἐν σκιᾷ, μικρὸς μεγάλος καὶ πολλὸς ἐν δυσχερείᾳ· εἴτε ὄρεως ἢν ὀμβρῶν ἔχῃ ἐπιρρέοντα, εἴτε διαβεβρεγμένον, ὑδατοβολεῖ πάντοθεν ἢν δυσμενῶν· εἰ δὲ μὴ κάμνοντας ἐν πολυκινήτῳ μὲν τὸ πλῆθος, καὶ ἀγρῶσι δὲ διαφθορῶν καὶ ἀφθορίαν ἢ ὑδατοφυτεύτου μέσον νὰ ἐπιδροσίζωσι, ἀλλ' ἄμα σαρκῶθεν ἢ ἀνάγκη, ἀναλαμβάνουσι τὸ ὑδροποτικὸν καὶ ὑγρο-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ὑποζυγίων ὑπὸ τῶν περιττῶν καὶ παιδοποιῶν
ἀλλὰ, ἀλλὰ ἡ καλαχθονιωτέρα τροποδοσία
ἔχει νὰ λαὶ ζευχθῇ, νὰ λὰ διαβῇ καὶ νὰ λὰ
διαχειμάσῃ, ἢ νὰ λὰ ἀφῇ καὶ εἰς τὸ ἔμπυρα *.

Ἀντὶ ὑς νομοθετερος καὶ μᾶλλον μορφω-
μένος νὰ συνεχῇ διὰ χρηστῆς, φιλοτροφίαν
καὶ φιλοδαλφίας δοκιμίας πρὸς λὴν ἀθροσύ-
νην, λὴν προαγωγὴν καὶ λὴν ἁρμονικὴν ἀν-
θρωπίνων συμβίωσιν, πρᾶλλη λὰ ἰατρικὰ, ἴλα μὲν διὰ
βιαίων, ἴλα δὲ διὰ ἀμορφωτῶν καὶ ἀνηθίκων
ἐνεργημάτων. Ἡ ἀοχιλοφα λὸν ἐχρημάτισε καὶ ἔγινε
εἰς ἀδὸ λὸς γονεμωτέρους παραγωγίας λῆς ἴδιας
ἐδεσποτείας ἐν λῇ δόλῳ ἀθλιόλατος. Ἡ ἐν θύ-
νῃ λοῦ ἔρως εἶναι μεγίστη καὶ βαρεῖα ἐνώπιον
λοῦ θεοῦ, λῆς δαλρίδος καὶ λῆς ἰχθρέας.

Πλὴν ἴσως παραμυθήσῃ λις, ὅτι ἡ λοιπὴ
πανώλρεθος καὶ μεγαλοφυὴς ἀοχιλοφα δὲν ἐ-
φαντάσθη, ἴνα ἐδεσπόσθεν ἴνες καὶ καλὰ λὸ ἀα-
ρεστόν; — Αἱ καιναὶ προαιρέσεις καὶ λὰ
ἀντιδημοκρατικὰ ἐνεργήματα ὑπῆρχον πάντοτε, αἱ συμ-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

φέρουσ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

σάκις μόνον ἔλεγον, ὅτι ἀναστυχθῶσι καὶ
συνεργῶσι συνῳδὰ πρὸς τὴν φύσιν. Ἡ
βουλευτὴ τῆς Ἑλληνίας μεταβουλὴ καὶ ἡ
ἕνωσις αὐτῆς μετὰ τῆς Ἑλλάδος, παρέσχεν
ἀφετέραν καὶ εὐλογοφανῆ πρόφασιν πρὸς
ἣν ἔσχον τὸ ἐσωτερικὸν ἐπαναστήσει, ἐναρ-
χθέντος ἤδη καὶ μετὰ τὸ ἐξωτερικόν. Ἀμ-
φότερα ταῦτα συναπολεσθέντα τὴν τρέλην καὶ
ἰσχυροτάτην συλλογρέσιν τῶν μεταβατῶν αὐλίων,
θέλουσιν ἤδη ἐν ὀλίγοις ἐπιθέσθαι.

Ἡ περὶ τῆς ὁλόγου μεταβολῆς, ἣν καὶ πρὸ
τῆς τραγικαλοδουλησάσης, οἱ λόγοι ἐν ἐλάγῳ
καὶ οἱ τέλος ὁμόφρονες ἦσαν μεταξὺ τῶν πα-
λαιοτέρων, ὅτι καὶ μὲ τὴν σύστασιν ἔπρε-
πεν αὐτὴν περιβληθῆναι τὴν χαλάσαν προ-
δοσίαν τῆς ὑπανδρείας, ἐπόησεν φυσικῶ τῷ
τρόπῳ ὅλως διάφορον τύχην τραγικάλων. Ἐνε-
κα δὲ αὐτῆς οἱ πολέμιοι τῶν ἀνυπέρων πέ-
ρεσιν ἢ μαλαχθῆναι, ἀπέτυχον πολλάκις ἀ-
σωτείας· ἀδώκησαν ὅμως ὑποσημειῶσιν ἐνέρον-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἰσο καὶ ἡ ἐχερήθησαν ἀνδρῶν ἐξ αὐτῆ, ἡ δ' συν-
ερρίσθησαν μετὰ ἰῶν μετώπων καὶ παλαίστραν
ἴδεων· ἀδώλεσαν καὶ ἐγκύκλιν, καὶ δύναμιν,
καὶ ἐσερρῶσιν, καὶ ὑπνικὰς ἀδοκανὰς, καὶ δι-
λους, καὶ σῶν ὅ, τι ἐκανοδοξίαν ἰῶν φαρμακῶν,
ἰῶν καινοδοξίαν καὶ τὰ φιλοσοφικὰ ἀάθλων.

Τότε ἀδώλεγαν ὑστερήθησαν καὶ ἰὰς καινὰς
ἐκλέγας καὶ ἔξεις ἰων, ἀνιόλυξιν ἦχι ἀδρῶς δυσ-
ερεύνεγαν ἢ καὶ ἀνεπάθεγαν, ἀλλ' ἀδυνάμεν
δορέγεγαν καὶ ἐχθραν λυσσύδη παὶ ἰῆς ἑνώσε-
ως, παὶ ἰῦ θλίβους, καὶ παθ' ὅσον μετὰ ἰύτων
προσκυδύνεγαν. Ὡρμήθησαν ὄλεθραν εἰς πᾶσα
ἰαῦτα καὶ εἰς ἰὸ ἔθνος ὅλον, ὃν συνεθῶν, διό-
τι ἰὰν αὐτὸ ἰῦ ὑπῆρχεν ἑνώσις δεῦ ἐγίνετο. Ὑ-
στον ἦρα ἰῆς ἀνθρωπίνης φύσεως νὰ μετῇ πάν-
τοτε ἰῆς βλάβαρίας αὐτοῦ, "Proprium humana-
"ne ingenii est odisse quem laeseris." Εἰς ἰὰς
φανερὰς λοιπὸν οἱ ἀφανεῖς αὐτῶν ἀντεδράσουν ἦχον
ὡς δεύτερον, ὅλων παπαλυμμένων συμμαχον καὶ
ἰῶν ξένων διδλωματῶν, ἵτις εἶχε προσχεδεῦσ ν'
ἀπο-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

σαλίαν τὴν Ἑλλάδα δι' Ἑλληνικῶν χειρῶν καὶ
ἀρμάτων, ὅπως ἴδωμεν διορθώσει τὰ καλὰ τὸν
Μεθριτῖκον πολιτικὸν πάθος τῆς ἀνεμερότητος,
ἐφημαίνῃ καὶ τὴν ὁδὸν πρὸς τὸν εὐκοσμότερον
ἐπίλυσιν τῶν ἐν τῇ Ἀναλογῇ διαφερόντων καὶ
αὐθορμήτων σχέσεων της.

Πᾶν ὅ,τι ἠδύνατο συνέλευσε πρὸς ἀποφυγὴν
τῶν συνεπειῶν καὶ διαφθορὰν τῶν συνηθειῶν,
ἡ κακὴν χρῆσιν τῆς μεταβολῆς καὶ μα-
λαίωσιν τῶν ἀγαθῶν προσδοκιῶν της, ἐλίθαν
σανιδῶν τὴν ἐντύπωσιν, καὶ ἀσυχάσας διαρκῶς
τὸ φραγμὸν ὅπου ἀποκλείει ἡ δίοδος ἐμ-
πνοὴ σὺν ὁδῷ εἰς τὴν δρόμον καὶ ἀνελευθερίαν
φορέσαι της, δόλῳ καὶ δι' ἐμπιστοσύνης ἐν ἐ-
σόδῳ τῇ Εὐμαιαίᾳ ὁδηγεῖα μεταβολῆς, δὲν
ἐδύνατο ἀσχετῶς διάφορον ὁδόν.

Πρὸς βεβαίωσιν τὸ θρέμμον Ioutlet σα-
λαντῶν ἐνεργειῶν, διορίζουσα καὶ εἰς τὸν
πλὴν θέσεις, καὶ ἀποστρίζουσα ὑδὸ δὲν δε-
δια-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

σωρείας ὅργανα αὐλῶν καὶ σολέρνα ἐκ μελα-
βάτου, διότι ὡς ἐν τῷ μυστηρίῳ ἦσαν καλα-
μάρια καὶ ἐν ἀνθρώποις νὰ διαπερνᾷ ἕνα,
καὶ ἐν διαμέσῳ νὰ ὑποθάλλωσι, καὶ ἐκ
σμάγματα πρὸς ἐκεῖνον ἀναρχίαν καὶ ἐκ χάος νὰ
ὠθῶσι, καὶ ἐκεῖνον ἕνα ἦν ἐδοκίμασε, ὡς ἀρ-
αίνων ὄμνυον ἐκ τῶν ἀρχῶν νὰ ἐνσφιγγῶσιν. Εὑρέ-
σεων οὖν ἐκ τοῖς ἄλλοις διὰ ἐκ τοῦ ἐαὶ ἐκ χεῖρα κρατῆς
ν' ἀποζῇ ἕνα ν, ὅτι ὅσα καὶ ἐκεῖνον ἐκ μάρμαρον ἐκ
ἀγῶνος καὶ ἐκ ἀρεσφήλεων, ὅλα ἐσαλπίσθησαν.
καὶ ὅλως ἀδίδυσκον ἐξ ἀνάγκης ἐκ σμάγματα,
διότι ἄλλοι δ' ἀγῶνον καὶ θυσιῶν ἐδεδίκεσαν
ἐκεῖνον ἕνα, καὶ ἄλλοι ἐβραιοτρεπῶς ἐκ ἐπ-
ειδέχεσθαι καὶ ξενικῶς ἐκεῖνον ἐδιαιτῶσαν.

Οἱ δ' ἄνθρωποι ἐκ τῶν ἀρχῶν καὶ ἐκ ἀγῶνος,
οἵτινες μόνοι ἐκ ἐμέλλον καὶ καθ' ὡς ἐκθερα-
πευόμενοι, ἤθελον καὶ ἐγκύμονον νὰ διαν-
θύνωσι καὶ ἐν δόκῃ χράνῳ νὰ ἀναγκάσωσι ἐκ
μελαβολὴν ἐκ ἀσφαλῆ σωτηρίας χαρέντα, ἀπ-
ερμενεύθησαν, ἐξευρέθησαν, καὶ ἕνας ἀφ-

εύρ-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

εὑρθησαν ἐν τῇ ἡμερήσῃ τῇ χειμέρῃ, καὶ
ἀπορθεῖν ἔμελλον ἐλεύθεροι οἱ ἄνδρες οἱ
ἐχθροὶ, καὶ μεθυσμοὶ βαθεῖαι δὲ ἀν-
δρὶ εἰς τοὺς ἀξιολόγους καὶ ἡδεῖαι θεοῖσι
εἰσὶν ἱλαστῆρες. Πλὴν καὶ πόλοι ὃς λευκὰν
θησαν καὶ ἔφραξαν, ὅλεος πῆμ' ἀπολοιμένων.
„ Πάντων ὄρυξαν καὶ ἀνέσκαψαν, καὶ ἐνέδησαν
„ εἰς βόθρον οἱ ἐφύτευσαν." Καὶ ἔπρεσε αὐτῇ τὰ
σφάγματα ἐκκλεκεῖσθαι λοιμοφόρως, ἐπὶ τὰ
χθόνα τὰ θρασέα, ὅθι οἱ φιλόεργοι ἀλφὲς
καὶ τὰχὶ οἱ μισθωτοὶ ἢ οἱ δουλεύοντες, ἀναλρέγον
κλῶς τὰ Διὸς δῶρα, καὶ μεγαίρουν ἐὸν
τοῖς ὀμοῖς καὶ ἀθανάτοις θρασσόμενοι ἔον, καθὸ
ἐς φυσικοὶ γεννάδαι καὶ ἐὐδοξάντες ἀγῶνας,
καὶ χορῶν ἔχον, καὶ δοκὸν καὶ ἐνδιαφέροντα
ἀλγεῖθρον ἀνδρὸς ἄλλον.

Πλὴν βέβαιον ἦναι καὶ ἀδιαφθορεύτον ὅλη
μία κοινωνία δεύτερον ἐν ἀναπαυμῷ, καὶ χέσθ
σφὸς τοὺς ἀπολλύντας, ὅλον τὰ χρυσώματα καὶ
οἱ χαλκεῖς ἐμέλοντες ἐὸν τὰ χεῖρε, δεῦτε

δεῦτε

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

δοκεῖ τὴν διάνοιαν ὑπὸ ὀρθῶν ἰδεῶν ἡγεμονεύειν τὴν παρδίαν ὑπὸ ὀρθῶν πιθανῶν θερμαίνεσθαι· σοφία γνώσεων καὶ συνήθειος καθαιρόντων τὴν ὑγρότητα, τὴν ἀνίσχνανσιν. Ἡ σοφία τῶν ἀγαθῶν συλλήψεων καὶ ἐνεργειῶν τὸ ἀνθρώπειον, περιποιεῖ αὐτῷ ἀδόλως τὸν εὐλογεῖσθαι· τὸ ἀ=σφαλῶς καθίζεσθαι πίστιν καὶ ἄξιον, διὰ τοῦ ὑπὸ ὀρθῶν διατρέχεσθαι. Ὁ ἀγωνιῶν ὑπ' ἀδοξίαν δύναται εὐλόγως αὐτῷ ἐνεργεῖσθαι πρᾶξιν· διόπερ ἡ χαίρων διὰ αὐτῷ, δὲν συγκινεῖται, εἶναι ἡμέθιος, διὸ ἔχει σθάγ=χνα, εἰς ταυτὸν μένοντα ἀναπαύεται ὡς τὰ λιθόβια, διὰ τὸ εἰς ταυτὸν ἀναφερόμενον ὁ=μαλῶς ὑπὸ ὑπαρχόντων ἡ παιδαγωγίαν τῷ ἀνθρώπῳ.

Ὁ γυμνὸς τῆς ἐμπειρίας, ὑπὸ φόβου ἀνάγ=κης ἀρὸς δᾶσαι ἐλάχιστον ὄχαριν ἡ δεύτερον ἰσοδυνάμου καὶ τὰ δικαία, καὶ ἀπέχει ἐξ δίψ=μα τῶν ἀδόξων ἰσόλυλα, ἐξ ἧς καὶ μόνα ἀρ=μογὴν καθρῶν καὶ θυμίαμα· ἀδιαφόρων δὲ

τὰν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

δὲ ἦναι ἐφικτὴ ἢ ἀνέφικτος, δικαία ἢ ἄδι-
κος, κοινωνικὴ ἢ ἀκοινωνησία, δὲν δικάζω
ἀξένακτα αὐτὰ τὰ ἐλατήρια ἐμοῦ, νὰ θεω-
ρῶ καὶ ἐλευθερίαν, καὶ ἀνεξαρτησίαν καὶ
ἐφεύρεσιν βίου. Προκειμένου νὰ καλλιεργήσω καὶ
γράψω καὶ ἐδίγησα, παρὰ νὰ ἐλαβθῶ ἢ ἐν
τῷ ἐγωϊσμῷ ἐσόλης, διότι αὐτὴ καὶ ἐν τῇ κα-
λλιεργείᾳ διαφέρει.

Ὁ, τι δήποτε ἂν ἐσυβαίνῃ ἔγινα ἀσεχθὴς
καὶ ἀσυφέρων. Ἀρέσκω ἐ δεμένοι ἀνέχεται, διό-
τι εἶναι ἐνσανάβολος καὶ λίγον δεμένος· δυ-
σφορῶ δὲν ἐλευθερίᾳ, διότι ἔχει ἐνσφορίαν γῶν·
ἀρέσκω καὶ ἐξοπλίζω δὲν ἀναγκαίζῃ, διότι γί-
γεται ἐνσφόρως αὐτὸ, ἂν ἐκφέρῃ μὲν, ἀλλ'
ἐκ τοῦ ὄρου ν' ἀφαιρῇ ἐξ αὐτῶν μελῶν τὴν
ἐκφορὰν διὰ τῶν ἐνδυμάτων καὶ τῶν ὑ-
βρεων τὸ χάλκωμα τῶν νομίσμων ἐνσφορῶ-
γραφίᾳ δὲν σέβεται, διότι ὁ σεβασμὸς ἔγινα
ἐνδόξως ἀνωφελὴς μὲ τὴν ἐσόλησα·
καλλόλαλα δὲν ζέγγω, διότι ἔγινα ἀγόρμιος

δι-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

πολεμίων· θεὸν δὲν φεύγω, διότι πόθεν εἰς
τὸν ἀέρα ὕψος. Εἶναι λέγος ἐναγώνιος, ὅπου
μένει καὶ μάχεται πᾶσαν ἀθρωπίνη. Τὸ μισεῖ
μόνον ἀποθνήσκω, διότι τότε εἰς αὐτὸ μοιάζω.
Ἀλλ' τὸ ἄθεον πόρρω.

„Ὅταν σοὶ σκάφαι οἱ πόροι τοῦ ὕδατος;
„Ποίας ἐπάρξεως σπεῖρα σκανᾶται εἰς τὸ χῶμα;
„. . . . . .
„Μισεῖ... τί ἔχει τὸ μισεῖ; Ἀρχὴν δὲν ἔχει ἄχρι
„Δὲν ἔχει λέγος, ἐν αὐτῷ γεννῶνται καὶ σαρῶσι,
„Τὸ ὑπῆρχε πρὸ ἡμῶν, καὶ εἰς τὸ τέλος τῶν ἀγώνων,
„Ἐσκάλαν ἐναγωνίων ἀρὰ ἐπόρος θὰ ὀφείλῃ.
„Ἔρρε ἐπάνθρωπος! ἀφ' τοῦ τέλους διαφέρῃ
„Διότι θνήσκω ἐάχιστα, διότι σπάνιος μένω.
„. . . . . .
„Ἡ ὑπαρξίς τοι ἀρὸς ἐμοῦ ἐπιθυμῶ δ' ἐγράφῃ,
„Διαβάται ἐπὶ τοῦ θάνατον καὶ θνήσκω, θνήσκω."

Ἐὰν ὅμως ἡμεῖς σκανώμεθα καὶ διάφορα
ἀσεναρίας καὶ δράσωπα καὶ δράμματα εἰς ἐξ-
ελιττόμενα καλάζασιν, ὑφ' ἀποστάσεων αὐτὰ τὸν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

σφάλματων καὶ ἀς θεωρηθοῦμεν ἀμέσως ὡς ἐπανορθώσεις. Ἀλλ' ἐὰν καποῖος ἔχοι καιρόν, δυνάμενος νὰ συνθέσῃ, θέλομεν νὰ συνθέσῃ, σπεύδομεν νὰ μελετήσωμεν τὰ μὲν σφάλματα παλαιότερα, τὰ δὲ σφάλματα μεταγενέστερα, καὶ ἀδιαλλάκτως ἐν τῇ ἐκδόσει τῶν πλείστων, ἕνεκα τὰ διορθώσωμεν καὶ τὰ διαλεκτικῶς ὡς τὰ ἑλληνικά, καθὼς σφάλματα, τὸ δεύτερον εἰς τὰ συνθέσωμεν τὴν ἱστορίαν, ν' ἀναλάβωμεν τὸ ἀρχαῖον πλοῦτον σχήματα (α).

Ἐν Βιέννῃ 1888.

Ἡλίας Τσιρβὸς Λαμπελέτης

(α) Ἡ σφάλματα αὐτὰ ἀντιγράφω· ἀλλ' ἐν τῇ ἀντιγραφῇ ἐπέρχονται σφάλματα καὶ ἀβεβαιότητες, αὐτίνες δὲν ὑπάρχουν ἐν τοῖς λαοῖς.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Τὰ ἐν Ἀργοζολίῳ Διονύσια
ἢ
Καρναβάλια παλαὶ τὸ 1881.

—

Ἐκεῖ τὴς μπάντες ἀὐ ἢ Τζέκες πάρτυ γάρες μ' ἀφροδίτα,
Ἤλθε ζήλια καὶ τὸ πόρτι να γιορτάζῃ τὰ Διονύσια,
Ἢ μαθὼς ἄλλοι λαλοῦσε, Καρναβάλια μ' Ἀθηνῶν,
Πὸ λαὸς νόμιζε πάντα μέρας ἀπὸ χρέλλια μ' ἀσχημιῶν.
Γ' αὐτὸ πρὸ τὰ Καρναβάλια, καὶ τὶ γίνεται θὰ δῶ,
Γιὰ νὰ λέγω ὁποῖα ἔν' τὰ εἶδα, μὲ ἔχει μ' ἄλλον σκοπό.
Ἂν εἶχα λαιὸν δῶς ποιητὴ μ' αὐτὰ ἕνα ξεδοκῶρι,
Πὸ μαθέχρονα γυρίζῃ ὡσὰν μὶ ἄλλο δαιμόνι,
Θὰ δῶ ὅλα μιὰν ἀλήθεια, ἀλλὰ ὄχι καὶ σωστὴ,
Γιατὶ καθ' ἄλλη ὑπερβαίνει ἡ χαρακτὴς τὴς ἐορτή.
Ὄχι μέρες ἢ ἑβδομάδες, ἀλλὰ μῆνες διαρκοῦσε,
Γιατὶ ἀρχίζανε Γενάρι καὶ Φλεβάρ' ἢ Μάρτη τελειῶνε.

Κι' εἰς τὶς χρόνες τῶν Ἑλλήνων
Τῶν ἀρχαίων τοὶ' ἐμείναν,
Ἦσαν Βάκχοι καὶ Μαινάδες
(Σ' ἄλλες ὥρες ἑβδομάδες)

Πλ.

Ἀκαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Πὺ ὀρριάζαν μ' ἀμοσιῦσαν·
Ἀλλὰ μιρμις ἐβαζῦσαν.
Κι' ἐθωρῦσα δᾶνδα ἀμάνις,
Καθὺς λώρα μ' θεαλρίνας.
Πλὴν οἱ ἄνθρωπ' ἦχον λόση
Ἀρεθὴ λόλε καὶ γνῶση,
Πὺ μὲ μρίση καὶ μεθέξι
Ἐκλεμῦσαν κάθε δρᾶξι.

Ἀλλὰ λί ὁ ὑπόμις κάνη Το' Ἀδαμρέας λὺν μπρό;
Φαγοπόλιν, καὶ μεθύσεν, κὰν λραγῦδιν, καὶ.... χορό.
Ἐμρηκάθε λὺς Ῥωμαίνς, ἀὐτὸ κράνε λαῖς γεφλάδες,
Θὰ' κ δὲν λόλε μόνον ἐγενάτλαν' ἀγενλάδες
Καὶ μοράδες δάφ' ἡ Ἄγλως, καὶ κ' ὀχρὰ ἐκάναν λόσα,
Πὺ δυσκόλως νὰ θραφέρῃ ἐμπορῦ μοσμὰ γλῦσσα.
Ἢ καὶ λὺρ' ἀὸ λὺς βράχυς ὁ ὄλα λῦλα ὐδηγῆθη,
Καὶ δὰ νύφις κυβαύγ λὰ κυκάλις μόνον πῆθη.
Εἰ λὰς δρύλεις' μέρας δηχυ πάδοιν γνῶσι, πάδοιν σκέψι
Πὺ λὲς μόνη ἡ θεριόλις μέχρι λέλς θὰ χορέψῃ·
Ἀλλὰ τίνα μία ἀδάλη, γιαλὶ αὐλὴ ἡ φρονιμάδα
Μόλις, μόλις νὰ βαγάξῃ ὡς λὰν ἐρίθων ἐβδομάδα.

Τέλ:

Θέλουσι λέγουσι ἴσχυ ὁ πόθος, μὲ ὁ τόπος νὰ σύρῃ
Εἰς τὰ Πέλαγα τὰς ἄλλας, κι αὐτὰ θὰ ἤθελε νὰ φθάσῃ
Δυὸ λίγ' ὀλίγ' ἀρχίσαμ, ζὴ συρτὰ νὰ τὰς δάρῃ,
Καθὼς στάσαν αἱ ψαράδες μὲ τὸ δίκτυα τὰ ψάρι,
Ἐκεῖ θέλ σᾶς λὰ ὅλες ἡ ὀρὰ νὰ ἦναι κοπιασμένες,
Ἡ τὰ κάκιστον καὶ λίγο σὰν λὶν ἄκρη κυρεμένες.

Εἰς σαρόφρονα ἐργασία, εἶν' καλὸ καὶ λογαριάζει,
Καθὼς τὸ ἀσχημεύει καὶ γραῖαν, χρύσῃ δὲν καὶ τὸ γαμάδι.
Τὸ 'ν' δὲ σκέπτεται θὰ πάγῃ, κι' ἀρειὰ κὰν ἐμπόδιο.
Ἡ φθορὰ θὰ ἦναι ὅλου τὸ ἀληθινὸ ἐτόλμι.
Καὶ κάντας σὰν τὰ δὶν θάνατ ἐκ τὰς ἄλλας ἀχαμρὲς,
Θαλὶ ἀμέτους θὰ τὸ στοχάζ-θῇ εὐθὺ σαν μαθαμρὸς.

Καὶ ἀφ' ἀναπαλαβῶνε
Ἄστρα, μαῦρα καὶ χρυσᾶνε
Μὲ τὰ ξένα φαῦλα πάθη,
Καὶ μὲ κάκε σκοπὸν θῇ,
Τὸ λε σὰν ἐκεῖνα λαλῶνε
Τὸ ψαλίδι ν' ἀποφύγῃ,
Ὅλ. ἀλὸ ἐμπορεύεσθε
Νὰ ἐσάρχῃ ἀνεσθε.

Καὶ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Καὶ πανδὺς λύρα 'βαστέσθη
Ἐδὲ σοκλεσμὲ λὰ 'πόθη,
Καὶ εἰς λὸ 'ξῆς θὰ χαθῆ,
Καθὲς χτὲ καὶ 'δὸ Πεγιὸ.
Νὰν' ἀπὸ θρος νὰ πάνῃ,
Ὅλι ὁ διάολος λὸ βάγῃ
Εἰς λὴν κόγχα μεγαλήν,
Κι' αἰς λὸ σάρῃ λὴ ψυχήν.

Ἐλὴν ἀρχὴ λοιδὸν ὁ κόσμος, ἔλα ἐρχάζεται 'δελὴ δειᾶ
Κι 'ἀρχινὰ λὰ καρναβάλια μὲ χαρόμενα δαιμονίδια.
Ἀλλ' αὐτὲ μισοκοιδιόσαν, κι' εἰς λὰ λέχος των ἐγγίζαν,
Τολὲ χὲς μικρὲς μεγάλες ὅπως διάολοι λὲς βγαλίζαν.
Νὰ οἱ ζόμοι μυρμιλάζαν, ὁλὸ λὸ σύρε κι' λὸ 'λα,
Ἀπ' βαρρεῖς ἀδὸ λὸ 'λλῆνος, ὅπως συρὸς εἶν' λὰ παδιλλά·
Νὰ γυναῖκες πανδρεμένους, νὰ κοδέλλες, νὰ ἐμπόροι,
Νὰ γριὲς φιλοδημένες, κι' ἄντρες δροσοδοσμένοι.
Νὰ ἀμάξια 'ὅτ διαβαίνουν μὲ βιολὰ, μὲ λαουτόλες,
Μὲ φωνὲς κι μὲ ζουρνόλες· εἶχε μέσα μεθυσμένες.
Ἀλλὲ βόρβοι κι' ἀντάρκοι, ἀλλὲ ἄρα κι' χωρλῆς,
Κι' ἀλλὲ δάλιγοι 'ὅτ ἔρεχναν, γιὰ νὰ πάρουν ἀμοιρῆς.

Δὲν

Δὲν αὐλᾶς σὺς μαζοβγαίνει ἀδιάκοσα κυρίως
Ἀπὸ μέσα ὀὐλὺ ἐμπόρς, φορεμένας δραμματάγας;
Ὁλα ἔζωσαν τὸ ξέρι, μοὺ σὶ ἄντρες ἔτ' ἀλησάει,
Κι' ἂν δὲν ἔχει, ἂς πωλάσει.... ἡ κυράδες.... τὰ μαζώνει.
Καλὶ ἀλήθεια ἡ γυναῖκες ἔσκα λίγο σαλαδόνες
Ἀλλὰ ξέρει καὶ κυράδες νὰ κερδίζει ἐμπρὰ μόνες.
Ἐὶ ξεφάντωσαν νὰ διαίνει, εἰς χορὸς κάθε μιὰ βόλτα,
Καὶ γιὰ σοῦπλε, γιὰ βαλρέδα, ἢ καὶ γι' ἄλλα... δὲν ἐ' μέλει.
Ἔχει δεῖπνο ἀφ' βάσου καὶ τὶς ἄντρας καὶ τὶς νέους,
Ἐὶ φαγιὰ κὶ ἀγάπας μόνον, καὶ εἰς θέατρα γενναίους.
Ἡ κυράδες μὲ γοπίδες πανταῦ θέλου νὰ βαμπάνει,
Καὶ γι' αὐτὰ συχνὰ τὸ σοῦπλ μὲ τὶς ἄντρας μαλώνει.
Ἀμμιβὰ νάρθει ἀλυμέναι, νὰ δεμπίνουν γυρεύει,
Κι' ἀπὸ μόρτο φορεμένας μὲ τὶς ἄλλας νὰ ἀμιλάει.
Ὅσος ἀπάνω σὰς φιγῦρα τὸ κορὶ ἔπαρε μόνη
Ψὶ τὸ θέατρο, τὶ βάζουν, νὰ γελᾷ, νὰ καμαρώνει
Καὶ νὰ διαίνει τὸν καθρέφτη νὰ ἰδεῖ, τὸ τρόπο δόλιος
Ἀπολέσει ὁ μόρος, ἢ τὸν ἄπατο ζελιορίδης;
Σουγρὰ ὁ ἐμπρὸν τὸν ἄντρα, ὀὐτ μόνα τὰ γοπίδα,
Φιγῦρες τὸν γυναῖκα, καὶ τὰ πάππια φιλοπάδα.

Ὅὶ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Δι' ἐμὲ δὲν ὑπάρχουν
Τῶν συμφορῶν τὰ πάντα,
Διὰ δειλοὺς, γιὰ δειλάς,
Διὰ δυστυχῆ καρδιάς,
Διὰ χαρὲς καὶ μαντινάδα,
Καὶ γιὰ δέβλες μὲ γραμμάτια.
Συντυχάμενα, σφιλούμενα,
Καὶ παρμάδες, καὶ ἀντάμα,
Δὲ φόβους μὲ φαρμάκια,
Καὶ καϋμὸ μὲ δυνάμια,
Διὰ χρυσὰ λεπτὰ ἐρωπᾶ
Τοῦ Ἀφροδίτης νύφη νέα.
Μεταλλικόνια καϋμαδοῦς,
Τραλλίλους, μασελοῦς
Μὲ μαγούλας μυρτιδάς,
Μοσχοσάββα, σορτὲς
Μὲ νερὰ ἀλμυρὰ δίχως
Καὶ τὸ πέρα χρυσαφίζει.
Τόλα μ' ἄλλα συμμαίνει,
Ὅτ' ἀλλοίωσα ξεσταλόνια.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Τί θὰ μάσουν οἱ ἄντρες; — κι' ἂν τὰ μυρμήγκια χαλάσουν,
Ἡ γυρικιάτσουν καὶ γυναῖτσιν, θὰ σκληρίσουν καὶ ἂς σπάσουν.
Τώρα νὰ τὰ Καρναβάλια εἰς τὸ Ἄστρος πολεύουν,
κι' ἀρχιντὲς οἱ Σαλαμάδες μέσα 'ς ὅλο νὰ χορεύουν.
Κι' ἄλλοι πάνε ὅλοι λύρα, καλὰ ὅπου δὲν ἀξέρω,
τὰ αἰσχρὰ μόνα σκοτῶνε, καὶ λερώνουν καὶ μυρίζουν
Ἄλλοι λὲν θὰ θυμωμένοι, καὶ γιατὶ νὰ μὴν ὑρίθῃς
Σὲ τέτοι χορὸς ὅδοις αὐτὸ ἂν ἔνι; ... τὸ συρτὸ ἀκολουθᾶνε.
Τώρα ἔλαι ἕλα πάντα, καὶ θὰ 'ἶνε δραβωλή,
Ἡμέρες μόνοι νὰ μὴ δῶμε, ἢ θὰ λέξωμε χολή.
Ὅλοι ἀντρες καὶ γυναῖκες χωρὶς διάκριση πάρτε,
Ἂς ξαρταθοῦμεν ὅλοι· τὸ 'ξέρ' ἡ μυρμηγκιὰ.
Πανηγυρίστης καὶ ποδιάς, δὲν ἔν' ὅλοις νὰ χαροῦνε,
καὶ ἐκεῖ ὅπου δὲν πανηγύρι, ἐκεῖ λύπες ξανοίγουνε.
Μόνος νὰ 'χ' ἡ σοβαρόλας! Ὅλοι μιᾶς μεγάλοι,
καὶ ὅσοι δὲν ἀγαπιοῦνται, μαλώνουν μὲ τὸ Καρνάβαλι.

Ζήτω, ζήτω ἡ γιορτούλα
Τὸ πρασαΐ 'ἶν' ἡ ζωή μας.
Φέρτε γύρω τὸ σαλπίγγι,
Τὴ χαρὰ τὸ σκαμπανίγι,

Νὰ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Νὰ δοξάσουμ' ὅλοι ἑνῶ
Μὲ χορὸς καὶ μὲ μεθοῦσα·
Γιατὶ ἐλεύθερη ἡ Ἑλλάδα
Ἐξαρτᾶτε α' ἡ σπαθιάς,,
Καὶ ἀν θέλετε σι' οἱ δικαίς,
Νὰ μεθᾶτε οἱ γενιάς.
Ἡ λυρὴ σπὶ ἡ δουλιὰ
Εἶναι κάκαδα μερία,
Κι' ἡ αἰδὼς σι' ἡ ἀθυμόλη
Εἶναι ὅλα μαλακόλη.
Εἰς ἐμᾶς οἱ θησαυροίμας
Τὸ σπαθ' ἔχομ σι' οἱ χορόίμας.
Πόλεις, Βάλτερ καὶ Μαζῆτες
Νὰ χορεύουμε μὲ κύπες
Δεκοχτὶ ὅλους ἑνωμένους
Μὲ μεσοὺς ζεφαντωμένους
Τὰ σοκάρια νὰ ἐνίδῃτε,
Ἐὰν σι' ἐμᾶς σκὶ νὰ ἐνάδῃτε
Τὸ ἑνοὶ τὸ δεκούτο,
Νὰ ζοὺ τὸ παραδάτο.

Ρούμελη

Λουδὸν Γιάλω τὸ μεθύσι,
κι' ὁ χορὸς ἀς ξανυκτήσῃ.
Ὁ χορὸς νὰ δάῃ γόνα
κι' ἄλλοι ἀς πάρουν τὸν ἀγῶνα,
Τὸν δαλρίδος τὸν Γιαλοῦ
Εἰς τὴν δόξαν νὰ μᾶς δάῃ.
Οἱ ἀϊζραλοι ἀς μενήσουν,
κι' ἀς δῶν νὰ δολεμήσουν.
Ἡμεῖς ὅλα τὰ μαλοῦρι
Τὸ δυολόμαν θὰ γραβοῦμε
Τὸ χορὸ νύχια μὲ μέρα,
κι' ἄλλοι ἀς δάρουν τὸν Πέρα.

Τὸ δεκέρα μαθὺς λένε, χορὸς εἶναι μὲ τὸν γρίλη
Ἐλὸ ἐμπόρο ὀδὸ μάνες μὲ εἰς ἄλλα τὸ μεσίλι.
Τὸν ταλρίδε ἄλλος εἶναι, μαθὺς δάλαι μὲ τὸν σεῦλη
Εἰς ἐνὸς ἐρυφαφεγάλο μ' ἐοιλὶ δρε μοιχαμλέγλη,
Πὲ δεμοδὸ 'χη χῆς μεράδες, δροδωδίδες νὰ χαρίσῃ
Μὲ τὸ' ὀρόχειρα τὸ δῶρ, δεχνιὰ νὰ τὰς γαρίσῃ,
κι' ἄλλα ἤθελη νὰ ὀροσφέρῃ, 'δ' ἀδὸ χρόνια τὸ μεγάλο,
Μὲ ταλόμαργα γιομάτο ἴχη σὲν ἕνα καστόνι.

Ὁδ.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Δυρὶ μαὶ γὰ ἤθη! ἀν μαὶ ἦταν μι' ὀὶ δυὸ ξένοι!
Δὲν ἀγρήγ· ἀφ' τ' εἶναι μαὶ ὀὶ δυὸ ἀρηλιορμένοι!
Τ' ἐμιλᾶν μαὶ λὺς νορίζης ὅλι εἶναι ἀγαγράφοι
Πλὴν νἄν' μι' ἄλλοι λὺν ἀιζεύω ἄν μι' ἐμήγνς ὀλαφρή·
Οἱ χορολὲς μι' ὀὶ μαγγέλες ἦταν ὀλάνα ζολορμένοι
Γιαλὶ ἐβγάνανε Τραπέζας μι' ἄνανε φράγμα φορλωμένοι.
Τὼν παρασκευὼ ὡς λέν' γὸ Σαλόμι ἦταν ἄλλος,
Μι' ἄνως ἦν' μαὶ λὸ σαββάτο, γενικὼς χορὸς μεγάλος
Πᾶμι ν' ἰδοὺ ἂν δὲν λειβόννε; λάδια λύχη μι' ὄξος φθάνη
Γιαλὶ ὀλοῦ ἐσουγαφίραν, μι' ἐμπορῆ μαθεὶς νὰ μιλάνη
Ἄπαξου θέλη μι' ὄξος θέλη· μι' ἂν μὰνένας ἀντιλέγνη,
Τόλε διάνοιαι 'ζὰ χέρια, μι' ἄλλος ἀλλοῦ ἰδὲς λέγη·
Μαὶ δὲν φθάνη λόλο μόνον, ἀλλὰ μβαίννε μι' ἡ πορδές,
Π' ἀὸ λὲς βρομὲς ἀ' ἀλλάξνε, γίνοντ' ὄλοι ματαραδες.
Μαὶ ζερνὰ παραπονιοῦμι, ἀὲς μὲ ὀάλορες μυρίσης
Ζωμιὲς μαὶ σερατσάνες, λὺς φυλάξνε ἀσχαρίσης.
Ἄπαξου ὅμως λὲς φυλάξνε, ἂν λὰ ὀάλη δὲν λὺς μπένε,
Τὰς σπιτάνε εἰὸ χέρα μοιρολόγια μαὶ δὲν φλένε.
Ἀλλὰ μόνως ἐᾶνς ὅλοι ἐὶς αὐλὲς λὲς ἐλαφρίσης,
Π' ἔτ μονάχα 'γὼν ἐβρόντσα τ' φτερὰ μόνη ἀρμόσης;

Μαρ.

Μερικοὶ λάχα μαρόννε ζὼν ἀρχὴ καὶ παλιμερίννε
Τέλεα ἄλλα δανγελία, ἀλλὰ ὔγερα λοὺ σύρννε
Λάλοι φίλοι μ' αὶ ἡ ζωή μ, αὶ ὅλοι χώννε τὸ μεθύλι,
Κι' ἐσημερίννε λλαμένοι, ὅλοι λοὺ ἀκοδυθύλι.
Σμυρνὰ εἶν' λέλεα μέθι, συνελὰ λοὺ ἀγραπίλει,
Καλ' ἡ μέθι τ' ἀπύ, τ' λε μόνα συλογιέλαι.
Κι' ἀν ἀρθῇ σὲς ὅλε λόγε ἡ λερὰ αἰ' ἡ μοιρέλης
Νὰ λὰς δασκαλίσῃ, μεγάλα λάθη καὶ αἰσχρέλης.
Ἢ σὲ βρίσῃ, ἢ γελάσε, ἢ λὸν αἶμα μόνε χάνῃ,
Κι αὐθὺς ὅλε λὸν ἡράθη, θέλῃ νὰ λοὺ χαιρέκῃ
Ἄλλο θλίον δὲν μαγεμένῃ, θάρα καὶ ζὰ μαγεύῃ
Νὰ χωρεύσ' ἀ' ζὼν Εὐρώπη θεαλρίνες γὺα μαλέλα!

Κάθομι λὲν καὶ λί' νὰ γένῃ;
Ἀφ' ὁ δίαλος μὰς φέρνῃ,
Λὸς σοῦν λάχα γὺα χάρε
Κι ἀθε φλῶρο παιρνάρε
Ἀπ' Ἀναλοὴ ἢ Δύσι,
Τὰ βασιλάρια νὰ φελίσῃ,
Ἢ καὶ σπίτι νὰ μὰς μεθύσῃ
Κι αὶ λὰ ὕπνο νὰ μὰς φλιάσῃ.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ἐνὰ αὐλὸς καὶ λάλα χρύση
καὶ λὰ λέμπαρας σκοπίση
καὶ λὰ βατλαριας μαβόγα,
καὶ λὰ σοβίλια ναγαλόγα;
Δύσκολο 'ν' καγὴ νὰ σβύσῃ,
καὶ λὰ ἥβη νὰ γιαλόσῃ,
Ἀδὲ λέλοις διδασκάλους,
γιαλὶ ὑριστον νιλόσις λάλους,
Ἢ βολὲ λὴς προσταλεύει,
κι' ἄλα αὐλοὶ λόλε ἀρχεύει.
Ἀλλὰ νάχει γὴ φωνάλες
Μαζομένη λὴν ὀράλες.
Ἀο' ὀλίγ' ὀλίγο μακίνει
Μέ' λὴν κόσμο καὶ λὴν φέρνει
Ἐλὴ κορμὶ λὴν ἐλιάλες,
Νὰ σκεδάζῃ λὴν σοκάλες.
Τέλεια κάνει μας γοργάρια,
Ὅλες κέλρχος κυβάρια.
Καὶ ὑγόνο ἀδοκοπῆμα,
Μὲ ὑριστὴς νὰ ὀμιλῆμε

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Γιὰ λὺν παντοῦλημα σύνεφο,
Δὲν εἶν' παράφορνα.
Καλὲ λέγο ἀς συγχωρῆμε
Τὸν πατρέγλημας νὰ ἐλπίμε·
Εἰμάσθ', ἀχι Σχολγᾶ, γι'
Ἀλλὰ γιὰ.... Φρεναμορῆγα.

Ὅλα τόλα εἶν' ἀλήθεια. Ἀλλ' οἱ νιόβιοι ὅλαν βιαθῦνε
Καὶ λὰ σρωλάλα καὶ πλὴ λ' αὐγερὰ ἐνθυμηθῦνε,
Ὅλα ξένα, πλε ἄλλα ἀγγρεμῦνε ἰδαῖς εἰκεῖνες,
Ὅλε χρίζα λαῖς χαραῖς λας μὲ παρόμοιαις ἀσχημίαις.
Ἐμπορῦν καὶ λὰ Διονύσια, π' ὑπάλλν λὰ Καρναβάλια,
Νὰ λὰ πάρνε μὲ λάξε καὶ μὲ φρόνιμα κεφάλια.
Γιατὶ ἂν λέγ' π' ἐνθυμοῦμε ἀδὸ λαῖς ἀσκημιάς
Ἐκεῖνες γιὰ χαρὲν καὶ ἀδὸ λὰς κοινωνίας.
Πολὺ ξένον φανερόνει μὲ λὸν κόσμο προκοπᾶλα
Εἰς Σχολγᾶ καὶ ἀγορά· θὰ ρίλόνε ὡς λιβάλι
Πὼ σερνᾶ ὑπὰν λὸ μέγα, καὶ ὁ ὁδόρις ὁπὸ σκέπη
Θὰ γενῆ μεσῶρα συχνὰ μὲ λ' ὄπλα νὰ λὰ φθέρῃ.
Καὶ ὁ λὸς νιόβιος δάσκαλ γέρα, μὲ μ' ὑπόμνμα ὅσοι μένουν,
Ταῖς χαραῖς καὶ λὰ Σχολγᾶ, αὐτοὶ μόνοι ἂς διευθύνουν.

Γιὰ'

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Καὶ ἡ φρόνησις καὶ ἡ σοφία καὶ ἡ μορφὴ ἔχουν τὴ χάρι.
Νὰ μορφώνῃ χρυσὰ ἤθη, νὰ γραθῇ τὸ χαμόγελό.

Τί 'ναι χὶς, ἴσως μὲ δῇς
Οἱ ἀνθρῶποι δὲν τ' ἀκοῦνε.
Σὲ μιὰ καὶ μεθυσμένο
Ἤ, ἂν δῇς εἶναι χαμένο.
Καθὼς ἀλλοι δὲ φθάρμενος,
Μὲ τὸ λιανὸ λογάριος,
Ἡ ἀλήθεια δὲν ἀξίγ.
Δὲν μαλιτ' ἐρεθίγ.
Ὅσοι δουλειὰ ἠγιάζγ
Περισσότερο φωνάζγ.
Τί σ' ἔπιασε ἐτσ' μεγάλο
Πάντρο 'σ' ἀλλὰ δὲ γράζγ.
Νὰ βαλθῇς νὰ ἐρμηνέψῃς
Καὶ νὰ λόγια λατσαλέψῃς;
Δὲν τὸ ξέρεις σ' ἔ, τὸ θράζῃ
Τὸ θυμᾶ καὶ τὸ φωνάζγ
Ἤ, ἂν εἶναι λερωμένο,
Καὶ ἂν ἔτσι ἀλλοιωμένο;

Ἔχω ὁρόμα 'στ' ὀρμίζω,
πῶς ἐ' ἀόπρι λὸν χωλίζω,
κι' λὸ δίνω μὰν λὺ χάρι
(κι' ἂς ἦν' ἕνα γομάρι)
Τ' ἄδρο μαῦρο νὰ λὸ κάνω
κι' ἀολά λὸ μὴ χάνω.
Ἤλιως λὸ λὸν νὰ λὸν φλιάσω
ἐὺ' λὸ πάω μὲ νὰ σιάσω.
Νὰ μιλῶ ὅπ' ὀ' ἀκοῦτε,
Τὸ' ἄλλο ἄλο μ' ἂν χαβοῦτε,
Ἀφ' λὸν φλιαρεῦλα,
Ἀλλὰ θέλω νὰ μιλῶλα
Μὸ' λὺ χάτσι 'ὸν λὰ κάνω.
Κι' ἂν μανέρο ὁρθὰ λὸν μρίνω,
Ἢ ὁρθὰ λὸν συμβιάζω,
Ἔχθρα μὲ βρίσιαν μαζεύω.
—Ἔλα ἂν ἤνα, λὸν μὲ μιάζω,
Κι' ἂν μάνω ὅλως θέλω
Ὁ καθεὶς μ' ἴδως ἐ' ὑρέω.
Ἢ χό θάλασσα ἂν δέω.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ἀπ' τὸ δικαίωμα τῆς βάρκας,
Ἀγ' ἀλήθεια δὲν ὑπάρχει.
Ἐγὼ λέγω πὼς μὲ φθάνει
Κι' ἂν μοιάζῃ τὸ θέλω ἐγὼ πολύ.

Ἔχω λύρα καὶ δὲν θέλω ἔχω ἀκόμη γιὰ νὰ μάθω,
Ἂς ἀκούσω τοὺς λόγους μου καὶ μὲ τὸν καιρὸ θὰ γράψω.
Μὰ καμιὰ δὲν μ' ἐξυπνάει τὴ γλῶσσα κι' ἡ καρδιά μου
Μοῦ παλεύει τὸ πῶς νὰ συνδέσω τὴ δισταγμένη.

Τὴν ὑπαρξή μου λοιπὸν θεάνω, μαθὲς δικόν μου τὸ σκοπό μου,
Κι' ἄλλα γράφω καὶ πάλι, δὲν τὰ λέγανε ἔτσι τὸ χρόνο.

Μαΐ Φεβρουάριος 1881.

Ἠλίας Ζερβὸς Ἰακωβάτος

Ἀντεγράφησαν μὲ ὀρθότητα

Εἰσαγωγὴ
πρὸς Εὐσέβιον,
Εἰσαγωγή.

—

„Δεῖ τὸν Εἰσάγοντα ἀνεπίληπτον
„εἶναι, νηφάλιον, σώφρονα, κόσμιον,
„φιλόξενον, διδασκαλικόν, μὴ πάρορ-
„γον, μὴ πλήκτην, μὴ αἰσχροκερδῆ.
„Δεῖ δὲ καὶ μαρτυρίαν καλὴν ἔχειν
„ἀπὸ τῶν ἔξωθεν, ἵνα μὴ εἰς ὀνει-
„δισμὸν ἐμπέσῃ καὶ παγίδα τὸν διά-
„βολον. Τερ. ἀ πεφ. γ."

Ἀγαπητέ μοι Εὐσέβιε!

Παρέλαβον καλ' ἀκόλας τὸν ἐσαγόμενον, ἵνα ὁδοῦ τὸ ἀγνοούμενον λίαν μὲ εὐαρέσκοι, ἀλλ' ἀναβάλλων ἐδὶ τὸ παρόντος τὸν εἰς αὖθις ἀπάντη-σίν μου, θέλω μᾶλλον ἤδη ἐσαγάγῃ τὸν σύντο-νον ἀρκούντων ἐδὶ εὐκαιρότατον ἀπλοστρεφῆ, μιμούμενος ὀρθ' ὅσους χρὴν συνταράττοντας τὸν Ἑλληνισμὸν, ἵνα δὲ καὶ τὸν ἐαυτῶν χρίζιανε-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

μον υδωρ. Πιγεδω δε ολι εχυς δλιον μαι δι
εδλων εμπιγριδων αμιδρδν λινα ιδεκα δεχι
δι σοτδαιολδι μαι βελιαολδι αδλι δι λιγ=
ρεν, δι εδιεχηθεδλος, ως μη δρχαι, ελιμοδιμι=
βελιρεαλος, μ αι μαλα ενδιαφερονλος λιι ορθο=
δοξον ημων διζιν μαι λιν εθνικον χαραμλη=
ρα. Τιν ημιλεκη ορμος μαι αδαρη μδλιν ιδε=
αιον, θελω δροδαβιδζ λιι λης δχρδσης να
μαλαδλιδω δλαπρεζιραν μαι δαφεζερον, λιι θε=
λιωνοι δρωλον εν ολιγοις δ γεγονως, μαι μελα
λαδλα εξελαβεν αδλο υδωρ δλδλιν εδοξεν, ειμ=
πλοδιαζμενον δε μαι δοφελιμον.

Σε δροπαμβανει δρμος ειμ δροσωπον, ολι γης
λης ερευνας μι, ολε λα δαφιδμαλα οι λης χρεια=
δμενας μαι λης δαραπλαγιδμενης λινων ενεργειων,
θελω ασχολιθη ν' ανασμευδσω, ολε λης συμπαθη=
ας μαι ανλιδαθειας λων φαλρεων ν' ανλιμρδσω, δλο=
λι οι εκλαβας εξ αυλων α μαλα λιζις, η η απριβης
λων δραμμενων γνωσις, λενω λης σταδερας ωφε=
λιμης η μενον λδοβικην χρονος, ου μαλα=

σμο=

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

σωλήνες ἀντὶ νὰ διαιρεθῶσι, ἴσην διάνοιαν, ἀλλὰ κα-
λλίστην συνήθως καὶ εὐχαριστοῦνται λίαν ἀ-
σχέτως.

Θέλω ἐξορίσει ἐξελάσει τὸ βάλσαμα ἀμέσως
καὶ αὐτοῦσας, συμβαίνουσι μόνον αὐτὸ πρὸς
τὴν νόμιμον καὶ τὴν ἐπιμηκεσμένην μανόνας· ἀ-
σολύτως ἐξορίσουν τὰς σοβαρὰς συνεχείας των,
θέλω τὸ ἀναβλύξει καὶ ἐξὸ τὴν ἔξοδον ἔξωθεν
τῆς συνεχοῦς βορᾶς, τὸ σοκκοῦν συμ-
φέρον καὶ τῆς ἐθνικῆς ἐξορίσεως. Ἴσως οἱ
λόγοι μὲν ἄλλης μὲν χαροδοκίουν, καὶ ἄλλης κα-
λλιτέχνην, καθ' ὅσον ἐπιμηκεῖς χρήσιμοι ἢ ὄχι
εἰς τὰ φαλμακευτικὰ αὐτῶν πάθη ἢ τὸν ἐπιλεκτὸν
σκοπόν· πλὴν ἐγὼ ἠδύνησ ἀσκεθέσω, ὡς ἐπιδόλε
ἀπέβλεψα εἰς τὰς φαλρίας, τὰς ὁποίας μάλιστα
πάντοτε ἐπιγνωρίσουσι, καὶ ἔχουσιν ὡς τὸν
φαγεδαινικὸν τῆς κοινωνίας νοσήματα, ἀλλ' ἀ-
σοβλέσω εἰς μόνην τὴν ὑπεροχὴν τῆς ἀκαθάρ-
σιας τὸ βιωτὸν, καὶ εἰς τὸν εἰδὶ τὸ σφοδρότατον
ἐνοχλοῦν πάντοτε ἐπιθυμίαν τοῦ καθαίνοντος φαλρικοῦ

καὶ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

καὶ θρησκευμάτων. Ἀρχαιότης ἦθος διὰ βραχέων
τῆς εὐθύτητος τοῦ χαρακτῆρος.

Τέσσαρες ἐθνικοὶ ἑορταὶ ἦσαν ἡ τῶν Μεσ-
σηνίων, τῶν Ἀργείων, τῶν Πελοποννησίων καὶ τῶν Κε-
φαλληνίων, διαλεγόμενοι ἐπὶ πλείονα χρόνον ἢ χι-
λίους, διαιρούμενον ἀπὸ πεντέτους εἰς πεντέτη ἕκα-
στος νομφίους, ὅπως καθέξωσι ἀλλήλους. Ἐπέδρομο
δὲ καὶ πολὺ πλείων τῆς Ἑλλάδος μοῖραν, νὰ πολε-
μῶσι δραστηριώτερον ὁ περὶ αὐτῶν ἀγὼν ἐπὶ τῆς Πρω-
θυστερείας Βοιωτῶν, καὶ οἱ ἀπὸ δεκαετηρίδος πεν-
τοσπουδικοὶ ἀγῶνες ἐθεσπίσθησαν ἢ ἐπανήλθον, νὰ πα-
ραλλάσσουν κατὰ τὸν ὁρισθέντα πάντοτε
αὐτῶν μεταξὺ ἕνεκα τῶν προϊσταμένων Ἀρχῶν,
τὰς ἀνωφελεῖς ὁράσεις καὶ χαμερπεῖς ῥα-
διουργίας, διὰ τὰς ἀσεμνύνουν οἱ ἄθλοι οἱ ἀθλη-
σαντες τὰς Πενταετηρικὰς ἑορτάς, ὡς εἶπε καὶ ὁ κα-
θαρεὺς τῶν Αἰσχύλων

„Θεοῦ γὰρ θεσμοὶ δυσέριν φέρειν φόβον,
„Καὶ μὴ θεσμοὶ . . . . . "

Ἡ μὲν παρὰ Ἕλλησι μετὰ μακρὰν ἐμπει-
ρι-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

μενόντων καὶ δοκὴν ἀγωνίαν, ἐφρόντιζε δὲ θεὸν καὶ
λογιζομένοις τὴν τῶν πυθέρνησιν ἡμέρα δ' ἐκάστην
καὶ τὴν ἔξαν ἐπιμελέσθαι δρόσους, ἐξ ὧν ἡ πυθέρ-
νησις καὶ μετὰ μεσημβρίαν ἐμπορεύσθαι καὶ δαφο-
λόγον ἀγωνίαν, ἐκκλέξαι καὶ λὰ διαλέξεις ἐ-
κάστης ἡμέρας ἓν δ' ἐκάστου, ἕλεον τῶν καλῶν-
γὼν ἐν τῶν ἐδίκης πόλεως ἐπαρχίας.

Μετὰ τῶν ἐσηγητῶν τῶν ἱεροφόρων αὐλῶν
μεταλουόμενος, τῶν ὀδοίων καὶ ὀνόματα δρὸς ἐ-
καστὸν τῶν θρησκείας καὶ ἱερέων τῶν ἐπορίας, αὐ-
τοὺς ἕνα τὸν νὰ ἀποσωθῶνται, ἐπειδὴ καὶ
ἡ χαρολονία ὠδὸ τῶν Σονόδ καὶ ἐκκινεῖται
ὠδὸ τῆς πυθερνήσεως. Ἐπανεκβάλλει δὲ οἱ δροχυ-
μενόντες ἐκ τῶν ἰδιωτέρας αὐτῶν δομεστερίας,
καθῆσαν καὶ λαῖς ἐδρασίαις, ἀλ, ἐρώτησε ἐρω-
τῶν, μετέβαλλον σωμαχρῶμα ἐπὶ κυρίαναι-
κὸς θρόνος, δροσοφόρα ἐκκλησία καὶ μεγ-
γικὰ σαλπικὰ πίνρα.

Αὐτὴ ἦναι ἐν συνόδῳ ἡ καλὰ τῶν κυρί-
ων νόμων ἐκκλησιῶν διαπύστολα, καλὰ συν-
έδῳ:

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἕκαστον τῆς οἰκείας ἐπαρχίας μετὰ ξυνόδου τῶν ἱερῶν
μητροπόλεων, ἢ μέλλων ἀντιποιεῖσθαι τὸν ἀ-
ρχιεπισκοπικὸν καὶ θρόνον τῆς πρωτεύσης ἐπαρχί-
ας νομοθετεῖν. Παραπηγθὲν, ὡς φαίνεται, ἡ δια-
φωνία αὕτη, ἄνευ τοῦ τέλους τῆς ἀφαιρέσεως ἐπὶ
τῶν 123ῶν Κανόνων τοῦ Τριγκαίου." Sancimus igi-
„tur, quoties opus fuerit Episcopum ordinari
„Clericos et Primates civitatis, cujus futurus est
„Episcopus ordinari, mox in tribus personis
„decreta facere etc.

Καὶ ἐπὶ τοῦ Κανόνος τούτου ἔρχεται τοῦτο διευκρινοῦν
ταύτην διαφωνίαν, ὡς καὶ μετὰ ταῦτα, ἀφ-
ξανε ν' ἀκυρωθῇ ὁριστικῶς ἕνεκα τέλους, νὰ ἐ-
πιβεβαιωθῇ βεβαιοῦν, καὶ ἐπὶ λέξει νὰ διατυπωθῇ
διὰ τοῦτο αἰσθάνεται χρεία, ὅτι οἱ κυρολογιώτε-
ροι Ἐξηγηταὶ ἐπαρεδέχθησαν καὶ ἐπεκύρωσαν,
οὐχὶ ἕνεκα ἐξ ἐπιστροφῆς ἐκκλησιαστικοῦ καὶ χρεια-
στικῶν ἀρετῶν, ἀλλὰ χάριν ἐνόχων ῥαδιουργιῶν,
ἀπολύτρωσιν δίδων, καὶ ἀπὸ χρηματικῶν δο-
σῶν, χαρισμενδέλων ἕνεκα τῆς ἐδω Πατριαρχικῆς

ἐπὶ τοῦ

τῶν Ἐπιχειρήσεων καὶ τῆς Διοικήσεως, καὶ
ἐξ ἴσου ἐπὶ τῶν συμφερόντων ἑνὸς Συνολικοῦ.

Λαβοῦσα, φαίνεται, ὑποψίαν ἐκ τῶν συμ-
βαινόντων ἤδη ἡ ἀρμοδία Διοικητικὴ Ἀρχή,
καὶ ἐπιστηθεῖσα ἐπὶ τὸ σῶμα, ἐπὶ τὰ καθ' ἑαυ-
τὴν διαλογάς, τῶν νομέων αὐτῶν ἀναμίσ-
ως, ἀρέσθη ἐπιλεκτῶν ἐκ τῶν ἐν δοκῷ συμ-
βαινόντων καὶ διαθέσεων καὶ ἐπιφορικῶν ἐγ-
γράφων ἐδικλεῖσεν ἐγκύκλιος διαγραφάς,
ἐν ἐποχῇ ἐνεβίβασε μετὰ αἰτιολογημα-
μένης ἐκθέσεως πρὸς τὴν ἴδια συνεδρία-
ζουσαν Βουλὴν τῶν ἐκλεκτόρων. Διαγω-
νισθεῖσα δὲ αὐτὴ καὶ ἀναλαβοῦσα συνα-
ρίθμια καθήκοντα, διέλαβεν αὐθωρεῖ δι'
ἐδικῆς ἐπιστροφῆς ἐκ τῶν ἰδίων αὐτῆς με-
λῶν ἐκλεκτῶν, ἐκ ἑνὸς ἑκατοντάρχου ἕνα
νὰ ἔρευνα τὴν ἐσωθέσεως, καὶ ἐν ἀνάγκῃ
ἐκὼν συμπλήρωσιν τῆς ἀναιρέσεως.

Ἡ ἐπιστροφῆς ἐκλεκτῶν συμπλήσασα
ἐκλὸς τῆς ὁριοθεσίας πρωτοκόλλου τὴν ἀνα-λε-

θέντων

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἐπῶν εἰς αὐλὸν ἐνλοχίν, καὶ ὑδοβαλῶσα εἰς λὸν
Βολὸν λο' ἐξαγόμενον λῶν ἐργασιῶν λυς, διαφή-
νελο ἐνλαύλῳ ὑδὲρ λῆς εἰς δέκα παραδαφιδῆς
λαν μὲν δύο ὑδηρχῶν ἐδὶ δυοδεκάδ-, λῶν δὲ
λετάρων ἐδιλεχθέν λων καὶ χιγραλοντθέν λων
ἐδικοδων μελὰ ἑριῶν μεσιλῶν ἐδὶ συνοχῆ.
Τὸ μόνον ὁμως ἔλλιμμα, λὸ ὁδοῖον ἐδύνα λὸ λυς νὰ
παραλοιπῆ εἰς λὰν ἀναμρέσιν λαύλυς ἦναι, ἄλ
δεν συμπεριέλαβον ἐδέσης ὡς δυνενόχυς, καὶ
ἐδὲ εἰ γνώσιν ἐχορήγησαν ἢ ἐδάνεσαν λὰ χρή-
ματα εἰς λὰς ὑποσηφίας Ἐδικοδόχυς, ὅδως δι'
αὐλῶν ἐδιλέχωσι λὸ φρεγματέν ἀξιόμαλος,
διὰ ἕνεκα λῶν χρημάλων ἐπεφεύγει καὶ ὁ
νόμος καὶ ἡ Ἐπιφανεία ἐξυβρίσθησαν, καὶ αἱ
Ἀρχαὶ διαφθάρησαν, καὶ οἱ ὑδοσήφοι λῆς
ὁδοῖς οἱ δανεῖζοὶ ἐδιπόθεσαν νὰ μεδεχφρι-
σθῶσιν ὡς ὄργανα, ἀδωλίσθησαν. Ἀλλ' ὅν δι-
καίως δὲ καλαδίωχθησαν, ἡθελῶς ἦναι
δαῦλοι καλαδιώκλαι.

Ἡ Βολὴ ἐν λοῦλῳ ἀδοδέχεται λὸ συμ-

βε-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

σφάσματα τῶν Εὐμενιδῶν, δρᾶσιν ἄνευ ἀναβο-
λῆς εἰς τὸν παλαὶ τὸ Σκηνικὸν ἐπαγομένη ὑπ' μή-
χανος νὰ δειπνήσῃ τὸν προσφιλεστάτην παλαιφορίαν
Διδασκαλεῖον Διαιτητήριον, καὶ αἱ τοῦ Χορευτοῦ
σπουδὲ ἐν τῶν μεταξὺ ὡς ἐξαγγελεῖαν, ὅπως
αὐλοὶ ἐπαγγέλλουσι καὶ ἐξορχήσωσιν ἐνδεικτικὸν τοῦ συ-
γγενοῦς ἡδονῶν Διαιτητήριον, τὸν ἔκλεκτον καὶ ἡ
τοῦ χρονικοῦ τῆς Ἐλλάδος ἀριστεραντὴ ἐμφανὲς δείκνυ.

Διεξοδεύσεις δὲ λαβὼν δι' ὅλων τῶν ἀφορμῶν
τόπων, καὶ συζητήσεις καὶ ἀπόμνησιν μετὰ
πάσης ἀμφαλέρου ἐλευθερίας, ἀπεδήχθη καὶ
πλέον διαιρέτηρον ἡ ἐνοχὴ τῶν ὑποδίκων ἐν δοχῇ
ἀξιοδίκων μαρτύρων, ἐδιαιτέρων ἐφόρων, ἀρι-
θμογραφικῶν ἢ ἀλληγορικῶν διαγραφικῶν,
καὶ ἐξ αὐτῶν εἰσὶ τὰ τῆς ἐν τῷ ἀμφαλερίῳ ὁμο-
λογίας ἐνὸς τῶν ἰδίων ὑποδίκων. Εὐφρένης τὸ
Διαιτητήριον διὰ τῆς γραπτῆς αὐτῶν ἀποφάσεως,
παλαδίκασε τὸν μὲν δέκα Ὀρέστην καὶ τὸν
δύο ἐκ τῶν ἀρχῶν μετόχων τὰς φυγάσιον, ἀπο-
λύσαν τὸν ἕτερον. Τὸν δὲ ἀρχὴν ἐξετάσασαν,

μετα-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ρελαστέντος πρὸν ἐπὶ τῆς δίκης ἐν Ἀθήναις, εἰς ἣν ἐκ
μικρῶν πρόσχημα.

Ἡ λέων ἐμφῦσα καὶ ἐξαίρετα ἐπὶ δικαίᾳ
συνδικαιολόγῳ καὶ δικαιολόγῳ αὐτῇ ἐπόμενον,
ἔχω καὶ εὐγνώμων πρὸς ἐκ ἐνόχους, δὲν ἐμφα-
νίσεν ἀδικῶν μόνον αὐτούς, ἀλλὰ καὶ ἐκδίκησιν
καὶ ἐθορυβῶν σύγχυσιν, ἐπ' αὐτῶν πρὸ παν-
ἐμφανίσεως καθρωπίνης ἢ ἀφροσυνάτου ἐπὶ
συνηγόρων, καὶ ἐξουσίασε πολλαχόθεν ἐκ
ἐλευθέρων καὶ παθρικίων φορέων ἐπὶ δι-
κίσεως. Τὸ κοινὸν ἐκ ἐκ Ἑλλήνων ἐκ ἐξαλο
αὐτῶν μετ' ἀφάλτ ἐγκαλλιόσεως. Ἡ ἐκ χριστιανικὴ ἐν-
ρώσει, ἐπὶ ὅλον ἀδιάκοπος ἐπὶ ὑδὲρ πηγῶν ἁγια-
κὰς αὐτῆς συμπαθείας, περιέμενεν ἀνυδρο-
νος καὶ ἀθρεμόντος ἐκ ἄτρας ἐπὶ δίκης αὐτῆς,
ἄδος ἐκ ἀναλάβῃ ἢ ὡς ὅλον ὁλοκληρώσει
καὶ ἐνθρίζειν καὶ ἐκ ἐπὶ Ἑλλάς, ἢ ὡς μάθη-
μα βλασφημίαν αὐτῆς δικαιοσύνης καὶ
ἠθικῆς ἀφροσύνης παλαιῶν καὶ θρησκευ-
μάτων καλαχρήσεων καὶ κληρολήπτων, ἐξ ὧν δύ-
γων

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

χοντῶν παντὸς διαφέροντος ἡ ἐνεστῶσα ἐποχὴ τῶν φώτων καὶ τῶν σοφιστῶν!

Τὴν μαλακισμένην δὲ ἐκείνην ἀσέβειαν, συνωκειωμένην μετὰ τῆς γυναικαλύπτου τῆς Θεοπαγοῦς Σχολῆς, χαρακτηρίζουσι τὸ ἀληθέστατα τοῦ Εὐσεβίου ὡς καθαρὰν καὶ ἀραιγραφικὴν Ἀρειανίαν, διδάσκει ἡ συνέχουσα ἀρὸς τὴν ἱερὰν Σύνοδον, ὅσοι μετὰ τῶν Ἀποστολικῶν καὶ Συνοδικῶν κανόνων, διαλάμψη ἐντὸς ὀρισμένης προθεσμίας τὴν καθαίρεσιν τοῦ παρὰ δογματισάντων εἰσαπατησάντων εἰς τὸν Ἄρειον καὶ Ἀρειανίσαντα τὸν Χριστὸν σοφιστῶν.

Ἡ ἱερὰ ὅμως Σύνοδος παρὰ πᾶσαν τῶν σοφιστῶν Ἀρχὴν καὶ τὸν κοινὸν προσδοκίαν, καὶ μ' ὅλας τὰς ἐντάσεις τὸ παρ' αὐτῆς Βασιλικῶν Εἰσηγόντας, ἀρνηθέντας καὶ τὸν ὁμογραφέντα (ἄνευ τῆς ὁδοίας πᾶσα σχέσεως τῆς Συνόδου εἶναι καὶ λόγου ἄμοιρος), ἀσεφάνθη, μετὰ λευκὴν δὲ θεν καθαρὰν ἐνδοιασμοῦ, ὡς Ἀληθέρα τὸ τῆς κοινωνίας Βραχεωνικὸν λάξευτον ὁδὸν τὸ κοινοβούλιον, διὰ ἀνεγνώρισε μὲν καὶ ἐλευ-

μέ-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

μέρους τῶν ἀθερμοθρέπτων τῶν Ἑλληνικῶν, ἀλλὰ
ἐπεφέρετο καὶ τῶν ζώων ἡ θερμὴ ἀρχαία, μετὰ δα-
πάνης τῆς ὀπτικῆς, ἀφοπλισθέντος τοῦ δι-
κανίου ἡ ἀναπνευστικὴ ὁδὸς τῆς ἐξωλέγου
καὶ ἰσοθέρμου ἀρχῆς ἐμπνεομένου, ἐπανέρχον-
ται εἰς τὴν ἐπιπλοκαστικὴν πολυνοίκην, ὡς ἄγγελοι οἱ
λεπτοὶ τῶν Ἑβραίων εἰς τὴν συναγωγὴν μετὰ τῶν
χρόνων τὸ ἀγνοεῖν καὶ τῆς ζάλης. Πλὴν ἂν
ὁ μαστὸς τὸ δύρμαλος καταθηλάσῃ, εὐθὺς
τῆς ψυχῆς μένει ἀνεξίλησις.

Διὰ τῆς δολιοκαινοτομῆς καὶ ἀνθρωπίνης
πράξεως, καὶ ὅτι καὶ τὸν νόμον λαμβάν, ἐκφοβούμε-
θεν ἡ Σύνοδος ὅλης τῆς δολιοστόλου καὶ σι-
δερέου τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπιστήμης, καλιγόνου-
σε δὲ ἄδικος τοὺς ἱερωτάτους καὶ φέρε ἀνδρῶν,
καλέσασα ὁ, τε πρέπει νὰ ὁμολογῇ ἡ ἀσκη-
κὴ δικαιοσύνη, συνεμόρθη μετὰ τῆς κενοφ-
νίσεως, ἀποδοκιμάζουσε, ὡς βεβιωτίαν τῶν ἐσ-
χατοκαίρων, καὶ ἐπιμένουσα σπουδαιοτάτως νὰ
διαφθείρῃ διὰ τῆς ἐξανάστ τῶν ἐκκλησιαστῶν ἐ-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

δι-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

σιαδων, ανήθικον και αἰσχρὸν σύγγραμμα δημοσι-
ευσας, και δαιμονίου φορτικότητος, καὶ ἐξ ὧν γρα-
φει τὰ ὑπ' αὐτῶν συμπαθείας τὰς και τὴν ὑ-
περμεγέθη διάνοιάν τινος, ἐν τῇ θέσει ὑποπτό-
μην ἐπ' αὐτῶν τὸ κράτος, ὡς ἀληθὲς ἦρχον
αὐτὸ οἱ Πάθη ἐν τῇ ψυχῇ. Ἐκαμένως δὲν δι-
καίως ἐξήγγειλε καὶ αὐτὴν καὶ τὴν ἀφαλέα-
σιν και ἀνεπιτρέπτον μενὴν γυναῖκα, και
ἐξομοίασε τὰς μορφὰς και ἐσεβεύσης τῆς ὀρθογρα-
φικῆς δημοσιογραφίας.

Εἰς τοιαύτην μίαν τῶν διάφορων ἐπιγρα-
φὴν και ἀνεπιτρέπτον θέσιν τὸ σφάγμα,
και τοιοῦτον ἦναι, φέρε εἰπεῖν, τὸ γεγονὸς, τὸ ὑπ' ἐμοῦ
συνεθάφθη, και ἴσως μᾶλλον συνεμάλλη τὰ
πνεύματα. Ἤδη θέλει ἐξελθεῖν καὶ ὑπὸ τὴν ὄ-
ψιν τροφὴν διαλῦσαι αὐτὸ ἐμοῦ, ἀφ' ὅτε-
που πρῶτον ἐκ τῶν τῆ Ἐπιμηθείας ἐπεσεν.

Ἂν ἡ πρᾶξις τῶν Ἑπτανησίων ἦτο μεγα-
λοψυχίας και ἀνεξικακίας, ὡς ἔφηναν και
διαλογίζονται ἴσως ἀπὸ ἄλλα ὁμοίας ἢ και
δια-

διαφορετικῆς φύσεως, καὶ ἔτσι δὲν μποροῦσαν
νὰ ὑποκύψουν εἰς τὴν διαπασίνην ἀντίθεσιν, ἡ ὁποία βεβαί-
ως ἤθελεν ἐπιφέξῃ λύσιν, ἢν ἡ λόγος ἢ ἤθελεν
εἶναι γενικὸν διὰ ὅλους. Ἀλλὰ δὲ μόνον ἐκεῖνο-
νον, ἀλλὰ ἱερὸν ἐνόμιζον ἢ ὁλό-
γον ἐνδιαφερόμενον περὶ τῆς αὐστηρᾶς τῶν ἐθνῶν
ἀνθενείας, ἤθελεν εἶναι συμφερώτερον. Πλὴν ἀφ'
ἑαυτῆς ἡ ποίησις, καὶ μάλιστα ἡ τραγῳδία ἐθεωρήθη
καὶ ἐπροκαλέσθη, ἢν δὲν ἦτον εἶναι πλέον, ἢν
ὀλίγιστον, ἢν ἡ κοινὴ πρὸς τὸ ἔθνος, νὰ ἀρνη-
θοῦν ἢ νὰ ἀρεσβάλουν ὁ ἀληθὴς αὐτῆς χα-
ρακτήρ, καὶ νὰ φαλσιάσουν αἱ νόμιμοι κα-
τὰ τῶν ἀσεβούντων συνάξεις.

Ἡ σκηνή, ὁ φαλσιασμός, ἡ μισοφθο-
γία, καὶ τὸ αἰσχρὸν συμφέρον, ἐσυμβάθησαν
καὶ συμφῶνησαν νὰ διαμεσοβυλώσουν τὴν ἀρο-
μοῦσαν καθαρσιακὴν ὁδὸν πρὸς τὴν χα-
ρακτηριστικὸν, ὅστις ἠδύνατο νὰ ἦναι
ἄλλος κατὰ τὰς ῥάτας καὶ συχνὰς διαλλάξεις
τῶν τε ἐπιτηδείων καὶ ἐπιτηδευμάτων καὶ

τῶν

τῶν ἐξωτερικῶν ἢ σολικιστικῶν νόμων, εἰμὴ ἐναῦθεν
τὸν καθαρᾶς Ἑλληνίας.

Ἀλλὰ τί ἐστιν Ἑλληνίς; — Ὑδὼρ ἐν ὀλίγοις ἡ
πρώτη τοῦτου γένεσις. Ἑλλην τις γένηται τὸ ἐπιθυ-
μητόν, εὑρισκόμενος καὶ ἀπὸ τὸν ἐσχάτων τῶν ἀγρῶν·
Ἀφικόμενον ἐπὶ τὸν Σαμάρραν, καὶ ἐπαπήλθων τὸν
λαὸν διὰ τῶν γραμμάτων, ἐπεὶ ἔθη πρὸς τὸν
Ἀπόστολον Πέτρον, διδάσκοντα ἐπὶ τῶν Ἱεροσο-
λύμων καὶ ἐπιθέντα τὰς χεῖρας πρὸς μεταδόσιν
τοῦ ἁγίου πνεύματος, καὶ λαβεῖν παρ' αὐτοῦ ἵνα
ἀγοράσῃ ἀπὸ χρημάτων τὴν ἐξουσίαν τοῦ νὰ με-
ταδίδῃ καὶ ἐκείνοις τὴν χάριν τοῦ ἁγίου· Πετρόμα-
νος δὲ τῶν τῶν χειρῶν τὸν ἐπιθέσεως. Πλὴν ὁ Πέ-
τρος ἔβλεψε πρὸς αὐτόν, εἶδε μὲ ἀγανακτήσεως
φύγε ἀπ' ἐδῶ, ἀποκόπηκε καὶ σὺ καὶ ὁ ἀργύριό-
σου, διότι ἐνόμισας ὅτι ἡ δωρεὰ τοῦ Θεοῦ ἀπο-
κτᾶται διὰ χρημάτων. Σὺ δὲν ἔχεις μέρος μετ'
ἡμῶν, διότι ἔπρεπε νὰ συμφωνήσῃς ἐξ αὐτῆς,
διότι ἡ καρδία σου δὲν ἦταν εὐθεῖα ἐνώπιον τοῦ
Θεοῦ." Πέτρος δὲ ἔβλεπε πρὸς αὐτόν· ὁ ἀργύριόν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

"τον ἀπὸ σὺν σοὶ εἰς ἀπώλειαν, ἀλλ' ἵνα μὴ Συρέων τὸν
"θεὸν ἐνόμισας διὰ χρημάτων κλαῦσαι. διὸ ἔγε
"σοι μερὶς ἐν τῷ καπῴ ἐν τῇ λίμνῃ τῇ, ἣ γὰρ
"καρδία σου οὐκ ἔστιν εὐθεῖα ἐνώπιον τοῦ θεοῦ.
"Πραξ. Ἀποστ. κ. κ'."

Ἐν τῷ χρόνῳ καὶ τῷ γεγονότι τότε τῶν ἐκ-
κλησιαστικῶν ἀξίωμα προσκυνούμενον διὰ χρημά-
των, ἐκαπηλεύθη καὶ ἐμολύνθη Σμύρνα ἡ
Σμυρναίων, ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ μεγαθύμου
Σμύρνου, ὅστις πρῶτος ἐσυγράβη νὰ προσκυ-
σῃ δι' ἀργυρίου τὸ ἀποστολικὸν ἀξίωμα καὶ τὸν
χάριν αὐτῆς, ὅσα ἐκ Σύρου φυγὼν ἀνύπνιλον,
καὶ κλαὶ τὸν μέγαν Βασίλειον ἀνεκλεκτον
τον." Τί γὰρ ὄφελος τοῦ Σύρου ἔξω αὐτῆς ἀνελθεῖν;
πρᾶ; διὰ τοῦτο ὁ λόγος τοῦ Εὐαγγελίου ἐκ τοῦ
παραδόξου ῥήματα τῶν ἐγγεγραμμένων.
"Σαρκὸς ἐλάβετε, Σύρεται Sik". Καὶ ἀναλύ-
ρεῖν ἔφαν ἡ ὑδὸ τῆς Ἐκκλησίας ἀποδεχαρέ-
νη ἱστορικὴ ἀρχὴ καὶ φάσις τῆς Σμυρναίας, καθα-
ρὰ καὶ μεγαλειώδη καὶ ὑπέροχα ἄχρις διατεθαρμένη.

Εἰς

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Εἰς αὐλὸν δὲ ὑπάγονται ἀναφερομένως καὶ ἡ ἐν συνεχῇ παραδόσει παλαιοτάτη Ἑστιαιοδική, διὰ ἐκλείποντα τὸ ἄξιωμα αὐτῶν διὰ χρημάτων. Ἐὰν ταῦτα δὲ ἐκφορηγῆται ὑπὸ τῶν ἐλευθέρων εἰς τὰς παλὰ τοῦ κρατοῦντος πόλεως ἔθους διαπόρησιν προλάτεως ἢ ἐπιτροπῆς καὶ ἰδιοπορύσεως, ἐκάθοδε ἀθῆναι βεβαιωμένα αὐλοὶ χρυσοκαυθῆ καὶ μίαν μάλοχοι τῶν θεμερομένων Ἑστιαιοδῶν. Ὁ διάφορος βρόδος τῆς ἐπιμελοῦς διαπορδόσεως, δὲν μεταβαίνει τὸν φέρον καὶ τὸν Σημαντικὸν χαρακτῆρα τῆς πρόξενος, ὅθεν ἀποδεχῆται ἐκ τῆς δόξεως τῶν χρημάτων εἰς ὁρὸς τῆς χρυσοκαυθῆς, εἰς ὁρὸς εὐεργέτης ἐξ ὧν παλὰ νόμον ἐξαρτᾶται ἡ ἐπιλογὴ καὶ ἐπιμέρους, ὡς ἐγένετο ἐν τῇ προαναγραμμένῃ σχεδιάσει.

Ἀλλ' ἀρτὶ οἱ προχειροβάλεις Ἑστιαιοδοι ἀπῆλθον εἰς τὸ ὑπερῷον αὐλὸ ἄξιωμα διὰ τὸ αἰσχρὸ καὶ θεοπαίσιον μέρος τῆς Σημαντικῆς, ἂς ἐδώρησεν αὐτὴ καὶ εἰς σοίκους ὑποδεέστερους δοκιμὰς ὑπό τε τῶν Ἑλλήνων-

στα-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

σαγιτῶν κανόνων καὶ τῶν δοκίμων νόμων, καὶ
ὡς θεωρῶνται καὶ χαρακτηρίζονται ἰδιαίτερα
ὑπὸ τῶν ἐγχ: Παλάρων." Εἶτα Εὐσταθίου, ὁρίζει ὁ
"Α. κανὼν τῶν Ἀσοχόλων, διὰ χρυσαλίδων τῶν ἀ
"πάντων ἀόλως ὑγραλίων γένους, ἢ Πρωτόλερος ἢ
"Δεύτερος, καθαρίζεται καὶ ἐκκοπίζεται δακτύλα-
"ων καὶ τῶν κοινωνίας, ὡς ἔχειν ὁ μάγος ὑπὸ τῶν
"Πάλαρ!! Ὁ δὲ κβ. τῶν 3! Συνόδ διαλάβη ἰδίαν.
"Τὸν ἐπὶ χρήματος χυρολογημένης ἐγκ Εὐσταθίου,
"ἢ αἰτιολόγοις ἐμπειρίας, καὶ ἐ καλὰ δοκιμασί-
"ας τῶν βίων πάντων, καθαρίζεται προσφέρομεν.
"Ἀλλὰ καὶ τῆς χυρολογδιαφοράς."

Τὰ αὐλὰ ἐκλεκτέρων καὶ ἐνδοκιμώτερον
διαχωρίζονται καὶ ὁ Δ' τῶν Β', καὶ ὁ δ. ε' καὶ 10.
τῶν Σ' Συνόδ. Οἱ δὲ Παλάρες ἐδιαίτερες, ὡς ὁ
Βασίλογος, ὁ Γιννάκος, ὁ Ταράπος, ὁ Βαλταρὲν,
ὁ Ἰσίδωρος καὶ ἕτεροι χαρακτηρίζονται τὸν δὲ Σι-
μωνέως προσχωρίζόμενον ἐμπρεπῶν, ὅλα μὲν με-
γίζον σάκλων τῶν πρελατῶν, ὅλα δὲ καϊδίων
χρησιμόνων, καὶ ἄχολα ἀσκεβίζαλον, ἀπαιτήσεως καὶ

καὶ σάσης ἱεραλκοῦς ἀξίας καὶ χαλκοτυπίας ἀκόλουθον.

Εἶναι μὲν ἀληθὲς, ὅτι ὁ μέγας Βασίλειος εἰς
τὸν ὄρος ἐν τῷ τοῦ πάλαι Εὐστοθίου κανονικῷ ἐσ-
χολάσθη, ἐμφορεῖται μὲ' ἐπιγνώσεως καλῶν λόγ-
ων καὶ σοφιστείας ἤδη προχωρησάντων, ἀλλὰ ἀδοκιμά-
στως καὶ λίαν αὐχμηρῶς καθ' ὅσον εἰς τὸ ἑξῆς ἐν-
θέσον χυρολογηθῇ διὰ λαϊκὴν σαλαγικῶν μέσον, ἀλ-
λὰ ἀπομπρόλογ καὶ ἀποβάλλω αὐτὸς ἐκ τῆς Ἑλλα-
δάς. "Εἶδες μὲ λαίλαπα μὲν τὴν ἐπιχώριον ἀρέσκῃ τὴ
"λοιπὸν, τῶν μὲν ἐνταῦθα θυσιαστηρίων ἀναχωρή-
"σω, Ἰουλίου δὲ ἔνθα τὸν θεὸν Σωρεὰν ἀγαρά-
"ζων μεθυλῷ Σύριαν." Ἡ συμπαλάβασις ὅμως
ἐκφεύγει τὸ ἀγ: ἀντρός, ἴδες ἐπὶ σαφρικὸν ἀφρῶν
φράσεων, τοσοῦτο φρέσκ ἐπανηλημμένων νὰ ἐ-
νεργῶσι, ἴδιον ὅλως ἀμουσικῆς, διὰ τὸ νόσ-
μα τῆς Σημειώσας ἓν τοῦτο γενικευμένον ἐν τῇ
ἐσοχῇ, ὡς ἂν συνεβάλλετο μέρα αὐχμρὰ, ἡ Ἑλ-
λὰς ἀνθεῖ λογικῆς ἀπόρρητος καὶ ἄνευ
ἐμφρενῶν. Ἀπ' ἐναίς τὴν ἓν ἐφράγμο λόξ,
ὡς σήμερον, περὶ σημειωμάτων ἐπιπόρως καὶ καθ' ἑν-
ἑνα.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἐμοῦ δὲ ἐπιτάξαντος καὶ παραδειγματίσαντος, ἐξ
ὧν ἐπορεύθη καὶ ἐπιστάθη ἄδουσα ἡ μοιχα-
λίς, καὶ ἀνυποδύτους περιέρχεται ἐπὶ ἀμφι-
βόλου τῶν ἱερῶν πανδυκτῶν, ἕως ἐπὶ τέλει
μὴ ἐπιγνωσθῇ ἑαυτῆς ἀκοσμήμα. Περὶ τὰς
4 ὥρας Μ. Χ. ἐκαλούμεθα ἐν Ἐφέσῳ, ὑπὸ Εὐσεβίου Κων-
σταντινουπόλεως ὁ ἁγ. Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, καὶ
μεταβὰς εἰς Ἔφεσον, συνεμάλετο Εὐσεβίου, ὅτι
καθῄρεσαν ἐξ Ἐφεσιάδος ὡς Σαμοσατέως.

Ἄβαυλος μὲν ἐξ Ἐφέσου καὶ ἱερεὺς πανδυκτῶν, καὶ
ἐνάρετος Πατὴρ ἐπίσκοπος, ζωγραφίζων, καθα-
ρῶν καὶ διὰ βαπτισμοῦ ἀποδέχεται τοὺς ἐθνικοὺς καὶ
θεοσεβεῖς Σαμοσατεῖς, ὅθεν θεωρῶν ἐπιμε-
ως αὐτὸς ἦκεν ὡς ζωγράφος βρῶσι ὁπωσοῦν, ἀλλ' ὡς
ἐχθρὸς βρῶσι ἀναγκαίαν καὶ ἀναλγησίαν τοῦ ἐπι-
σκόπου, ὡς πάντως ἄρσαγος καὶ μεταμφιεσ-
μένος, ὡς ψευδῆ ἀπολιπροσώπου τὸν βίον καὶ
ἀμωμήτου τοῦ ὀρθοδόξου πρώτου δίκαιος Ἀρχιμῆ,
τὸν ἀοίκητον ὃν ὁ παρεμβάτων τοῦ ἐνδιδύμου καὶ μὴ
μένων ἐν τῇ διδαχῇ θεὸν οὐκ ἔχει, καὶ ὡς πάντη
ἔχε-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἐφοιμένης ἐξ ὅτου ὀφείλετε, καὶ λοὶ ἀδόξαν παῦ-
λαν, νὰ καλέχωσι δροσόλιον οἱ λοῖς Ἑλληνικοῖς ἄρ-
γύριους." Δὲ λοὶ Ἑλληνικοὶ ἀνεσέλησαν ἵνας, τι-
"μάλεον, σύφρονα, κόσμιον, φιλόξενον, δεκαιοκρὸν,
"μὴ σκρόνον, μὴ σκέπτικον μὴ ἀσφαλῆ. Δὲ δὲ
"καὶ μαρτυρίαν καλὴν ἔχει ἀπὸ λοῦς ξένους, ἵνα
"μὴ ἰδὴ ἀνεγλωσμὸν ἡμεῖς καὶ σαγέδα λὸ Θεοδόρ.
"Ζερ. Ἀ. κ. γ!" Δὲν σιχαίνομαι δὲ οἱ λόγοι αὐτοὶ
νὰ ἐκφέρω ἀπὸ λὸ θεῖ ἀσοχόλιν χάριν σελίδ, ἢ
σρὸς ἐπίδειξιν, διότι δὲν ἐπιθυμῶ λόγου, ἀλλὰ συν-
εννόησιν, δοραλλὴν, ἀμαρτύρ καὶ ἀδέκθυτον
δοῦ λοῖς δικεύουλο. Καὶ ταῦτα μὲν οἱ Ἀθόδοξοι,
οἱ καθόλικοι καὶ οἱ Πατέρες ἀγίφτ. Θὲ δὲ σρὸς τοῦτ
συμφορρήσωσι σοφοὶ νόμοι, τί διαφόν;

Ἡ μὲν Κεφὰ 123ῃ ἐν λῷ β. αὐτοῦ κεφ. ἀδ-
αγορεύει μὴ τοῖς ἀπὸ δὲ χρυσόν ἢ ἄργυρ ἢ λίθ τινος σφρα-
γιδος ἐνεργείαν λῶν Ἑλληνικῶν ἐμφύειν καὶ
χρῶσιν, ἐμφυτοῦσι ἐθίσις καὶ λοῖς χαρακτῆρας
καὶ λοὺς λαβδανοὺς, καὶ λοὺς μεσολέτους, καὶ πα-
ρέλλοις αὐτοῖς ἐκοδύσι λὸ σχῆμα τὸ ξυλρ.

γίνε

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

„Prae omnibus illud servari sancimus, ut
„nullus prev suffragium auri, aut aliarum
„rerum, Episcopus ordinetur. Si quid au=
„tem tale committatur: ipsi semetipsos,
„et alantes, et accipientes, et mediatores eo=
„rum secundus sacras Scripturas et sanctas
„regulas damnationi subjiciant: et..... Sa=
„cerdotii aut cleri honore removentur." Ὁ=
μοίως φύσους διαλέγεις διαχαράσσει καὶ ἐν
Νεαρᾷ 6ᾳ καὶ 137ᾳ

Ἡ δὲ Ἐξάβιβλος, ἥτις τὸν ἄλλο ἔχει ἡ Ἐκλο=
γὴ τῶν Βασιλικῶν καὶ τῶν Νεαρῶν, εἰς τὸν περὶ
χειροτονίας τῶν Ἐπισκόπων καὶ Πρεσβυτέρων
λέγει οὕτως λέγει· „ὁ χειροτονούμενος Ἐπίσκοπος
„λαβέσθω ὁρῶν δισσῶν τὸ μὲν τῆς ἰδίας ἀγίας, καὶ
„..... ὁμοίως μηδὲν δῶναι, μήτε μὴν ἐπαγγέλ=
„λεσθαι παραχήν τινι ἐπὶ χειροτονίᾳ. Ἐὰν δέ
„τι παρὰ τὰ ῥηθέντα μέτοχα, λύεται καὶ ὁ χειρο=
„τονήσας Ἐπίσκοπος, καὶ ὁ χειροτονήσας μέλλει τῆς Ἐκ=
„κλησίας ἐκβάλλεσθαι." Καθόλου δὲ οὐδὲν ὁρί=

τεται

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

σθαι· "Θεσπέσιμον ἐὰν Εὐάνιππον, μεσιλευόντων λιπῶν
"ἐν χρυσέᾳ παλαβολῇ χυμαλοντιβῇ, καὶ τὸν Διόδωρα,
"καὶ τὸν χαμβδοντα, καὶ τὸν μεσιλεβοντα, τὴς
"ἐμπροσθεν ἢ τὴς τὸ σμήρν λιμῆς, καλὰ τὸν ἱερὸν
"σανόρας, ἀσομιντῆσθαι". Καὶ ταῦτα μὲν ἐσμήρ-
ξον καὶ οἱ σοφιστικοὶ νόμοι καλὰ
ἐὰς ἐσοχὰς ἐσμήρας τὴς ἀμφιβρότης ζήτεως καὶ τὴς
παραμφιβρότης σοφίσμας.

Νῦν δὲ ἔτινα ἀσορέας ἄξιον, ἂν ἔχῃ καὶ ὑ-
σοτάσας πάροχον, ὡὸς ἡ ἀνδραγαθὶς τὴς Ἑλλάδος
Σύνοδος ἐνέβαλον τοῦτον καὶ τοῦτον τὸν λιμῶν
καὶ ἐνδιμῶν διαβάξαν, ὑὸὲ τὸ πράδος τῶν ὁ-
σοίων ξυμφοσαγμῶς διαλεχθῆναι, καὶ ἀσέν-
δε τὸν ἀγῶ τῶν ἀμφιμεννῶν Σοφιστῶν, σεβασμί-
ων Δαίμων, καὶ τῶν δύο μορφαίων τὴς ἱερᾶς
Δοσοφιστῆς Διδασκάδος, ἀσελόμενος νὰ θέσῃ
ἐὰς ἀμφιβάλιαν τὸ ἀναμφιβάλλον, νὰ καλα-
ζήσῃ σρόβλημα τὸ ἄδυ σαυμένον, καὶ ἀσοδε-
χομένων γνώμην ἀμφάλαν, νὰ ἐσεβάλῃ ἡς Σα-
μονιακὴς Ἐθνοσοφὸς σοινὴν ὅλως ἀσολε-
βόντων.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

βάντων ἐν ταῖς ὑπορρίναις διαλάξεσι, καὶ ἄρδην
ἀφελόντων τὰ σφοδρύοφα καὶ ὀρθόφυτα ἀπὸ
τῶν θεσπεσίων ἀνδρῶν!

Τίνα ἆραγε χαραμπηρισμὸν ἔδωκε ἐκ τῶν ἀρχῶν
τῶν ἐπὶ δωροδοκίᾳ καταδικασθέντων ἐφόρων;
Ἀμέτοχ βεβαίως τοιαύτης ἔχομεν γνῶσιν ἐξ ἀπο-
ρρήτου διαθέσεως, διότι δὲν ἠδυνήθημεν μέχρι τοῦδε
νὰ διερευνήσωμεν τὸν λόγον αὐτῶν. Ἐξ ἀπαντή-
ρων ἀσαφῶν ἀρχειακῶν, ἐκ τῶν ἀπὸ τοῦ τότε
διαδοθέντων, καὶ ἐκ τῆς μετ' ἐπιμονῆς τῶν ἐ-
πιτρόπων ζητήσεως μόνον
ἡ ἕλοι καταδικασθέντες ἐφ' ἑαυτῶν ὠμολόγουν.

Ἀλλ' εἷς ἐκ τῶν ἐφόρων ἐπιμελητὴς ἐσκε-
πτέθη ἐν αὐτῷ ἡ πρότερον αἰτία σοφία;
— Οὐχί βεβαίως ἕτερα ἄλλαι ἦσαν, ἐμοὶ τοῦ
καταγνωσθέντος ἀπὸ τοῦ ἑλληνικοῦ Δικαστηρίου,
διότι κατὰ συνέπειαν τῆς ἀπογράφεως ἐδοθή-
σεται καὶ ἡ ξενοδοχεῖα τοῦ ἀνθιμερείου, καὶ
ἐξέβαλον ταύτην ἐνοικιάζοντες αὐτὴν ἀπόφασιν, ἀλλὰ
τὸ ἀμερισθὲν ἀπὸ τοῦ Δικαστηρίου ἐπάνω,

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Τῆς καὶ ἦταν οἱ Συρακούσιοι, ὅπως διαφθορικὸν
ἀρὸς ἑαύτους ἐφ' ὅλου τοῦ χρόνου ἐξεύρατος, παρεβάλ-
ἐν τῇ ἐπιχωριάζουσῃ λέξει τὸ χαρακτῆρα τῆς Συ-
μενίας. Ἡ δὲ Συμωνία ὡς προαπεδείξαμεν, ἐ-
βόλε διαφορᾶται δ' ἀρχαίας, καὶ δοκῶ ὀφείλε-
ρον προσῆκον, ἀλλὰ δὲ καθαιρέσεως καὶ ἀ-
σοβοῦς ἐπ' ἐνόχων ὑπηρεσιῶν. Εἶναι φανερὸν
ἐναργὲς καὶ ἀναφισβήτητον, ὅτι ἐν τῇ προσφυ-
σῃ ἐκφωνήσει ἡ Ἑρὰ Σύνοδος ἐφρόνησε σωστὰ
λοντο καὶ ἐπιχωριάζουσα καὶ δοκιμωτάτη ἐκλεκ-
χόρους, καὶ ὅτι δὲ τῆς ἀρχαιότητος αὐτῆς ἐ-
κεινον ἐν ἐπιστολαῖς, καὶ νὰ γένῃ ἐπιμελέστερα καὶ
ἐπὶ νόμων καὶ τῆς δοκιμότητος. Μεγάλην ὄμως ἀ-
νεξάλο εὐθύνην φέρουν ἐνώπιον τῆς ἱστορίας,
ἐν συνειδητῶς λοιπόν, ἀλλὰ καὶ ἐνδιαφέ-
ὅλων ἐπὶ τοιούτου ὀμοθύμου ἐπιχωριάζουσα!

Πλὴν ἐγνώσθη λάθος εἶναι δυνατὸν ἐξ ὑπερβολῆς
ἢ ἀφέλειας αὐτῆς, ἀφοῦ ἀπὸ τοσούτου χρόνου τὸ ἴδιον
διαλεκτικὸν; — Τότε καταδικάζομεν τὸ ἐγκλημα-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

λὰς

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

μας συναφθῇ μὲ τὴν ταμπέικην κόμην καὶ
τὸ δελαὺλι ἀγγλικὸν χρονόμετρον εἰς ἓν ἀθ=
μον καλδώνιον ψυχοφθόρον συζήτησιν. Ἐπὶ δὲ
τοιούτοις δύσκολον τὸ εἶναι ἐνόχους, ἀπαιτήσεων
ἐξ ὅλων τῶν κόμων, καὶ τὸ δυνάμενα ἀνδρὶ=
κὸν χρονόμετρον εἰς τὸν συνεργαλικὸν ἀνά=
θεσιν τοῦ αὐτοῦ συζήτησιν. Θέλω ἡ σοφία
τῶν Ἑλληνίδων καλλιτέχνων δικαιοσύνη καὶ
ἀκλεσιαστικῶς, ὅ, τι ἡ Σωφροσύνη τῶν σο=
χλείων πρέπει νὰ ἀναγνώρῃ ἐντόμως καὶ ἀθικῶς.

Ἀλλ' ἡ ἁγία αὐτὴ Σύνοδος ἐσυζήτει ὁρατὰ
ὁδοὺς καὶ ὁδόσας ἑτέρας ἀλλεργὰς συνεταίρας,
δύναται νὰ ἐσυνέρχῃ ἐσωτερικῶς δὲ καὶ ἐξωτε=
ρικῶς ἢ ἐσόμενος αὐτῶν, ἂν ἐν ἀγαθῷ τὸ ἔθνος
δὲν λάβωσιν ἐντομωτέρων καὶ χριστιανικὰ ἔρα
ἐρασὴν τοῦ σχήματα; διὰ ἐσὶ λογοδοσίαν καλα=
σκιαθένλας καὶ ἐσὶ Σεμνὰ ἀρχιεπίσκοπος
Εὐδοκιάδου, ἐδανεισθέντος ἰσχὺν εἰς τὰς ἑτέρας
ἰσχὺν μελὰ τὸ ὅτερον τῆς ἐρετῆς ἐκρυίας, ἢ ἔτυχον
σλίον ἐσυνεπιάρεσεν, καλὰ τὸν λόγον τοῦ Ἀθορόλη,

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

πάντε=

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

"ἀντεπίλοιπον, σύμφορος, ὠφέλιμον, καλῶς προϊτά-
"μενον τὸ ἐκεῖ εἶναι, λέγουσι ἔκουλις ἐν ἀπολογίᾳ
"τοῦ Δαίμονος Σωκράτους, καὶ ἔλεον γενόμενον τῶν
"ἔργων ἐν λόγῳ, ἐν ἀναγνώσει, ἐν ἀγάπῃ, ἐν ἀκούσμα-
"σι, ἐν σπουδῇ, ἐν ἀγνείᾳ;"

Πολλοὶ γε καὶ δεῖ. Ἦθελον ἀφοσιωτικὸν ἐπιστή-
μην ἀληθεῖς ἀρχῆς, φαλμικοῦς μανίας καὶ χρη-
ματικῆς λύσης, ἀλλὰ ἀλέον ἀδόλως καλοκαιρούλες,
ἀλλ' ἀπλῶς καλοκαίρουλες δὲ ἔφαγον καὶ πί-
ων ὀρῶν αὐλῶν δόμενον, ὅδως ἀνδρῶς ἀποθη-
μενθῶσιν· Ἦθελον ὅλως καὶ σπανδαλιστὰς ἀνθ-
τραλιώσεθαι κατὰ τὸν ἀδοξίαν Πέτρου, σαφαλί-
σαντος," Πορεύσομαι δὲ ἐν ὑμῖν σοφιστὸν τὸν θεὸν,
"ἀποσκοπεῖτες μὴ ἀναγκαστικῶς, ἀλλὰ ἑκουσίως, μη-δὲ
"αἰσχροκερδῶς, ἀλλὰ προθύμως. Καθ. Α'. κ. Ε. γ. 2."
Παραπολυθύμενοι δὲ συνέμα, ἢ μᾶλλον φέροντες,
ἐοὶ τῶν νέων τὸ χύμενα τοῦ Σωροδομίας, καὶ
ἐοὶ τῶν χέρνων τὸ σαρκόσπιρον τῆς Σιμωνίας, ἢ-
θελον πάντοτε καὶ σπανδαλιστὰ καλοκαιρούλ τὴν
ἐναχάνδαν, ἀσαφορεύτους εἰς ἑαυτὸν καινοτο-
μῶν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τῶν δῶδεκα μετὰ τῶν ἀπεσταλέντων καὶ ὀρθοδόξων
ἐπισκόπων συμπορευόμενον, ἀλλὰ τῷ ὄντι ἐν τῇ ἐκ-
λογῇ, ὃν ἀληθῶς εὐσεβῆ καὶ θεόφρονα, πλήρη
τοῦ ἁγίου Πνεύματος καὶ σοφίας μὲ ἀναμε-
μιγμένης ἐμπειρίας καὶ ζηλωτικόν; —
Δὲν ἦτο λοιπὸν καὶ αὐτὸς ἀθετῶν τὴν νόμον
καὶ ἀσεβῶν κατὰ τῶν ἁγ: Ὀρθοδόξων καὶ ἀπο-
στολικῶν ἱερέων Ἐπισκόπων; — Ἀλλὰ ἀδικαιολόγη-
τος παραμένει καὶ τῶν ἀδελφῶν προσαγόρευσις." Εἶπε
" ἔρχεται πρὸς ὑμᾶς καὶ ταῖν διδαχὴν τοῦ Χρι-
" στοῦ τὸ φέγγος, μὴ λαμβάνετε αὐτὸν εἰς οἰκίαν,
" καὶ χαίρειν αὐτῷ μὴ λέγετε. Ἰωάν. Καθ. Β'. ς 10".

Τοιοῦτοι ἄραγε ἐπίσκοποι ἦσαν ἀγάπης ἢ ἦσαν
σίδαρον ἦθεσιν ἔχοντες ἀπάνθρωποι ἐν τῇ μορφῇ
τοῦ Χριστοῦ φαίνονται, ἐν ᾧ πρῶτοι αὐτοὶ ἐμίσησαν
καὶ ἐνόμισαν καὶ τοὺς νόμους, καὶ ἐπέβησαν
καὶ τῶν ἱερῶν ἐθίμων καὶ παραδόσεων τῆς
ἀγίας αὐτῆς Ἐκκλησίας; Ποῖον μανδατὸν πα-
ράλληλον ἦθελαν παρέχει ἐκ τοῦ στόματος, ἢ πῶς
ἦθελαν δεδόσθαι καὶ ἐφυλάχθη ἐν αὐτῇ τὸν
ἦθε-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἡδυπνὸν τὸ Εὐαγγελιὸν καὶ τὰς διδασκαλίας τῶν ἀπο-
στόλων, ἀφ' ὧν καὶ τότε ἐτράπησαν καὶ πάγκαν ἀφι-
κράτησαν; Μὲ ἀοιδὰν γλῶσσαν καὶ μὲ ἀοῖον γό-
μα ἤθελον σοὶ ἐκεφήσῃ ἔνοχοι πορφυρὰν ἢ ἐρω-
μένην, καὶ σερβετικὸν τὸν ἀσοχὸν ἀπὸ τὸν διά-
φθορον τὰς συνηθείας δυρατσίαν, καὶ τὸν ἀ-
μαρτωλὸν τὸν ἀσοσιον τὸ Χριστὸ Εὐαγγελίαν Σερ-
νίαν; Διὰ ἤθελον τότε καὶ αὐτοὶ γίνη καλα-
γέλασοι, καὶ ἡ θρησκεία συνδυκεύσῃ ἐν τῇ
ἀληθείᾳ τοις, καὶ οἱ σιγοὶ ἐκοσκέσῃ σᾶσαν εὐ-
λάβειαν; " Τὸ ἂν τὸν ἀρχομένης διδασκαλικὰ-
" ἄγρι, τῶν σροσηλύτων σιοχρῶς διαπεμένων; καὶ
" σῶς οἱ ἔλλοι βρβαροι, γεννήσονται ἄμεν Ἕλλη";
— " Οἱ Ἀραβίζαροι καὶ οἱ Ἐθιοπὲς λαοὶ, λέγω σ'
" Μακεδόνες, διὸ ἔμεν λόγια τόσον φοβερὰ εἰς
" τὸν φύσιν, ὅσον ἔμεν φοβερὸν λόγος μετα τῆς τῶν
" Εὐαγγελίων τοῦ χριστοῦ, ἀρχιερεὺς μὲ συμμορφό-
" μενος μὲ τὸν καθαζὲν νόμον καὶ κανόνας
" τῶν Εὐαγγελίων."

Εἶν δὲ τοῦτος ἔνεκα φιλοσοφῶ ἡ συμ-
φέρον-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

φορίας, ἢ ἴδιόν τινα τῶν περιεστώτων δυσκολίαν
εἰς λύσιν ἀγάγωμεν, καὶ ἀσκαλαφώμενοι τῇ χειρὶ
συναλλάσσωμεν τῇ ξένῃ καὶ τῇ ξενίᾳ, ἢν
ἔτυχεν ἐπάρχη εἰσόδιος μόνος ἐν τοῖς
δρόμοις ἢ ἐν τῇ πανηγύρει ὀχούμενος, ἢ νέα
κόρη ξενικωτέρων καὶ ἀλλοφυλικῶν,
ὡς ἤδη ἔοικεν, ἀπ' αὐτοῦ ἔθνους καὶ δι-
γενῶν ἐπαλαμένων ὁρμωμένη, ἐναφῆ τὴν
τῆς δόξης μεταξὺ νεοπαθῶν καὶ πα-
λαιοπαθῶν; — Ἐγὼ δ' ἀπάγχιστον δὴ θεῶ
ρῶ τὸ πρᾶγμα ἐοικέναι, καὶ ὑγιαλγο-
θύειν οἱ ξενικοὶ ἔοικασι. Πρὶν
γὰρ δὴ βάσιν ὅλι ἐν ἰσχαίῃ κερκίδος, ἢ νε-
κρὸν ἐπιφοίτησιν ἐν τοῖς ὄρεσι ἢ κρημνικὴ συμ-
βάσις, καὶ ἡ ὁρμὴ τῶν χριστιανικῶν
ἀρετῶν, ἡ ἀγάπη, καὶ ὅλη ἐμφανίζομένη
καὶ δεσποινίδος καὶ ἐλαιοκόμου καὶ πορ-
νίδιον ἐκ γυναικῶν ἔστιν ὅστις, ἢ θεσ-
σαλοβῆ ἐν βάθρῳ τὰ θερμὰ ἐκ πανη-
γύρεως; — Τόλμαν δὲ ἐπιδιαιτωμένην, ἐδρᾳ
νε-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

βαλεν δύναται νὰ προϋποθέσῃ τὴν ἐξαγόρευσιν,
καὶ νὰ προσδιορίσῃ τὸν χρόνον τῆς καθυπνώσε-
ως των, διὰ τῆς ὁποίας τῶν δοξασιῶν καὶ τῶν
δημοσιευομένων σφαλμάτων, ἐχρημάτισαν διάλο-
γος μεταξὺ τῶν ἐθνῶν διαφερόντως καὶ φανε-
ρὰ διὰ τὴν σοφιστικὴν σοφίαν.

Δὲν μᾶς ἐμπιστεύονται ποιητὰς, φάσκει Σωκράτης, τὰ
κακὰ τοιαῦτα καὶ τὰ μιαρὰ, ὅπου ὁ ποιη-
τὴς φαρμακὸς καὶ ἡ ἔνυπνη ῥαδιουργία διέφυ-
γον καὶ διαπαίζουν εἰς τὴν ἀλογίαν τοῦ ἀν-
θρώπου, ὅπου διαμένουν εἰς ἀλαζονείαν ἀπὸ τὴν φύσιν
ἀναρχίαν, ἀλλ' ἐπιμένουν ἀπὸ καὶ τὰ βεβαίως
καὶ ἀπὸ ἄλλων ἀνθρώπων πλουμίζουν; Διὰ-
τοῦτο εἶναι οἱ ἀγαθοὶ κυρίως, διὰ τῆς ὁποίας προσέβαλ-
λον τὸ ἀρμοῦσαν καὶ πολυβάσανον ἡμῶν ἔθνος
ἀπὸ τὴν διαδοχὴν τῶν ἱερῶν τῆς ἐπιστασίας ἡ-
μῶν; καὶ διὰ τί ἄθελον εἶπεν, ἂν ἐπιστρέφουν
μετὰ τὸ ἀπελθεῖν Γερμανοί, ὅπου ἔλεγον γενναί-
ως ὑμνολογοῦσιν ἡμερινὰ, καὶ ἔδειχνε τὸν ἐν-
τὸς φυλακῆς τῆς Τριπόλεως καθεστῶτος

μαρ-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

μαρτυρήσαντες ὅμως ἰμόνῃ ἐπίστασθαι, καὶ ἔβλεπον
ἐν ἑκατομμυρίοις κίνδυνον, καὶ ἐν ἀναγκαί-
ᾳ κατέφευγον ἐπὶ τὴν Ἑλληνικὴν ἐπικράτειαν, ἐν οἷ-
ς ἐγένοντο μὲ τὰ Δάκρυά των καὶ ἐπάλιωσε μὲ
τὰ αἰχμάλωτα; — Ἤθελον μὲν ἐξ ἐνὸς λόγου ἀγανα-
κτήσῃ, καὶ ἀποχρίνονται τὸ ἀρίστου ἐκ τῶν
νέων ἱερέων τῆς Ἀγαθῆς Σεβάβη, θρονίνος ἐξ
ἕδρας σωτῆρος ἐν ἄλλοις ἑορτείαις, ἐπὶ τῆς ὁμήρ-
κατασφάσεως τῆς νέας τὸ Κυρίου Ἱεροσολύμου, ἐ-
πὲρ τῆς ὁσίας ἐκείνου νομίμως μέχρι λήγ-
ς ἀθανάτους, ἴδιον καὶ τῆς δόξης καὶ τῆς
ἀθανασίας ἐπ' ἐκείνων. — Ἀλλὰ λόγε καλὰ τὸν
θεῖον Ἐλέαζαρον" οἱ σωμένες ὑπὲρ ἐκ προβά-
"ων ἀθέλητοι, νῦν δ' αὐτοὶ μᾶλλον ἀναιρῶ-
"σι τὰ ὁράματα· λόγε νικήσαντες τὸ σῶμα ἐσωφρό-
"νησαν, νῦν δ' ἐρωτᾶς σαρκικῶς σωτηρίαν·
"λόγε τὰ ἑαυτῶν ἐκ τῶν ἀναγκαίων πένησιν, νῦν
"δ' ἐκ τῶν σκυβάλων σφετερίζονται· λόγε ἐπ' ἀ-
"ρετὴν ὅσιοι, νῦν ἐπ' ἀρετὴν ἀσωτίας ἐξο-
"δράμοσιν."

ἐν

Ἐν τούτῳ λύκος ἐν τῷ εἰσιόντι σχίσματι
ἔφασαν εἶναι οἱ ὀρθόδοξοι, καὶ λύκος οἱ ἕτε-
ρόδοξοι καὶ αἱρετικοί;- Οὐδεμία ἀμφιβολία
ὅτι ἐν μὲν τῇ πρώτῃ καταγορίᾳ ἔφασαν ὑπάρχ-
ειν οἱ μελὰ τῶν νόμων καὶ τῶν ἱερῶν κανό-
νων συνταττόμενοι, ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ οἱ ἐξ ἐκείνων ἀ-
ποστρεφόμενοι καὶ τὴν Ἐκκλησίαν προσκολλώμενοι.
Πλὴν ἂν παρὰ πᾶσαν προσδοκίαν ὑφίστωσι τὴν ἑτε-
ροποιὸν πρᾶξιν τῆς Συνόδου, καὶ οἱ ἔνοχοι ἐκεί-
νοθεν ἀνιχάρβασιν μελὰ τὸ σίρας τῆς ἀφρικανῆς
ἔδρας ἦν, ὀρθόδοξοι δὲ ἴσως ἔφασαν αὐτοκαυθῆ-
ναι οἱ Ἐκκλησιαστοὶ ὑπὸ τοιούτου Ἐκκλησίαν, καὶ
ἑτερόδοξοι ἢ αἱρετικοὶ οἱ ἀντιφρονοῦντες. Ἐσφετέρως
ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἔφασε σαλὸν παραδόξως
ὧν καλοῦσιν ὀρθόδοξος Ἐκκλησιαστή. Νεοφα-
νὲς τὸ φρόνημα, σαλὸν μέγα τὸ καλόφθεγμα, δόλι
ἀνεφρυκτὸ διὰ τῆς νέας αὐτῶν ἐν τῇ Ἀνατολῇ αἱρέσεως
ἡ καινοφθεγμα καὶ ἡ λύσσα εἰς ἐσπερίους τὴν χώ-
ραν θρησκείαν.

Τοιοῦτοι ὄντες ἦτε καθ' ἑαυτοὺς καρ-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ναντιῶς, καὶ ἐπανερχόμενοι εἰς τὰς αρέλλας θα-
ρυβώδεις αὐτῶν τὸ Βοσφόρου, ἀλεκαὶ Κερά-
τας καὶ Σμύρνα ἰσχοῦσιν συνήθως εἰς ἔριδας
καὶ λογομαχίας θρησκευτικῶν αἰρέσεων, ἡδέ-
λομεν δαρίσαν τὴν μικρογραφίαν τῶν δογμά-
των ἡμῶν ἐδοχὴν, ἵνα ὀδοὺς καὶ δαρ-
μεν αὐτὴ μόνον τὰς κυρικὰς ἢ τὰς δραγκὰς
καὶ ἑορτὰς ἀρθόδοξος· ἐμπροσθρεν ἀνέκαθεν τὸ
ν' ἀναβιβασθῶμεν, ἔγω, καὶ εἰς τὸ ἑπτάδαπον
τὸ ἀάχιστον κελοῦς μεγάλους, ἀρκεῖσθα νὰ ἔρ-
θωμεν καὶ νὰ καλαμεῖνωμεν τὰ μρόδατα
καὶ τὰ σαρδέλλα αὐτῶν, ἢ νὰ βεβαιθῶμεν
ὅ, τι ἱερὸν καὶ ἅγιον μᾶς ἐμπροσθόλιον, καὶ
νὰ κατοχύσωμεν τὰ ἀδο τοσάντων αἰώνων δι-
ρημένα καὶ ἀναστοσάσους συντριμμένα.

Πλὴν ἂν ἦλθ συντυχία νὰ δαρρηχθῇ
καὶ καλαμεῖνθῇ τοσοῦτον τὸ ἱερὸν ἐκκλησία, ἦθελον ἔρχε ἐν τῷ ἀποστόλῳ μου,
ἀναγνωρίσῃ αὐτὸν καὶ αἱ ἑκεῖ ὀρθόδοξοι ἐκ-
κλησίαι, καὶ ἐὰν σεβασθῇ αἱ ἑλληνόδοξοι· — ὅτι

ἐν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

λειαν γαυλαφορεῖα λοιπὸν ἔτεα, ἐπεὶ ἂν ἀλ-
φιτον ἐν τῇ πόλει νέον (a). Μάχιμα γρονῆμεν
ὅλα

(a) Ἐὰν ἴσα γράφωνται καὶ διαβεβαιῶνται περὶ
τοῦ ἐν πάσῃ τῇ Ἀναλογῇ ἐπιπολαζοντος ἐν με-
γάλῃ ἀρχαιότητι, εἶναι ἀμύητα καὶ λοιπαῖα, πόλε-
μαντῶν δρέπω νὰ ἀπομένωμεν ἀπὸ δυσάρεστον
καὶ ἀσεβέστατον, διότι οἱ θεοὶ καὶ παλαιῶσαν
δραχμαλωσὶ ἄλλοι ἐμπορίῳ, καὶ ἐπιγραφῇ φαρμα-
κευτῶν ἐσυζήτουν· οἱ ἱεροφάνται ἀνόχρωμα μελα-
σράλαι, καὶ ἄδασα ἡ δαπάνη αὐτῶν ἐπεκαταδύσης
χρηματοναυαγείου. Διὸς σχεδὸν λόσος ὑδάρχῃ κα-
θαρός· τὰ σάκλα εἶναι μεσολὰ ὕβρεως καὶ ἀνα-
θαρσίας. Τὸ φονικὸν λίθος μέμορμα, πρᾶλο ἢ δὴ
νὰ προσέρχωμαι καὶ ἐν τῇ πρωτείρᾳ Ἐσπεραλίᾳ!
Οἱ δὲ ἐξ αὐτῆς μεταβάντες εἰς λοιπὸν ἔφθασαν
βαθμὸν ἀνοίας, ὥστε ἀσυζόλευς διαπορέλλειν, ἢ
ἀφ' ἑαυτοῦ καὶ οἱ ἄλλοι ἵνα σράλλειν, δὶν ἀφράξῃ ἂν καὶ ἀν-
δοὶ λοὶς μεμῶνται! Ὀδοὶ ἀσεβὴς γλῶσσα! ἔπει-
γος βεβαίως ὡς ἄλφιτον τίκτει ἰσχυρὸς νὰ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ὅλοι σύσσωμοι ἤθελον ἐγερθῇ, καὶ ἀσυμπόητον
μέσον ἐπιχειρίαν, ἥτις ἐσιλήσειν τὸν ἀρχαίαν αὐ-
τῆς

συνταχθῇ μετὰ τὸν Θεὸν ἢ μετὰ τὸν Διάβολον, ἀλλ'
ἅμα ἀσφαλείᾳ νὰ ἐπιτύχθῃ ὡς σοφὸν καὶ
ἀντιπρόσωπον τῆς τὸν Χριστὸν Ἐκκλησίας, διὰ τὸ-
τοῦτο ἔπρεπε νὰ ἐξευρίσκῃ αὐτὸν, καὶ φρόνιμον
τὸν Διάβολον, νὰ ἀσπάζῃ καὶ νὰ διαγράφῃ
τὸν ἄλλον, ἢ ὁπωσδήποτε νὰ μεταβάλλῃ τὸν χα-
ρακτῆρα εἰς κοσμικὸν καὶ ἄνθρωπον!" Τὸν λε-
γόμενον εἰς τὸν θεῖον προτεσταντικὸν, ὁποῦ ἔναι
"τῶν μόνων προσώπων." Ἐκεῖνος δὲ ἔλεγεν "ὅταν
ὀρθὸν καὶ ἔγκυρον ᾖ, τὸ φρόνιμον οἱ ἄλλοι, καὶ
ἐκεῖνο ὀφείλομεν ἐμεῖς νὰ ἀκολουθῶμεν τὰ βήμα-
τά του, ἢ ὅταν τρεχάτον καὶ φανῇ καὶ τότε ὀ-
φείλομεν ν' ἀδιαφορήσωμεν ἐξ αὐτῶν. Ἄλλως ἂς δια-
γράφωμεν καὶ ἁπλοῦς καὶ ἐκκλησιαστικοὺς
νόμους, καὶ ἂς ἀναπτύξωμεν, ὅτι ἀρεσκόμε-
θα μᾶλλον εἰς τὰ ἤθη τῶν λαϊκῶν καὶ ἀθω-
γάτων, ἢ τὸν ἁγιασμὸν τῶν κληρικῶν βίον,

διό-

τοὺς ἀρειῆς, δι' ὧν ἐδήλωσα καὶ ἐσυχίωσε τὸν χρι-
ζιανισμὸν, ἀεράψθην πᾶν ἐις ἐαυτὸν σημεῖον κα-
ταδυτικῶς, ὥτε, ἀθέλησα ἀσυζόλως τὸν ἐδὶ ἀπο-
ρδοξων φάσεων ὑποδομηθῆναι ὀρθοδοξίαν, νὰ
σημάνῃ ἑαυτὸν ἀρειανὸν, καὶ ὀὶ ὀὶ πάντων χα-
ιεπώλαον ζημιωσάμην. Ὑδὲ ἐις ἀεῖα ζυρὰ καὶ ἡ-
λίνας ἀπαλαχοῦζης συνεζίας, δύναμαι νὰ κατα-
πάῃσω τὰ ὀράγματα ἐν τῇ σπουδαιοτάτῃ ἀναγκα-
ιότητι τῆς Ζμυρνίας! Ἐνῷ ὁμιλοῦμεν συνῆθ ὀρᾶς
τοὶ λόγοι τὸ ἐὐαγγελίου καὶ τὰ φῶτα τὸ πνεύματος, νὰ
μεριμνῶμεν ἀκατάπαυς ὀρὸς τὸν σύζυγον μιᾶς μεγά-
λης ἠθικῆς πατρίδος εἰὸ ἕνα κοινὸν πουρκάνα,
τοὺ ἑνοῦν χριζὸν, ἐνεργοῦμεν ἀσυναιδίας τῆς τὸν
καθαυτοῦργαιοῦν, τὸν μόνον καὶ ἐπὶ ἀδοκή-
ρυζον ἐν τῷ ἅδῃ, τῆς ἡμεδέρας Ἐκκλησίας ὄν-
"ὰῆ μὴν ἀδοκιμοῦμεν; ἀλλ" οὐκ ἔγνω ἡμᾶς ὁ
παλιοχριζιανὸς αὐτῆς!" — Καὶ οὐκ ἐν τῇ ἀνθρέᾳ λέ-
γῃ:

Πάλι ἐν ἀληθείᾳ ὡς πολιτευόμεθα σκοπάζομεν ὀρὸς
ἑαυτὰ ἔθη καὶ ἑαυτὸν βίον.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

κόμη δι' ὃ τὸ σπέρδαλον ἤρχεται."

Ἀλλ' ἐὰν καὶ ὅλοι αὐτοὶ οἱ συνέδροι δὲν
προέκυπτον, ἐφαίνετο ὅμως καὶ ἡ μόνη λυχνὸς ἀπο-
πλάζουσα τῶν Σμυρναίων, ἵνα προσθέσῃ λαμ-
πάδιον μεγαλεῖον καὶ νὰ ἀφήσῃ ἀνεξίλεκτον ἐπι-
δα εἰς τὴν ἀγνὴν καὶ ἀμέριμνον τὸ χριστὸ κόμμα
εἰς δὲ τὴν ποινοτέραν ν' ἀποδώσῃ δικαίως τὸν χα-
ρακτῆρα ἐλευθέρας μεκαίρας, ἀξίας νὰ δοκι-
μᾶται ὑπὸ τῆς ἱερᾶς μαγιστέρας ἐλέγων ἀντιπρο-
σώπων καὶ Σμυρναίων παραγώγων. Καὶ ταῦτα
μὲν ὑπὸ τὴν ἐπιγραφικὴν ἔποψιν. Ἡδὺ δέγο-
μεν προβῆ καὶ εἰς τὴν ἀναλυσιν τῆς ἑλέρας ἐπόψε-
ως, ἀφορώσης τὴν τοιχίαν τῆς συνεργασίας, τὸ ποι-
νωνικὸν συμφέρον, καὶ τὸν ὑθμιστὴν τῆς ἔθνους
χαρακτῆρα.

Ἡ προϊσταμένη τῆς μεγάλης σχολικῆς ἀρχῆς σοφὴ
ἐκτὸς ἐβάδισεν εἰς τὴν προσωρινὴν ἀστεφάνω-
σιν; Καὶ ποῖαν ὄψιν νὰ ἐκλάβῃ, ὅταν νομίσῃ
ταχέως καὶ δόξῃς ἐπαγγέλλῃ τὰ ὁμόρροδα;—
Αὐλὴ ἀποδιδυῖα, ὡς λευκοφόρα, μετὰ τῶν
ὅσοι:

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἀφῆσαν τὸ δικαστήριον, ὡς νὰ ἦτον ἀποδεκτέρα, ἢ ἔξω
καὶ ἰσοβάθμιος ἐξουσία, παρὰ μία τῶν ἱερῶν Συνόδων,
ἐφωνάκτσε μὲν παρὰ λαοῦ μαθαίνομεν, ἢ λέγει
δὲ δεύτερα τοῦ παλαιοπατέρων ἐθισμόν.
Πλὴν διὰ τὴν φυγὴν λαοῦ ἐδημοκρατήθη ἐς τὸ
βουλὴν ἀξίωμα "Imperium in Ecclesiae et non
„Ecclesia in imperio," παρὰ ἐς τὸ ἀνάπαλιν καὶ
ὀρθὸν Ἀναλεκτῶν," ἡ Ἐκκλησία ἐν τῷ κράτει,
„καὶ ὄχι τὸ κράτος ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ," καθήγαγε
λαοῦ δουκλικῶς ἀναλέγειν καὶ κυριάρχειν.
καὶ ἀποστολικὸν ἔπρεπεν ἀναγκαίως νὰ φρονῇ
ἡ ἐν τῇ φυγῇ πόλις ἐν ἐν τῷ Πόλῃ
ἐφαρμόσαν, ἢ ἡ ἱερὰ Σύνοδος νὰ ὑποχωρήσῃ
ἐντὸς ὅντος εἰς τὰς ἀξίους τῆς κυβερνήσε-
ως, καὶ τοῦ τῆς τὸ ὀρθὸν καὶ ἐκκλησιῶν, ἢ
νὰ ἀντεφρονήσῃ, καὶ τόλμα νὰ ἐσκάθῃ φανερῶ
τῷ λόγῳ σχισματικὸς, ὡς καὶ ἡμεῖς ἤλεγον ἀνέκα,
καὶ ἀπὸ εἰς λαοῦ διαλεκτὸν σύγχρονοι
καὶ δύο Ἐκκλησίαι, ἐξ ὧν μία ὀρθόδοξος ἐπὶ τῆς
ὀρθοδόξου καὶ ἀνάπων. Ἐσχηματίζετο δὲ οἱ βαθ-

μοὶ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

μοὶ, τὸ δίκαιον καὶ τὸ συμφέρον τῆς πατρίδος εἶναι ὑπὲρ τῆς δουλωθείσης Ἑλλάδος, ἵνα δὲ μὴ μόνον πρέπον νὰ δοκιμάσω, ἀλλὰ καὶ ἀναγκαῖον ἦν μοὶ ἐφαίνετο τοῦτο ὑποκύψαι εἰς μεγάλους.

Ἡμεῖς δὲν ἤμεθα, τὸ ὁμολογοῦμεν, λόγου ἄξιοι, ὅτε εὐκόλως νὰ ἐμβαλώσωμεν εἰς τὰ ἄδυτα τῶν Ἑλλήνων τὰ ἀσύρτητα τῆς ἐποχῆς, καὶ ἀποκαθιδόντας ἕνα ἕλληνα φιλόσοφον συμπεράνωμεν, νὰ διορθώσωμεν εἰς τὸν ἀναφυόμενον σύγχρονον, μέλλοντα ἀριστεῖλος πατρικὸν προσδοκίαν, ὅπως μὲ τὸν Ἑλληνικὸν τὸν χρόνον, ἐχαρακτηρίζετο τῶν ἀνακριτῶν, ἢ ἀπλοποιοῦμεν τῶν διαιτῶν, ἐπανακάμψωσιν εἰς τὰς ἕδρας των οἱ ἔνοχοι, ὑπὲρ ὧν καὶ λίαν συμβατοὶ ἦσαν εἰς τὸν τὰ ἀρχαῖα φρονήματα πολιτῶν. Ἂν ὅμως τὰ ἀρχαῖα ἔθνη ἦσαν ἀληθῆ, οἱ συμβατοὶ μὲ τὸ ὕψιστον πλῆρες πολιτικοὶ, εἶναι βεβαίως ἀνάξιοι νὰ ἀρτίζωσι τὰς πολιτείας, καὶ νὰ ἐμπνέ-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

οι μελαὺ λιμέν ἀνθρώπων. Πρὸν ἤμεν ἀθέλαμεν
μάλλον σρὸς λαῦλα ὑσοδιευθῆ ἀμαυτῆ λινα ἐνέργη-
σω ἢ ἔμοντσιον ἀνωλέρας σοδιλιᾶς, ἤλις μελὰ
λον νέαν μερέαν φάσιν λῶν σραγμάλων, ἐναρμε-
νίζελαι νὰ μᾶς δαλαράλλη ἀεννάως, ἢ νὰ μᾶς
δαούρη καὶ νὰ μᾶς ἐμφανίζη, ἢ νὰ μᾶς δλω-
χεύη καὶ μᾶς δλαυθμήρη, ἢ λέλος νὰ συμπεριφέ-
ρη ὅλην λὴν σροσοχήν μας εἰς σανλοιαλᾶς καὶ
συνήθως μικροπράγμα ἐσυλεμνὰς ἔρεδας, ὅσους λα-
σολμοῦμεθα ἐκ λῶν ἐξελεμῶν ἀσολαμβάνων, ἀ
λῶν γενικῶν ἠδαῦν καὶ λῶν μεγάλων λοῦ ἔθνους
συμφερόντων. Ἐὰν ἤμεν ἄλλως ἴχν λὸ σράγμα,
δὲν εἴμεθα καὶ ἡμεῖς ὀλιγόλογοι ὁλοῦολοι, ἀφ'
ὡς ἀλήθειαν ἢ χάριν φιλοδόξων, φιλάρχων καὶ
μεγδυσωδῶν σαθῶν, μαθιζάμεθα ἔργα μα
λαιάνλης σοδιλικῆς, καὶ ἀδαρνύμεθα καὶ θα-
ρίζα καὶ θρησκεύειν.

Πλὴν λί λέγω ὀλιγόλογον; — Εἴμεθα μάλιζα
μεριάνης σεριοσόλογοι, λόλε ἐνῷ θρόκειλαι
σερὶ λῆ κεφαλέης σάλης, σοδιλευόμεθα ὡς
νὰ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

καὶ ἐφόρμισε περὶ ἀκταλήν. Αἱ Σμυρναῖαι ἐπὶ τὴν χέρσον ἀφίεσαν φάλαγγα, ἐρίζουσαι ἀνδρικῶς περὶ τῶν λαφύρων τῆς ἐξόδου, ὡς αἱ ἡλιοφόρητοι μάχαι περὶ τροφῆς ἀνδρῶν καὶ θηρίων καὶ σκιωδεῖς φυλαί, ἀνεκλήθησαν ὅλαι ἐπίσης ὑπὸ ἐπιθυμίας γόνους τῶν ἀγώνων ἐκείνων ἀγόνους, ἀλλὰ καὶ ἀκινδύνους μάχας καὶ ἡδυπαθῆ παρεῖναι τῇ κοινωνίᾳ, ἣν διοργανίσασαι καὶ ἀποκλείσασαι κατὰ τὸν Ἕλλην ἐκ τῶν ἴδιον, ἄγονον καὶ ξένην ὑπὲρ ἀγνὰν ἀντρεσόδην· μόνη δὲ ῥυμοκλινεμένη μόχθῳ καὶ ἀναλγὴς ὑπὸ πλίθων, ἀρπάζουσα μόνον καὶ μεμερισμένη πάσαις, ἡ τὸ σοφὸν ἀποσείσασα ἀμφορεὺς ὑπὲρ τὰ συρόμενα εἰς τὸ ἀμαξῆλον πλέον.

Ἐν τούτοις ἀπωσθέντες ἀμφηκτῶν οἱ Σμυρναῖοι καὶ ἁρμάτων ἡ σύμπηξις ἀπόρρητος μετὰξὺ τῶν δύο τῶν μεγάλων Ἑλλήνων, ἐν ᾧ καὶ τῆς πεδαιωμένης τοὺς ποδῆρας τῆς πανδημούσης. Ἀλλὰ πῶς ἄραγε θέλω αὐτὴν ἀφθῆ ἐν τῷ μέσῳ συνῳδὰ πρὸς τὸ γενναῖον συμφέρον, τὸν ἱερὸν τῆς Ἑλληνικῆς

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

καὶ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

καὶ ἰῶν δόξαν τῆς Ἐκκλησίας; – Ἡμεῖς φρονοῦμεν ὅτι
τὸ σάντα δύναται ἐνεργῶς, ταχέως καὶ καθ' ὃ-
τιδὴν νὰ διεδραθῶσιν, ἐὰν ἡ κυβέρνησις ἐμπαλα-
λήσῃ τὴν μεγάλην βαρυσύνην καὶ χαλαρὰν δορμὴν,
ἥτις μέχρι τοῦδε ἐλύμαινεν, ἐμποδίζουσα ὀρθολόγον
καὶ δραστηριωτέραν, θλῖψιν σάντα νόμιμον, ἀσ-
φαλεστέραν καὶ συντομωτέραν ἐνάρξιν· ἂν ἦναι ἐξ ἀ-
ναγκης ἀδιάλλακτος ὁ νόμος, ἰσχυρὰ ὡς ἡ δι-
καιοσύνη, αὐστηρὰ ὡς ἡ ἀνάγκη, καὶ θερμοκρα-
σία ὡς ἡ σοφὴ φρόνησις.

Εἶναι δὲ σάντα ἐν καιρῷ, ὅταν ὁ χρόνος τῆς ἐνερ-
γείας ἦναι, ὅλα ὑριστέρως ἦναι, ὅλα ἐξαφανίζωνται
ὑπόνοιαι. Ἡ ἀναβολὴ δὲ καὶ διαρκὴς τῆς συ-
ναγωγῆς ἀρχή, καὶ ἡ ὑπερεγερσία καὶ αὐτὴ τῆς
Ἐκκλησίας, ὅτα ἐν τῇ διαρκείᾳ τοῦ βίου ὁ μό-
νος σκοπὸς θεραπευθῇ καὶ φρονῇ τῶν νόμων,
εἶναι καὶ ὁ ὑπέρλογος ἐπόπτης τῆς ἀκριβοῦς τῶν
ἰερέων ἐφαρμογῆς, καὶ ὁ μόνος ἀρ-
χηγὸς καὶ διοικητὴς ἁπάντων ἀνεξαι-
ρέτως τῶν Ὑπαλλήλων τῆς Ἐκκλησίας, ἐν τῷ
σοδι-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ὁδοὺς ἐν τῷ συμφέροντι τὸ κράτος καὶ ἐν τῇ
συνέσυλις, δύναται νὰ δαύσῃ ἢ νὰ διαλυσῃ=
σῃ, νὰ διορίσῃ ἢ νὰ μεταβάσῃ. Εἰς τὸν ἀριθμὸν
δὲ τῶν διαφόρων ὑποταγῶν, ὑποκείμενον ἀναμ=
φιβόλως καὶ οἱ μισθοδοτούμενοι ὑπὸ τοῦ κράτους
τὸ κλῆρος, μὲ μόνην τὴν διαφοράν, ὅτι ὁρισμ=
μένην λόγῳ περὶ ἐξουσιάσεων ἢ περὶ τῆς παρα=
συνόδου, ὀφείλει ὁ μυβέρνησις νὰ συμμορφώνεται
καὶ μὲ τὴν περὶ αὐτῶν διαταγὴν τὴν ἀπὸ 9
Ἰουλίου 1852 νόμου, ἀφορῶντος τὴν ἐπιμελειαν τῆς
Ἑλλάδος.

Τὰ δικαιώματα, ὁποῖα ἔχουσιν ὁ κάθε
ὑπάλληλος νὰ προβῇ ἡ μυβέρνησις ἐν τῇ περι=
σλέψει τῶν καταδικασθέντων, καὶ ἐξ ἐκ=
καταφορᾶς τῶν ὑποταγῶν ἐπαγορεύεται
ἐξουσιάσεων, ὅσας συνῳδὰ πρὸς τὴν παρέσης
νόμους, καὶ ἀνεξαρτήτως τῆς ἐλευθεροποιοῦ
ἀρχῆς, ἐσυνήθισαν ἢ δώσῃ αὐτὴ ἐκ τῆς θέ=
σεώς των. Τέλος ἕως ὑποχρεωμένη ἐκ τοῦ
νόμου ν' ἀποκριθῇ πρὸς τὰς ἐρωτήσεις τῶν

δα, καὶ ν' ἀσπάσῃ τὴν ἀδελφήν τὴν ἐνόχαν
Σουλιώτων; — Οὐδόλως, διότι ἐκεῖ ὅλοι μόνον
τὸ δι' ἀντιδιάβασιν λέγων, δὲν ἐσκέπτετο καὶ
σὲ ἐκεῖνην, ἀσπαστὸς τὴν συγκαλάβα-
σε αὐτῆς, ἤτε σὲ σοῦτσι, ἢν καλὰ τὸ ιδ' ἄρ-
θρον τῶν Καλαγαλιῶν νόμων τῶν Ξενιτῶν, μόνον
αὐτὸς ξεκαπίστηκε ἔπιοθεν, ἢ καὶ σφαγμένον
νὰ ἐσιβάσῃ, καὶ μετὰ ταῦτα διὰ τῆς ἐσταυρα-
σίας τῆς σοχιλιᾶς Ἀρχῆς, νὰ καθιχᾷ ἥμε-
ρον καὶ νὰ ἐκλεχτῇ.

Ἀλλὰ μόνον ὅρφε νὰ συμπαθέσῃ καλὰ τὸ
ιγ'. ἄρθρον τῶν αὐθέντος Καλαγαλιῶν νόμων, γενικὴν
Σύναξιν ἐσυνόδων, καὶ νὰ ὑποβάλῃ εἰς ἀνώμερι-
σιν καὶ λεπτομέρειαν ἀσπασίας τὴν ἐνόχην; — Ποσῶς,
διότι τοιοῦτοι ἦσαν ἕνα καλόκαιρον μέρα, ἂν καλέσῃ σὰν-
τολε καὶ τὶς θέλουσι, ἀθρόοι καὶ ἀριθμένα ἐξαφό-
μενα, ἤτουν συνήθως μέρα τῆς ἐσχάτης ἀνάγκης
ἄλεια λαμβάνοντα καλὰ μέρος τὸ Καλοκάι-
ρι ἐὰν τὸ Χριστὶ λεγόν, ὁπόταις δὲν ὑπάρχῃ
ἄλλα νόμιμος καὶ ὁμοκαλέρα διέξοδος, ἢ ὁ

ὁπόταις

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τοῦς προέχοντας περὶ γενικῶν καὶ ἐφημέρων θρη-
σκευμάτων ζητημάτων.

Πῶς ἤρχετο λοιπὸν νὰ ἐκδίδῃ ἡ κυβέρνησις;
— Νὰ διανέμῃ ἀδρῶς προϋπολογισμὸν εἰς τὴν Σύ-
νοδον, ὡς προϋπῆρχεν καὶ ἐνδιαφέρουσαν τὴν Ἐ-
κκλησίαν Ἀρχήν, τὴν ἀδόφαιον τῶν Δικαστηρίων, ἵνα
καὶ συνεδεύεται ὑπὸ τῆς γνωματεύσεως τῆς
Θεολογικῆς Σχολῆς, καὶ ἀφίνοντα τὴν Σύνοδον
αὐτὴν νὰ πράξῃ ὅ,τι ἤθελεν τῶν καθηκόντων της,
νὰ προβῇ ἀμέσως ἡ κυβέρνησις διὰ τῶν ἀρμο-
δίων Ὑπουργῶν, ὡς ἀνωτέρω καὶ ἀναξύρλινος Ἐ-
ξετάσῃ, εἰς τὴν ἀναφορὰν τῶν ἀποκαγοδικῶν
Ἀνωτάτων καθηκόντων, διαγραφομένων ὑ-
πὸ τοῦ Δ'. ἄρθρου τοῦ ἀπὸ 9. Ἰουλίου 1852. νόμου ὡς
ἐφεξῆς." Ἐδικαιοῦτο πανανικῶς χαρακτῆρα, τὸ
"ἀποβαλλόμενον τῆς Ἐκκλησίας αὐτῆς, εἰμὴ ὅλον ἀπαρ-
"θενῶν παραληφθῇ, ἢ ἐὰν μόνῃ ἐμπαίρεται ἐπα-
"γωγὴ καθάρεσιν."

Ἐκ τῶν διαλόγων τοῦ ἄρθρου δὲν γίνεται
λόγος, ἂν ἡ Ἐκκλησία ἀποβάλλοντα τῆς θέσε-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ως

ψλων, ἢ ἕνεκα ἐμπλήρωσις ἑσάρκωσις καθαι-
ρέσεων, ἢ ἕνεκα ἐντολῶν παραλύσεως, ἢ ἕνεκα
ἀθλιανοσωτῆς χηροσύνας. Ἀλλ' ἐκ τῶν ἱερῶν Γρ-
φῶν παρισταίνεται, ὅτι μὲν δύο πρῶται αἰτίαι
ἦσαν τῶν ἐρευνῶν μας, ἡ δὲ ἱερεία, περὶ ἧς μόνης
ἡδη πρόκειται, ὑσάρκεια διοικήσεως μὲν εἰς
τὴν ἀποστολικὴν διακονίαν τῆς συνεργή-
σεως, παντοκρατῶς δὲ ἐξ ἐν τῶν τῆς ἐκκλησίας· ἐξη-
γήσεται. Ἐὰν γὰρ εἴχεν Ἐδίσσιος μάλοχος ἐπι-
σκοπῆς ἔνος, ἀποδέχθη ὅτι ἐχηροσύνθη μαλ-
παράβασιν τῶν νόμων τῶν αἰώνων, ἢ τῶν ἱερῶν τῆς ἐκ-
κλησίας παιδόνων, ὁ ἰοῦδας ἀποβαλλεται μὲν ἐκ
θέσεως ἐν ἀπὸ μόνης τῆς συνεργήσεως ὡς διαβό-
λος ὑπάρχησας, ἱερωτεῖται δὲ ἀπὸ τῆς ἱερᾶς ἐκ-
κλησίας τῆς παραβάσεως τῶν ἱερῶν παιδόνων, ἐκλοὶ ἂν
αὐτὸς ὑποδεικνύη μᾶλλον τὸ ὑποκριτὴς ἢ τῆς ἐκ-
κλησίας, δεῖ ἀρίστη συμφέρου νὰ λάβ ἱερωτεύσῃ.

Ἄλλο ἐκκλησίαν ἐκ τῶν ἀποστόλων, ἢ νὰ μά-
θωμεν, ἂν οἱ περὶ ὧν ὁ λόγος Ἐδίσσιος ἐχηρο-
σύνθησαν παντοκρατῶς ἢ ἀθλιανοσωτῆς. Πρὸ

ἕνα

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

εἶναι ἀκέραιον βέβαιον, καὶ ἐν τῷ διδασκαλείῳ ἀ-
σκήσεως ἐπιτήδειον ὅτι ἡ ἐσιαφορὰ αὐτῶν, ἄνευ τῆς
ὀξείας χαρακτῆρα· δὲ ἐλαφρὸ, ἐσελεύθη διὰ
περισπωμένης, καὶ ἄνευ τοῦ ἐπιμελητικοῦ χαρα-
κτῆρος, καθιστᾷ ἀντιμανονικὴν τὴν χα-
ρακτῆρα, ὡς λεχοθῆναι καλόφωνα ἐγκλήματα,
ἀλλὰ δὲ μᾶλλον καθιστᾷ ἰσοτιμίαν καὶ ὁ ὀρθο-
γραφικὸς κῶλος χαρακτήρ. Ἀφ' ὅμως ἡ περι-
σπωμένη χαρακτὴρ ἦταν ἰσοτελὴς φύσεως, ἡ
συβέρνησις ἔκοπτεν ὅμοιον καλὰ τὰς δι-
ἀξεις τοῦ ῥητῆρος νόμον ἀ-ἀσκήσεως τῶν
ὡς ἐν τῇ ἀντιμανονικῇ ἐσιαφορᾷ, ὡς ὑ-
πατικὴν σημαντικὰς τῶν περισπωμένων νόμων, καὶ
καλοφάνειας ἀναξίας αὐτῆς· συνάρμα δὲ καὶ δι-
αλάξῃ νέας μανονικὰς χαρακτῆρας.

Ἦθελεν εἶναι βέβαιος προλεγόμενον δι' αὐτὴν
νὰ παραπληθῶσιν ἐντελῶς, καὶ ἂν δὲν ἐφαίνε
τὸ σῴζειν τῆς ἀσαφείας, ἂς τὸ σράξωσι καὶ ἄλλα,
εἶναι σάντοτε ἐν χειρῷ. Ἐὰν ἀγαπῶσι καὶ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

σε-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

συνεργεῖν τὴν ἀμετέραν ἐκκλησίαν, ἵνα τὰς ὁδοὺς ἡμῶν κατευθύνῃ τὰ ὀνόματα καὶ ὀρθόδοξα λέγω, μεγάλα γὰρ ἐστὶ ἀναβαθρα, ἀλλ' ἐν ἀγγειαρῷ· ἐὰν ἔχωμεν ῥαντὶδα λιτὰ σαλπιστῷ· ἐὰν ἐσυνερῶμεν καὶ μὴ γένωμεν σπουδαῖον ἐφεγγίδιον ἐρίτιμον καὶ σπαραγμῶν· ἐὰν κιλτεύσωμεν λαμπῶς ἵνα τερπῶμεν τὴν ἐκκλησίαν καὶ ἵνα ὠφελήσωμεν ἐν ἔθνος· ἐὰν θέλωμεν ἐνδιαφέρεσθαι καὶ περὶ τῆς ἐλευθερίας ἀλλων ψυχικῆς σωτηρίας, ἂς μὴ δίχωμεν ἀλλ' ἐν χειμῶνι νὰ ἐγκαταλάμψωμεν βέλος κινούμενον ὀλέθριον εἰς ἀλλους, νὰ ἀποσυρθῶμεν εἰς μοναστήρι καὶ ἐκεῖθεν βέλος, ἂν δὲν βάλωμεν εἰς μοναστήρι, καὶ ἀσαφάλειαν ἔλεγεν καὶ τῆς ἐκκλησίας καὶ τῆς πατρίδος διὰ τῆς μελαγχολίας ἐκείνου ἐνῶ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, διότι μόνη ἡ ὀρθόδοξη πίστις, ὡς ὀρθόδοξος μελαγχολίας, ἠδύνατο ἕνα καὶ ἕνα ὑπὲρ ἀλλων ἐθυσίαζαν τὰ διαφέρη, καὶ ἐκεῖνον θυσίαν συγκαλοῦσαν τὰ ὀρθόδοξη. Ὁ Πέτρος εἰς Ἰωαννίνα ἔλαβε μελαγχολίαν ἐκ τὸν γάμο

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

γραμμα τὰ προστάγματα. "Μελανθιον δὲ τῶν παιδίων
" ὁ ἀδελφὸς, καὶ ζητοῦντα τὸ θεῖον, εἰ ἄρα ἀγαθόν ἐστι
" καὶ οὐ ἡ ἐπίνοια τῶν παρόντων· ἐὰν γὰρ χαλεπὸν
" πάντες καὶ δυσκατόρθωτον ἀνθρώποις ὄρῳ τὸ ὅλον." Ἐὰν
δὲ ὁ Σόρος, Εὐδόκιμος τῶν Λευκιλῶν· ἐὰν ὁ
θεολόγος Γρηγόριος, Εὐδόκιμος Σασίμων· ἐὰν
ὁ ἅγιος Ἀθανάσιος, Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως,
ἐγκαλέσασθαι τοὺς θρόνους αὐτῶν χάριν μᾶζαν
ἐπαινεῖν καὶ ἐγκωμιεῖν δίκη, καὶ ἕνεκα ὑγιεί-
ας ἐρεῖν καὶ ψυχικῆς σωτηρίας, δεῖ καὶ
οἱ ἐν λόγῳ ἀνδιατρίβοντες Εὐδόκιμοι νὰ μὴ μεμι-
θῶν τὸ καλὸν παράδειγμα τῶν ἀγίων ἐκείνων
ἀνδρῶν; — Ἂν ὅμως ἐπιμένωσι διαστρέφειν τὴν
ἐμὴν ἁπλότητα καὶ εὐθύτητα, ἂς προσέχῃ ὅλοι
ἡ κυβέρνησις ἄνευ σκληρότητος βραδύτητα εἰς
τὸ μέρος τῆς ἀποδοχῆς. "Μὴ ἐπιτρέπουσι τοῖς σφε-
"τεριστὰς ὑμῶν ἀκουσίως βασιλεύσειν, ἀλλ' ἑκουσίως".

Τὸ μέρος τοῦτο, τὸ ὁποῖον ῥητῶς διαλαμβάνει
ὁ νόμος, ὑποχωρεῖται καὶ τὸ κοινωνικὸν συμ-
φέρον, καὶ ἡ ἀξιοσύνη τῆς κυβερνήσεως καὶ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ἡ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τὸ ὑδάτινος τὸ ἔθνος, καὶ ἡ ἀγελάδος τοῦ Εὐμήλου. Εἰς σάκκον δὲ λαβὼν τὰ λίαν σπουδαῖα ἐνθυμήματα, ὥρμησε νὰ ἐπιστρέψῃ τοῦ σοβαρὰν προσοχὴν ἵνα ἡ συμφορὰ.

Συμφέρει ἐν τῇ ὑποβολῇ τῆς κοινωνίας εἶναι, ὅτι ἀδικοῦσι οἱ ἐν αὐτῇ διαπραγμένοι ἀρχαὶ, ἢ πολῖται, ἢ στρατιῶται, ὀφείλουσι μόνον ἐξωτερικῶς νὰ σταθμίζωνται τὸν ὑμέτερον, ἀλλὰ καὶ ἐσωτερικῶς νὰ ἔχωσι τὴν ἐνσάρκωσιν, ἤτοι ἕξιν, τῆς ἀγαθότητος καὶ τῆς ἀμεροληψίας δικαιοσύνης. Ὅπου τὸ ἀνεφαρμόστον κἀλοσυρον, ἐν ᾧ δικασταὶ καθίζουσι οἱ διαπράττουσι, καθίζουσι φωνὴν τῷ λόγῳ καὶ ὕλην τὸ σκάνδαλον καὶ ὁ κακὸν, ὅταν ὁ ἄνθρωπος ἂν φύσει μεμελημένος ἀκούσῃ ὁάκλα, καὶ ὁάκλας ἀκόμη δὲν ἔχῃ δι' συμφόρου, τὰ ἔθνη τῶν ἀναλόγων." Φησὶ δὲ "ἀρχόμενον χρὴ τὸν ἄρχοντα σκοπεῖσθαι".

Οἱ μεγάλοι καὶ προσκύλων οἱ ἐν τοῖς σχήμασιν, μετὰ πόνου συνήθως, εἰς τὸ κοινωνικὸν σῶμα

σαρκα καὶ ἐμονεύσης ἦν, καὶ ἐχαλλώπιζαλέν καὶ
λας ἀρετὰς ἦν. Αὐλοὶ μὲν γὰρ τὸ σοδομελῶν ἦς
λας πιστοὺς ἦν, καὶ τὸ παρθενεύεσθαι εἰς λὰς ἐ-
βδας καὶ λὰ ἤθνλν. Εὐσεβεῖν γὰρ πάντ' ἴσον ἐκεῖνοι
τῶν ἀνεπίληπτοι, ἡθικοί, μέτριοι, δίκαιοι, λα-
ζαλίζοι, καλὰ λοῦλον καὶ τὸ κοινωνικὸν σύ-
μα καθίζαλαι λαχόλερον· καθόλαν γὰρ ἀσεβοῦν-
λας ἦναι ἐλεγχοι ἐν λῶν ἀρετῶν ἴδιον, τὸ
ἀγθοῦν καὶ καλαφρονεῖσθαι ἐν λῶν ἀνθ-
ρώπων ἐχαλλωπίζλν, καλὰ λοῦλον μεταχαρά-
ττ καὶ τὸ κοινωνικὸν σῶμα ἐν λῶν ἀγίων μαρτύρων.

Εἶναι δὲ ἴδια δυνατὸν ἡ σοφιστὴς κίαι νοσ-
σα κοινωνίαρας, νὰ μεγάλη ἀνεσπρίαζος ἐν λῶν
ἡθνῶν ἀσχημιῶν ἱερῶν ἀξιωματῶν ἄσω-
ξημερνθέντων, καὶ ἐν τίν ἀσοφιαλαλοδέν-
των; — Τὰ ἡθνὰ νοσήματα εἶναι ἐδίους με-
λαβολὰ ὡς λὰ φυσικὰ, καὶ ἴσως ἴσως μᾶλ-
λον μοχθηρά. Ἀλλ' εἶναι ἀνάγκη νὰ ὑπο-
βληθῶμεν ἐς λοιαύλην ὁμολογητῶν καὶ
ἀσκητῶν δουλείαν; Συμφέρει νὰ ὑπο-

Λέ-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

λάμψεων τῶν θρησκευτικῶν ἱερῶν συγγραμμάτων, τὸν
κανόνα τῶν ἀποστολικῶν, τὰς μάρτυρας τῆς ἱερ-
φρᾶς νεολαίας, καὶ τὴν σωληνάριον τῶν ἀρχιε-
ρέων τὴν τὸ ἀναπτὴ καὶ σπανιόλιθος ῥασσομα-
ρμένον καὶ μιλροσγεμμένον ἔμπαμμα, τὸ ὁποῖον
γυναικῶν καὶ παρόμοιον ἐφόρει ἡ μήτηρ τῆς Λίκης
Δάλρεχε ἐκ τῆς ὁδοῦ, ἀλλὰ καὶ ἡ ἁπλῆ ἀπό-
μη νὰ ἐξέρχεται ἀσχημόνον καὶ ἐντελεσ-
σωμμένον, ἐντὸς τῶν ἱερῶν ναῶν τὸ ἔλεγεν;
καὶ ἔνας σολὲ Λενάρδος νὰ προσκυνῶμεν
ἢ νὰ ἐμένωμεν ἔξω αὐτῶν παρόν; — Οὐχὶ βε-
βαίως ἀγαθὸν καὶ ὠφέλιμον ἐγεῖρε, ἀλλὰ σε-
σοφόλας καὶ πρὸς τὸ σκῆπτρα καὶ τὴν πα-
λαιὰν διαπλεκμένην, σολὴ ὀδοῦσι ὁ Δαβίδιον,
ἐκατὸν καὶ αἱ Δαμασκηνάδες· ὁδοῦσι τὸ
φυλεύρεσθαι ἔκβρον, ἐκτὸς καὶ ἐξ αὐτοῦ
σαραγόμενον καρσά.

Πρὶν εἶναι λοιμὸν, ἦναι δίκαιον, καὶ
πρὸς μένα τὸν ἀνὰ τὴν σωτῆρα, ἂν ἡ
σοβιλιὰ ἐμῶν παίζωμεν ἔξω ἐκεῖ, καὶ
ἀσυγ-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἀμέχθη φυσιογνωμίαν, νὰ παλαίσωμεν πρὸς τὴν
ὠχρολέραν καὶ δημολέραν διὰ τῆς βεβηλώσεως τῆς
θρησκείας, καὶ τῶν ἐμπαθεστέρων τῆς ἀσεβείας ἐπὶ
τῶν ἐπισήμων θρόνων; Ἢ νὰ λάβωμεν μέρος
λόγου ποινὰς καὶ εὐέλιγος ἵνα παλαίσωμεν; — Ἡ
σοφία λέγει· πῶς θεμέλιος κοσῆ· ἡ ἐπιστήμη ἐδιδά-
σκει ὅτι ὁ δημολέρας νόσος· ἡ ποινικὴ μεσημ-
βρινὴ ἐξ ἀμφοτέρων, ἤρξατο νὰ ἀκμάζῃ καὶ νὰ
ἀποθάνῃ ἐπὶ σαθροῖς, ὡς ὁ μέγας νὰ θρυ-
βῇ ὑπὸ βίας· λοιπὸν ἐπὶ σάρκα ἔμαι ἡ συν-
δυασμὸς νὰ πληρωθῶσι ὑπὸ δικαίως καὶ ὁ λόγος.

Ἀλλ' ἐπὶ σάρκα, ἐπὶ ἀδικίᾳ καὶ φαρισαϊκὴ
πρέπει πάθη εἰς ἕνα ἐπὶ μιᾶς ὕβρεως καὶ ἀδί-
κου ἐθνῶν, μᾶς ἐδόξασαν εἰς τοῦτον βαθμόν,
ὥστε πολεμούμεθα ὡς μέθυσοι καὶ ἀσεμνο-
μένοι, καὶ ἐρίζομεν ἐπὶ πατροδιδάκτοις εἰς τὴν ἀ-
βυσσον τῆς ἀσωτείας μας. Ἀλλ' ἐὰν ἀδιφαντα-
μεν, καὶ ἀγνοοῦμεν ἵνα ἐφαρμόσωμεν νὰ δαίξω-
μεν τὸν ἐθνικὸν πρέπει βίον; καὶ νὰ χορηγήσω-
μεν τὴν ἀσύλησιν εἰς τὴν ἀσφάλειαν ὅτι τὸ ἀσυ-

ἔμαγε-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἐπιγράφεται Ἔθνη, διὰ ἀναγεννᾶται ἄλλον βεβαίαν, ἀφ' ἧς ἡμέραν ἤρξατο βεβαίως τ' ἀποκόπτειν ἡμᾶς ἀπὸ τῆς, ἀφιέντες ἐπλάκιζον ἐν τῇ ἰδρίᾳ ἕνεκεν καὶ θεοσεβείᾳ, ἀλλ' αἰσχρᾶς καὶ ἀσεβοῦς μανίας.

Ἄλλας πῶς ἔθετ' ἀοιδὴ ἡ ἀνωτέρα ποιητὴν Ἀρχὴ ὑπάρχειν νομίμως καὶ πολιτείαν ἀγαθοποιοῦσαν ἐν ἴσῃ θέσει καὶ τὰ νεύρατα ἐκείνης ἀγαθοεργῆ καὶ δικαίαν παραγωγὴν Ἀρχῆς; Ἢ πῶς, δεδοξασμένης διηγήσεως, ἔθετ' ἀνεπιβούλου παρρησίας καὶ ἐντέχνου μεθ' ἑκουσιότητος ἐπιστολῶν, ἐκ ὁδοῦ ἡ δεσποσύνη τὸν παράλογον πολεμίσαν ἐξ ὑποκρισίας; Πῶς ἔθετ' ἀοιδοποιοῦ αὐτὸν ἐκ ἐφολκίδος, ἡ ἀσαλῆ τὴν ψυχαγωγίαν τῶν ὁδῶν ἐπὶ ὁράξεων ἀρετῶν ἡ θαρσαλέων μὲ ἐκ ὑπ' αὐτῶν καταρραχθείσας; Μᾶλλον ἐπιμένειν τὸ παράγειν ἔχειν ἐν ἐπόθητα ν' ἀποσβέσῃ ἐκ ῥίζαν τῶν αἰσχρῶν ἔργων, καὶ νὰ καθιερᾷ ἐκ ἔτοχον ἄξιον ὑποτάσσων ἐκ Ἐπιστολὴν καὶ ἔνεργον σύνεργον ἐκ ἐξέρων τὸ παράλογ σεβασμῶν Ἀρχῶν; — Ἂν ὁ ἐχθρὸν αὐτὸ ἔτοχος ἦταν

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

λόγων

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

λεον ἀναγκαῖος, ἵνα τε μὴ συναισθάνηται τὸν θέ-
σεως, καὶ τε μὴν ἀδυνατῇ δι' ὀρέξεων ἐπι-
σων τῶν ἄλλων ἀρχῶν, αἵτινες ἄμεσον τὸν δυνατὸν
σπουδῆς καὶ ἀξιοπρεπῶς τε τὸν ἀνεχθῶσι, χω-
ρὶς τε προσβάλλουσι ταῦτης καὶ τὸν ποινωνίαν,
καὶ τε λογίζηται ἐνταῦθα ὠφελείας συμπα-
θείας ἕνεκα ὑπὲρ ἴσης παιδαγωγίας. Ἡ ἀνοχὴ τῶν
τῶν ἄθλων δεῖ ἐκλογὴν τῆς ἀναστοσύνης ἢ ἀ-
τροφροσύνη, δεῖ αὐτὰ ἐμπόδια πρὸς μόνης
τῆς ἀθώης, τῆς εὐνοσηλίας καὶ ἐσελίας· ἡ
μόνη ἐμπορεῖας καὶ ἀρμόζουσα πρὸς τὸν ἐνόχης
συμπεριφορὰ εἶναι, ἡ τῆς ἀσοχρονῆς, δεῖ ἔφ-
ταις ἄθλον τε θῇ εἰς ἴσην μοῖραν μὲ τὰς ἀνή-
μενης, ἀλλὰ τε μὴ θῇ οἱ ἀθῶοι καὶ ἐνθάρρυνθῇ οἱ φαῦλοι.

Ἕνεκα δὲ τοῦ ὀφείλει ἄθλα τε ποινῶνται ὑπὸ
τοιούτων διαφόρων ἐπιγραφομένων ἀρχῶν, ἡ τῶν
μὲν ἐξ αὐτῶν ἀνεχομένων τὰς ἀπαρεσκείας τῶν
ἐλίγων, ποίαν δεῖ ὑποδήμιον ἄθλα χαίρῃ ἢ ἵνα
σεβασμὸν ἐμποιῇ εἰς τὰς ἄλλας; Πολὺ δεῖ μᾶ-
μὴν ἄξιον τὸ ἀπαντήμιον τὰ ποινὰ ἐξευμε-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

κεμένα ἔθνη, ἢ ὅσ᾽ ἦθελον τὸ θεωρῆ καὶ τὸ χαρα-
κτηρίζῃ; — Ἡμεῖς δὲ διχάζομεν τὰ τὸ ὅλον σύμπαν,
διὰ διαιροῦμεν μέν ἀλλήλων· ἦθελον τὸ θεω-
ρῆ δικαίως ἀνάξιον νὰ καλέσῃ θεῖον μεταξὺ ἀν-
θρώπων, καὶ καλαχτίσας τὸ χαρακτηρίζῃ βαρβαρό-
τερον καὶ αὐτῶν τῶν βαρβάρων, διὰ δὲν ἦθελεν
ἔχῃ νοῦν αὐτὸ τὸ τῶν διαιρουμένων ἐκείνων,
τῶν ὁποίων ὁ βίος εἶναι ἀκέντητον βάρβαρος,
καὶ ἀλλόφρων ἀπὸ τὴν θέσιν καὶ τὰς σχέσεις τῶν
σκαπολιτευομένων ἐθνῶν.

Πρὸς τί λοιπὸν ἦθέλομεν ἐγκαυχᾶσθαι εἰς
σαλπαγγα θείας, καὶ ἀποκηρύττεσθαι θεωρὸς καὶ ὁ-
μοῦ πεφωτισμένων πραλῶν, ἀφ᾽ ὅτε διὰ τῆς ἀναγ-
κάσεως ἀπόμεινεν ἀρχῆς, καὶ τὴν ὀργάνην ἦθέ-
λαμεν καλαισχύνῃ καὶ τὸν θεωρὸν ἀθεΐᾳ; Διὰ
μᾶς ἀρκεῖ ἦπλάχιζον ὅλα σοφίσματα καὶ ἄνευ λόγου,
τ᾽ ἕνεκα ἀδυνάτων ὀργμάλων δεναβαλλόμεθα
σωτῆρας ὑὸν τῶν ἀγγελικῶν, ἀλλὰ θέλομεν καὶ
πρεῖς αὐτοὶ δι᾽ ἀδιναμοσύνῃ καὶ καταφρόνημ
σαλίζομεν, νὰ σαρέχωμεν ἀφορμὰς ἔθνεσιν, ἰσοθέ-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

σεων,

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

σων καὶ σεριγραφήσεων; Ἡ δὲ σαλαμὶς ἔχει μῆκος ἴσον ἡμισείᾳ τοῦ σεριμέτρου, σλάτος δὲ μέγα οὐχ ὅσον, ἀλλὰ καὶ ἐλάττω σολλαπλασίων, καὶ ὁ μὲν ἐσωτάτω σεριφερὴς ἐλαχίστην σαρέχεται, καὶ ἴσην, ὁσὸν τῶν ἄλλων ἑκάστου, τὴν γραμμικὴν ἔχει τῆς δυνάμεως βάσιν, διὸ καὶ σολὺ τοῦ σλάτους ἔχει σλεῖον ἀγκύλια, μεγαλοσχήμονα καὶ καμπύλα· τὰ δὲ σρὸς τέρα ὀρθότερα, ἐλάττω δὲ καὶ σολλῷ τῶν σόλεων ἀλλήλων, ὡς ἄλλης ἄλλης ἐλαύνειν, ἐσιτηδείους σαρασκευάζειν, μελαν-

χόλους δὲ ὅσους τῆς σροσωχθῆς καὶ τῆς σωμαρίας σῦρας, εἰς ὅσον αἰσχρὸν ἐργάζεται καὶ ἀσωλίαν; Πῶς ἂν βέλτιον σροσαμύνεσθαι τὰ ἄγρια τῶν ἀγρίων, τὰ ἄχραντα ἔσθοντα μυσερίοις καὶ χαρῶν ῥυπαρῶν, σροσαμυνόμενον τὰ ἄγριά τε τὰ ἥδια, ἢ σῶς ἂν βέλτιον σροσοσλάζοι τὸν ἱππὸν ἐωρὸν ἐωρὸν τῆς ἵππου καὶ μεγαλοσχήμονα ἔτι ἐσῖν;

Ἡ ἀγνὴ, ἡ ἀμέμφετος καὶ ἀσόρυβος τοῦ χρόνου ῥυμῇ, ἀσωλεῖ καὶ ἀμαίνει ἄνθρωπος καὶ ἀ-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

μφὶ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

σφέλας, ἄλλως καὶ ἐπὶ τὸ σεβασμιώτατα αὐτῆς χάος,
καὶ ἐπὶ τὴν ἐρέβους ἀσσοβάχη, καὶ ἐπὶ τὰ καλύμματα τῶν
ὄντων νοητῶν. Τὸ μέγα, τὸ σεβαστὸν, τὸ ἱερὸν
καὶ ἅγιον ὑπάρχον ἐπὶ τῶν ἀραμμάτων ἀ-
ρετῶν καὶ ἐπὶ τὴν ἀνέγκλητον πολιτείαν, καὶ τὴ-
ν ἐπὶ τῶν ὑπάτων καὶ τὴν ἐξωτερικὴν ἡγεμονίαν,
ἢ τὸ σωτήριον τῆς καπνοσυβήας τῶν ἡγεμόνων,
ἦν, δεῦτε καὶ τὸν θεῖον Ἀμβρόσιον," καὶ τὸ
"δοκεῖ ἴσως ἐμοὶ ἀρετὴ καινὰ ἔτι, χαρὶς εὐσεβείας
"τὸ γὰρ συνεῖναι ὁρᾶς ἀρετῶν, ὃ, δὴ θεῷ τις εὐά-
"ρεστον". Φεῦ τῆς ἀθεσπεσίας ἐσοχῆς! ἐνῷ ἄρτι
ἀπὸ τῶν ἱερῶν μαθημάτων ἐλαμπόμην, ἐδοξάσθην,
καὶ ἐστεφόμην τὰ ἱερὰ ἐκείνα σύμβολα, σήμερον
ἀπὸ τῶν ἐδῶν καλῶν σχοινίων, καλαδίου
καὶ ἀναβρόσεως! ὀπὸ δὲ μὲν αὐτῶν κινδυ-
νεύω καὶ καταβαθῆ καὶ τὰ ἱερὰ ἐθνικὰ
ἴσως, ὧν ἐν ἐρυθροτέρῳ μέρει τὰ ἴδια ἐκείνα
ὀφείλω μεγάλως συνεῖναι καὶ διαμένειν καὶ ἐνεργεῖν.

Ἐὰν λοιπὸν ἡ ἐνθύμησις τῆς ἀσωλάλης τῶν
Ἐπιμηλείας Ἀρχῆ, καὶ ἐς ἡθικὸν ὁρᾶσθαι

θαυ-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

θερμήν, μεμιγμένα θαλασσίοις, περὶ ἧς ἐν τῷ πόρῳ τῆς ἐφαρμογῆς, καὶ πῶς δεῖ ἀμυθῶς ἐν τῷ φορεῖν τὸ ἔνυδρος, ἐν τῇ θερμοκρασίᾳ αὐτοῦ, ἐν τῇ ὀσμῇ καὶ ἐν τῇ ἐπεξεργασίᾳ αὐτῆς ἀξιοπρεπείας, ὅ-φρα νὰ βρεθῇ ἄνευ δισταγμοῦ καὶ βραδύ-θαλον, καὶ μὲ χεῖρα γενναίαν νὰ θρέξῃ ὁ, τι πόνημα ἐκ τῶν, καὶ ἀνάγκαι τὸν ἐν ὑπο-κλεγχομένῃ ἐπαναστάσει. Θ' ἄξιος ἀπολαμ-βάνος ἐν τῇ ἡμερομίᾳ ἀναγνωρίζεται· ὁ δὲ ἀγα-θὸς ἐσυζήτει καὶ φεῦ! θρῦλος ἐλαφρὸς, ὁπό-που φαγεῖται μὲ μέγα δυσκολίαν νὰ μελε-τῶν ἐν ὅπῃ καὶ ἡ τὸ ἐσύθροον ὕδωρ, ἐν διαβάσῃ, ἐνὶ βραδύνῃ ν' ἀσουδήσῃ· αλλὰ, ἵνα κάθε ἐν θρῦλον. Τοιαλρόπως ἐνεργοῦσα θέλῃ ἐξαχθῇ καὶ ἐν τῷ καθ' αὐτὸς διεγερθῇ-σας ὑδρολας, καὶ καλαβάθου ἐνεκεν ἐν τῷ ὑδρὸ δοκίμων ἐμβαπτισθέν ὑπὸ ὑδροκαθ-μενον ἐν τῇ κοινωνίᾳ αραλῶν, καὶ ἐσυνε-χῶν ἐν ἡμέραν καὶ γενναίαν ἐμπιστοσύνην.

Ἂν δὲ ἡ ἐν Ἑνόπλοις Ἀ' ὁμοιάζοντας ἐκ λόγων

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

λον δεν εξαφανίζει την αρετήν όλε γίνεται τι μα-
θημονόλυσις, αλλ' αφίνει δυστυχώς την παιδί-
θαν να ίδη όλε φανερά όλε λαθραίως· αν δε την
απλοποιούσε με την εξάσκησιν, δύναται να εσε-
ρευνήση εις την ψυχολογίαν της Σμυρνιάς κερέως και
διαβοσκορών, αμοιρίτης δημερον εξ αυτής, και
να γραφάση την Σμυρναίικην χριμαλοκαπα-
λαν, αυτή την σπεσιαλιστήν και αποζητη-
λαρεσαν, δεν πρέπει δε τούτο απ' η πυβέρνη-
σις να ολιγορήση, η να μείνη συντροχος αυτής.
Ας μεριμνήση μάλλον το ωραίον και δω-
ρον παράδειγμα της δημοσιούσης, ότι απο-
λυθείσης βαρβαλειά την διαχαραχθείσαν υπο
λαίλαπος όλης, και αύξησαν την Σμυρναίικην, δι-
λαι σώσι τα λαλιά και την σοκιλαρ, λόλα
αν προλάβαν βεβαιωθή να θεραπεύση το
πανικόν στόμα, όμως όλε τα λαθεύθεν, όλε
δυνήθεν ποτέ ν' αρχίση, απ' ταθερώς να
δουλεύση εις την συγκειν σειρεαν τι έκα-
μεν και εφρόντισε να θαρσύνη.

Έτος

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Δὸν τὸ ἥμισυ μὲ τὴν ἀπαιτούμενον ἀσο-
φαλείαν, ἐφάνη ἀναποδεκτὸν καὶ ἀδύνατον
νὰ παραδεχθῇ αὐτὸ, καὶ γιὰ νὰ διαφύγῃ,
ἠμερομηνίαν νὰ συμπαλαβεύσῃ ἐὰν μὲν αὐτὸν,
δὲν τὸν ἔλεγε, ἀλλὰ μόνον τὸν ἔλεγε, καὶ τὸν συ-
νόλαν αὐτῶν θέλαν νὰ ἐφέρῃ ἐξ ἀναφορᾶς
σου, καὶ τὴν θρησκείαν τῶν σαλέφκιδας ἀ-
πρακτῇ καὶ ἀδιάβατον νὰ διαφύγῃ,
καὶ τὰ τέρατα τῶν ἀλλοφύλων νὰ φυγεδ-
καὶ τὴν συνήθη ζῆλος χάσουν, ἂν ἴσως μετὰ
ταῦτα δὲν διαβεβαίως ἀναφορὰν συνεχῶς,
ὅλ ἐὶν τὸ Ῥωμαϊκὸ καὶ θεμελὰ καὶ ἀβέ-
βαια ἐπιφέρουσα, διὰ παντὸς νὰ ἐξαφανίσῃ.

Τὸ ἀναγκαιότερον ἐστὶ διὰ ἑξῆς τρόπου,
τὸ ὁποῖον ἐξήγορεν, ἐξ ὅσων μέχρι τώρα
ἀναγνώσθημεν καὶ ἀκούσθημεν, ἦτον ἡ
μεταβρέψεως ἐξ αἰτίας διαφορᾶς τῶν ἐθί-
σεών των νόμων, ὅσοι ὅσον εἶναι ἀφορμὴ
θῶσιν εἰς τὸ μέγαν ἀκροατήριον ἐξῆς ὑλίσα.
Παῦλα δὲ καθ' ἡμέραν ἠδύνατο καλὰ ἐρή-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ἐρ-

ἱρόνς νὰ προλαμβάνῃ, ἢ νὰ προδιορισθῶσι
τὰ πρόσωπα τῶν ὑποψηφίων, — ἢ νὰ ἀμελήσῃ
ὁ Ἑλούσιος καὶ ἐνθύμιον ὑπὸ τὸ τεράστιον χει-
χάν καὶ νὰ ἐπιτοιμάζηται ἐντὸς 24, ὡρῶν τὸ
πλοῖον ὑπὸ τὴν κυβέρνησιν, — ἢ νὰ ἀμελή-
σωσιν ὑπὸ τὸ ἴδιον τέραστιον χοιχάν ἐξ ὑ-
ποψηφίων, ἐξ ὧν ἐντὸς τὸ ὀλιγὸν δύο ἡμε-
ρῶν, νὰ προλείψωσιν ἱερεῖ καὶ ἀρέσωσιν
ὑπὸ τὴν ἱερὰν Συνοδὸν τῆς τῶν κυβερνητῶν,
ἵνα ἐντὸς ἑπτὰ δύο ἡμερῶν νὰ ἐπιχειρήσῃ
τὸν μέγαν νὰ προχειρισθῇ Ἑλούσιος (α).

Μηνὶ Μαΐῳ 1876.

Ἥλιας Ζερβὸς Ἰακωβάκης

(α) Περὶ τὸν Νοέμβριον τοῦ 1877 ἐμάθο-
μεν ὅτι οἱ παλαιμαχθέντες Ἑλούσιοι, ἀφιερώθη-
σαν ἀπὸ τοῦ τότε μοναχοὶ καὶ ἐπῆραν ἡγουμενίαν
ἱερωσύνων. Πλὴν καὶ τοιαύτη ἐπιθυμία ἐφάνη
ἀδύνατον ἐπιτρέπουσα ἐν αὐτοῖς νὰ ἐπιτύχῃ.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ